

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA • 2018. OKTÓBER

Liahóna

**Gong és Soares elderek:
Krisztus nevének tanúi
az egész világon, 12, 18**

**Nyolc dolog, amit tudnod
kell a püspöködről, 24**

**Joseph Smith: Sugalmazás Sion
ügyének előmozdítására, 28**

**Az Istennel kötött szövetségeink
utolsó napi története, 34**

„HA TISZTÁBAN
VAGYUNK VELE, HOGY
**MENNYEI SZÜLEINK A MI
VÉGSŐ BOLDOGSÁGUNKRA ÉS
FELMAGASZTOSULÁSUNKRA
TEKINTETTEL TERVEZTEK,**
AZ MEGFELELŐ SZEMLÉLETMÓDOT
NYÚJT SZÁMUNKRA, ISTENI SZÜLŐK
SZERETETT GYERMEKEIKÉNT
MEGHATÁROZZA AZ
AZONOSSÁGTUDATUNKAT, ÉS NÖVELI
AZ ÚRBA VETETT BIZALMUNKAT MÉG A
CSAPÁSOK IDEJÉN IS.”

QUENTIN L. COOK ELDER

Forrás: Milyen irgalmas volt az Úr!, 34. oldal.

KIEMELT CIKKEK

- 6 Szolgálati tantételek: Segítséget találni mások megsegítéséhez**
Honnan tudhatjuk, hogy mikor és hogyan vonjunk be másokat a szolgálati tevékenységünkbe?

BORÍTÓ

Amim van, azt adom néked. Készítette: Walter Rane

- 12 Gerrit W. Gong elder: Szeressük az Urat, és bízunk Őbenne**
Írta: D. Todd Christofferson elder

- 18 Ulisses Soares elder: Hamisság nélküli férfi**
Írta: Neil L. Andersen elder

- 24 Amit minden püspök szeretne, hogy az egyházközsége tagjai tudjanak**
Írta: Michael Meyers
Néha elfelejtjük, hogy a püspökök is olyan emberek, mint mi magunk, akik a tőlük telhető legjobbat teszik, hogy jól szolgáljanak az elhívásukban.

- 28 Szentek: Az egyház története – 8. fejezet: Krisztus egyházának felemelkedése**
A Mormon könyve kinyomtatásával egyidőben több ember is rátalál az igaz egyházra. A megjelentetést követően Joseph megszervezi az egyházat.

- 34 Milyen irgalmas volt az Úr!**
Írta: Quentin L. Cook elder
Az egyháztagokra lélekemelő hatással lesz, amikor a híthű utolsó napi szentek történeteit olvassák az új, többkötetes egyháztörténeti sorozatban.

RÖVID OLVASMÁNYOK

- 4 A hit képmásai: Michael Isaac – Lengyelország, Bydgoszcz**
- 10 Amiben hiszünk: Hová megy a tizedpénz?**
- 40 Utolsó napi szentek története**
- 80 Míg újra találkozunk: Megtartó támogatásunk**
Írta: James E. Faust elnök

48

44 Mi ösztönöz bennünket az evangéliumi életre?

Írta: Mindy Selu

Az igazlelkű életvitelünknek végső soron valójában egyetlen oka van.

48 Az első lépés a bűnbánat felé

Írta: Aurilas Peterson

Nagy bátorság kellett hozzá, hogy felkeressem a püspökömet, de rengeteget számított.

**Lássuk,
megtalálod-e az
ebben a számban
elrejtett
Liahónát! Tipp:
Miként fényelhet
a világosságod?**

50

50 Az Úr módján való tanulás

Írta: David A. Bednar elder

Amikor engedjük, hogy a Lélek legyen a tanító, növekszük a tanulásra való képességünk.

54 5 mód arra, ahogy az általános konferenciából tanulhatunk

Olvasd el ezeket az ötleteket, amelyek segítenek többet kihozni a konferenciái üzenetekből.

56 A Szentlélek tanít

Ezek a fiatalok elmondják, mit tanultak az általános konferenciából.

58 Poszter: Ha figyelték

59 Tények az általános konferenciáról

60 Kérdések és válaszok

Hogyan hívhatom meg a Leleket az otthonomba, amikor veszekedés vagy vita van?

62 Ösvények, amelyek felkészítenek téged a jövődre

A fiatal felnőttek ezen élményei megmutathatják számodra, hogyan találj rá a sikerre a jövőben.

72

66 Továbbadni Isten szeretetét

Írta: Allie B.

Amikor odaköltöztünk, észrevettem, hogy nincsenek sokan a gyülekezetünkben. Hát úgy döntöttem, teszek valamit ez ellen.

67 Ima a kanyonban

Írta: Carsen K.

Attól féltem, hogy soha nem találunk vissza a kocsinhoz.

68 Fényljen a világosságotok!: Ragyogóan fényleni Csehországban

70 Apostolok biznyságtétele Krisztusról

Írta: Jeffrey R. Holland elder

71 A mi oldalunk

72 Hit, remény és kegyelem – 3. rész: Reménység Hollandiában

Írta: Megan Armknecht

74 Mormon Könyve Olvasóklub

75 Ószövetségi hősök: Eszter bátor volt

76 Történetek a szentírásokból: Eszter, a királyné

Írta: Kim Webb Reid

79 Kifestő: Segíthetek, hogy mások szeretve érezzék magukat

2018. OKTÓBER XXVI. ÉVFOLYAM 10. SZÁM
LIAHONA 14754 135

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza
nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

A Tizenkét Apostol Kvóruma: M. Russell Ballard, Jeffrey R.
Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L.
Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A.
Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong,
Ulisses Soares

Főszerkesztő: Hugo E. Martinez

Főszerkesztő-helyettesek: Randall K. Bennett, Becky Craven
Tanácsadók: Brian K. Ashton, ifj. LeGrand R. Curtis, Edward
Dube, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom,
Douglas D. Holmes

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Francisca Olson

Alkotói és szerkesztői csoport: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H.
Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy
Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinkley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko
Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomtatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Troy R. Barker

Fordítás: Mecséri Olivér

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók:

Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az

Ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges.

Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ldschurch.org

Online Store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 4,60 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.lds.org oldalon küldhetők be,
vagy postai úton a következő címre: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy ímélben:
liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és
„iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken
jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt,
fidzi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi,
japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar,
malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz,
örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano,
szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és
vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2018. All rights reserved. Printed in
the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a
Liahonában megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi
használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is),
kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor
visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a
képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői
jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150,
USA; ímélben: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2018 Vol. 26 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480)
Hungarian (ISSN 1085-3847) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple
St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required
for change of address. Include address label from a recent issue;
old and new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by
phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address
changes to Distribution Services, Church Magazines,
P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

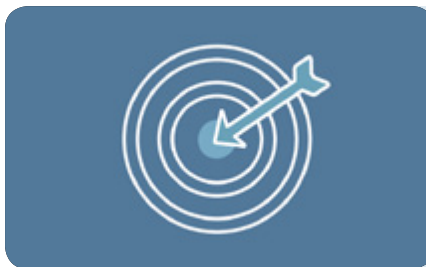
Internetes források

Olvasd cikkeket és küldj be sajtót a
liahona.lds.org oldalon.

Lélekemelő, megosztható
üzeneteket találsz a
facebook.com/liahona
oldalon (angolul,
portugálul és spanyolul).

Visszajelzést a liahona@ldschurch.org
címe küldj.

Előfizetni a store.lds.org oldalon tudsz.
Segítséget kaphatsz még az
elosztóközpontokban, az egyházközségi
vezetők megkerdezésével, vagy az
1-800-537-5971-es telefonszám
felhívásával (USA és Kanada).

KONOK A GETTY IMAGES FOTÓJÁBÓL

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

általános konferencia, 54, 56, 58, 59

bátorság, 75, 76

bizonyosság, 56, 68, 71

bűnbánat, 48

egyházi vezetők, 12, 18

egyház történet, 28, 34

egység, 24, 43, 60

hit, 4, 40, 42, 44

ima, 4, 40, 41, 67, 68

Jézus Krisztus, 44, 70

Joseph Smith, 28, 34

kinyilatkoztatás, 41, 50

megbocsátás, 48, 72

megpróbáltatás, 4

Mennyei Atya, 34, 43

misszionáriusi munka,
43, 66

Mormon könyve, 28, 74

munka, 62

Öszövétség, 75, 76

önellátás, 40, 62

példa, 68

próféták, 42, 71, 80

püspökök, 24, 48

Szentlélek, 50, 56, 60

szeretet, 66, 79

szolgáltatás, 6, 24

tanulás, 50

templomok, 42, 71

tized, 10

A HIT KÉPMÁSAI

„A betegség sok mindennel jár együtt” – mondja Michael, aki veseelégtelenséggel küzd. Mivel a betegsége fokozta az evangélium iránti háláját, úgy véli, hogy „ez egy jó próbatétel”.

LESLIE NILSSON, FÉNYKÉPÉSZ

Michael Isaac

Lengyelország, Bydgoszcz

Eleinte dühös voltam.

„Miért én? – tettem fel a kérdést az imáimban. – Uram, én szolgáltalak téged.” Idővel aztán megértettem. A szentírások azt mondják, hogy „akinek van belém vetett hite a gyógyuláshoz, és nincs halálra szánva, az meggyógyul” (T&Sz 42:48).

Az egyháztagok folyamatosan imádkoznak értem, de az egészségem egyre romlik. Azt gondolják, hogy az imáik nem lettek meghallgatva, de én tudom, hogy igen, mert jobb emberekké válnak, és mert érzem az irántam tanúsított szeretetüket.

Még ha egészséges lennék is, az én koromban mennyi időm lenne még hátra? Azonban még így is sok minden vár rám.

Itt van nekem az egyház. Kapcsolatba tudok lépni Istennel az imádkozáson, böjtölésen és minden olyan dolgon keresztül, amit teszünk. Hát mi másra lenne szükségem?

Néha ezt mondom magamnak: „Talán ezért vagyok beteg, hogy megérthessem, milyen nagyszerű dolog részese vagyok, milyen nagyszerű ez az ügy.”

BŐVEBBEN

Tudj meg többet Russell M. Nelson elnöktől az lds.org/go/10185 oldalon arról, hogyan közelíts az élet kihívásaihoz a reménység erejével.

A hit képmásaiból továbbiakat az lds.org/go/18 oldalon találsz.

Szolgálattételi tantételek

SEGÍTSÉGET TALÁLNI MÁSOK MEGSEGÍTÉSÉHEZ

Hogyan vonjunk be másokat, amikor segítségre van szükségünk a szolgálattételi erőfeszítéseink során? Vegyünk részt szolgálattételi interjúkon és első vasárnapi tanácsgyűléseken!

Amikor a szklerózis multiplex kerekesszékebe kényszerítette Kathyt, kiderült számára, hogy minden este segítségre lesz szüksége ahhoz, hogy a székéből át tudjon kerülni az ágyába. Ez túl nagy feladat volt egyetlen egyháztag számára. Az elderek kvóruma ezért megtanácskozta a helyzetét, és úgy döntött, hogy időbeosztást készít az esténkénti segítségnyújtáshoz.¹

Amikor megismerjük az általunk szolgáltak szükségleteit és erősségeit, esetleg arra jövünk rá, hogy segítségre van szükségünk a szükségleteik kielégítéséhez. A szolgálattételi interjúk és az első vasárnapi tanácsgyűlések két olyan alkalmat jelentenek, amikor meg lehet beszélni mások helyénvaló bevonásának módjait.

Szolgálattételi interjúk

Ezek a negyedéves interjúk – a szolgalattevő nőtestvérek és a segítőegyleti elnökség, illetve a szolgalattevő férfitestvérek és az elderek kvórumának elnöksége

között – alkotják az egyetlen *hivatalos* jelentést, amelyet azokkal kapcsolatban készítünk, akikért szolgálattételt végzünk. A szolgálattételi interjú alkalmat teremt arra, hogy legalább negyedévente (1) tanácskozzunk a beosztott családok és egyének erősségeiről, szükségleteiről és kihívásairól; (2) eldöntsük, milyen szükségletek ellátásában segíthet a kvórum, a Segítőegylet vagy az egyházközösségi tanács; valamint (3) a vezetők tanítsanak, és bátorítsák a szolgálattételi erőfeszítéseket.

Az elderek kvórumának elnöke és a Segítőegylet elnöke a fontos szükségleteket közvetlenül a püspököknek továbbítják, illetve tanácsot és útmutatást is közvetlenül tőle kapnak.

A szolgálattételi interjúkkal kapcsolatban további tudnivalók a ministering.lds.org oldalon találhatók.

Jelentőségteljessé tenni a szolgálattételi interjúkat

Támogatva Russell M. Nelson elnök azon kijelentését, miszerint a szolgálattételi

A „Szolgáttételi tantételek” cikkek célja, hogy segítsenek megtanulni, miként törődünk egymással – ezek nem látogatás során megosztandó üzenetek. Ahogy jobban megismerjük azokat, akiket szolgálunk, a Szentlélek készítése révén majd tudni fogjuk, hogy a törődésünkön és együttérzésünkön túl milyen üzenetre lehet szükségük.

JÉZUS MÁSOkat IS BEVONT

Jézus jóllakatott egy 5000 fős sokaságot öt árpakenyérből és két kisebb halból. Olvasd el a János 6:5–14-et, és keresd ki, hogy hányszor vont be a Szabadító másokat e szolgálattétel elvégzésébe.

program olyan sarkalatos pont lesz, amely az egész egyház haladásában fordulatot hoz majd, Gary E. Stevenson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt tanította: „E jövőkép megvalósítása... azon múlhat, hogy mennyire tanítjuk jól a szolgálattevő férfitestvéreket és nőtestvéreket, és vonjuk be őket a szolgálattételi interjúkba.”²

Négy tanács a szolgálattevő férfitestvérek és nőtestvérek számára:

- Tanácsért menj az interjúra. Állj készen a tanulásra.
- Készülj fel arra, hogy megbeszélj azokat a szükségleteket, amelyeknek a kielégítésében segítségre lehet szükséged.
- Az egyén erősségeire és képességeire is összpontosíts, ne csak a szükségletekre.
- Szükség esetén a negyedéves interjúk között is lépj kapcsolatba az elnökséggel és tanácskozz velük.

Öt tanács vezetőknél:

- Az interjúkat nem kell elhúzni, de szánj elég időt arra, hogy olyan helyen tudjatok találkozni, ahol nem csak felületesen tudtok beszélgetni.
- Használd ki az alkalmat, hogy szolgálattételt nyújts a szolgálattevő férfitestvérnek vagy nőtestvérnek.
- Ne tégy fel olyan kérdéseket, amelyek azt a benyomást keltik, hogy csak a látogatások száma érdekel, vagy ki akarsz pipálni egy-egy

kapcsolatfelvételt (pl. „Elvégezted a szolgálattételt?”). Kérdezz viszont olyanokat, amivel megerősítet a kívánt viselkedési mintákat (pl. „Milyen késztetéseket éreztél, amikor a családért imádkoztál? Mi történt, amikor a kapott késztetések szerint cselekedtél?”).

- Őszintén figyelj, és jegyzetelj.
- Tanácskozzatok közösen. A szolgálattevő párok jogosultak kinyilatkoztatást kapni azokra vonatkozóan, akikhez kijelölték őket szolgálattételre.³

Kérdések és válaszok a szolgálattételi interjúkkal kapcsolatban

Mi az a szolgálattételi interjú?

Egy beszélgetés a szolgálattevő férfitestvérek és az elderek kvóruma elnökségének egyik tagja, illetve a szolgálattevő nőtestvérek és a segítőegyleti elnökség egyik tagja között, olyan helyen, ahol lehetőségük van sugalmazást kérni és kapni a Szentlélektől. Az eredménye pedig az lehet, hogy a szolgálattevő férfitestvérek és nőtestvérek sugalmazást érezhetnek arra, hogy a Szabadító módján örködjének, szeressenek, tanítsanak és vigasztaljanak.

Személyesen kell jelen lenni ezeken a negyedéves interjúkon?

Rendszerint személyes részvétellel zajlanak, de lehet bonyolítani telefonon vagy az interneten keresztül is, amikor a személyes találkozó nem megoldható. Általában mindkét társ jelen van az interjún, ahol ez helyénvaló.

Mi a szolgálattételi interjú célja?

A szolgálattételi interjúk alkalmat adnak a szolgálattevő férfitestvéreknek és nőtestvéreknek, hogy áttekintsék a dolgok állását, terveket készítsenek a jövőre, valamint megszervezzék azt a segítséget, amelyre szüksége van azoknak az egyéneknek és családoknak, akiknek szolgálattételt nyújtanak. Esélyt ad annak a megbeszélésére is, hogy milyen forrásokat tud biztosítani a kvórum és a Segítőegylet.

Hogyan kezeljem a bizalmas vagy érzékeny témákat?

A szolgálattevő férfitestvérek és nőtestvérek bizalmas közléseket kizárólag az elderek kvórumának elnökével vagy a Segítőegylet elnökével – illetve közvetlenül a püspökkel – osztanak meg. Bizalmas vagy érzékeny részletek ne kerüljenek megbeszélésre az első vasárnapi tanácsgyűléseken!

Szolgálattételi interjúkat bemutató képzési rövidfilmek a ministering.lds.org oldalon található.

A szolgálattételi interjú középpontjában a mások szükségleteiről való tanácskozás áll. Lásd még a „Tanácskozz a szükségleteikről!” című Szolgálattételi tantételek cikket a Liahóna 2018. szeptemberi számában.

Első vasárnapi tanácsgyűlések

A szolgálattételi interjúkon kívül az első vasárnapi tanácsgyűlések is alkalmasak arra, hogy másokat is bevonjunk a szolgálattételbe. A Segítőegylet és az elderek kvóruma gyűlésein a résztvevők sugalmazásban részesülhetnek a Lélek által, illetve a csoport más tagjain keresztül.

A tanácsgyűlés célja az, hogy:

- „...tanácskozzunk egymással a helyi feladatokról, lehetőségekről és kihívásokról”;
- „...tanuljunk egymás meglátásaiból és tapasztalataiból”; valamint
- „...megtervezzük a módját a Lélektől kapott benyomások kivitelezésének.”⁴

A tanácsgyűlések nem pusztán beszélgetések: a gyűlések azt eredményezik, hogy cselekedjünk, egyénenként vagy csoportként, amint arra a Lélek

sugalmazást ad. E gyűlések eredményeképpen az egyháztagok vágyat érezhetnek arra, hogy megtegyék az Úr munkáját.

Felkérés a cselekvésre

„Azért imádkozunk ma – mondta Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja –, hogy minden férfi és nő – és minden idősebb fiatal férfi és fiatal nő – [olyanná váljon], hogy még mélyebb elkötelezettség éljen benne a mások iránti szívből jövő gondoskodásra, melyre egyedül Krisztus tiszta szeretete motiválja.”⁵ ■

JEGYZETEK

1. Lásd *Mormon Messages* video “Lift” [Mormon üzenetek, Emeljetek!] lds.org/media-library.
2. Vö. Gary E. Stevenson a Szolgálattételi interjúk című rövidfilmben (ministering.lds.org).
3. Russell M. Nelson: Szolgálattétel. *Liahóna*, 2018. máj. 100.
4. *Jöjj, kövess engem! – A melkisédeki papság és a Segítőegylet számára.* *Liahóna*, 2017. nov. 140.; elérhető még a comefollowme.lds.org oldalon.
5. Jeffrey R. Holland: Velük lenni és erősíteni őket. *Liahóna*, 2018. máj. 103.

HOVÁ MEGY A TIZEDPÉNZ?

Mi történik azzal a pénzzel, amelyet tizedként befizetsz?

Pénzt keresel.

A jövedelmed 10%-át tizedként befizeted (lásd T&Sz 119).

A tizededet odaadod a püspökség vagy gyülekezeti elnökséged egyik tagjának, esetleg online fizeted be, például a donations.lds.org oldalon.

Az egyház központjában székelő, a tized felett rendelkező tanácsot az Első Elnökség, a Tizenkét Apostol Kvóruma és az Elnöklő Püspökség alkotja (lásd T&Sz 120). Ők – az Úr útmutatásának megfelelően – sugalmazott döntéseket hoznak arról, hogy miként kerüljenek felhasználásra ezek a szent pénzalapok.

A TIZED FELHASZNÁLÁSÁNAK LEHETSÉGES TERÜLETEI:

Templomok, gyülekezeti házak és egyéb egyházi tulajdonú épületek építése és karbantartása

Egyházi oktatási programok működtetése

Szentírások és egyéb anyagok nyomtatása

Családtörténeti kutatás elősegítése

Jólléti és emberbaráti erőfeszítések támogatása

Missziós munka végzése

Egyházi tevékenységek biztosítása az egyházközség vagy gyülekezet tagjai közti barátkozás céljából

TOVÁBBI TUDNIVALÓK

- David A. Bednar elder: A menny ablakai. 2013. októberi általános konferencia
- Malakiás 3:7–18
- Tizedfizetés. *Hűek a hithez* (2004). 199–201.

Írta: D. Todd Christofferson elder

a Tizenkét Apostol Kvórumából

GERRIT W. GONG ELDER:

Szeressük az Urat, és bízzunk Őbenne

Az angliai Oxfordi Egyetem frissen házasodott posztgraduális hallgatójaként Gerrit W. Gong személyes tapasztalatokon keresztül tanulta meg, hogy amikor szeretjük az Urat, és bízzunk Őbenne, akkor Ő segít, vezet és erősít minket.

Gerrit a Rhodes Alapítvány ösztöndíjasaként egyszerre két posztgraduális fokozat megszerzésén dolgozott, ezek egyike a doktori volt. Eközben az Oxford Egyházközség püspökségében is szolgált. A feleségével, Susannel közösen idézik fel a tanácsot, amelyet David B. Haight eldertől (1906–2004), a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjától kaptak, amikor a Salt Lake templomban összeadták őket. „Azt mondta nekünk, hogy mindig legyen elhívásunk – mondja Gong elder. – Tudtuk, hogy ha bízzunk Istenben, és a legjobbat tesszük, ami telik tőlünk, akkor Ő segíteni fog.”

Amint mondja, neki és Susannek „isteni segítségben és gyengéd irgalmasságokban” volt része. Miközben tovább szolgált a püspökségben, Gerrit a doktori fokozathoz szükséges összes tanulmányi követelményt teljesítette, már csak a disszertációja volt hátra. Ekkor papsági áldást kért az Oxford Egyházközség püspökétől, Alan Webstertől. Az áldásban Gerrit ezt az ígéretet kapta: „Továbbra is tégy meg minden tőled telhetőt, és az Úr meg fog áldani téged.”

Az egyházközség két tagja, akik tapasztalt jogi asszisztensek voltak, vállalták, hogy a szabadidejükben segítenek legépelni a kéziratot, így Gerrit néhány hónap alatt be

tudta fejezni a disszertációját. Sőt, alig több mint három év alatt a mesterfokozatot és a doktorit is megszerezte. A tanulmányai végeztével elfogadott egy kutatói állást az egyetemen. Oxfordi élménye megerősítette az Úrba vetett bizalmát – olyan bizalom ez, amely ma is kitart, és amely továbbra is áldást fog hozni Gerrit W. Gong számára, immár a Tizenkét Apostol Kvórumában végzett szolgálata során.

Kenyerek és halak

„Az Úr kedves és kegyelmes, és azon van, hogy megáldjon bennünket – mondja Gong elder. – Ha megtesszük a tőlünk telhető legtöbbet, Ő képessé tesz minket arra, hogy többet tegyünk, mint máskülönben tudnánk. Olyan ez, mint a kenyér- és halszaporítás. Az Úr azzal dolgozik,

„Amint egyre közeledünk az Úrhoz, egymáshoz is egyre közelebb kerülünk – fogalmaz Gong elder. – Oxfordban Susannel az egyházközségi élményeinket éppen olyan nagy becsben tartottuk, mint a tanulmányi tapasztalatainkat. Még ma is a legkedvesebb barátaink közé tartoznak számosan olyanok, akiket az Oxford Egyházközségben ismertünk meg.”

Ilyen barát Tim és Katherine Witts, akik felidéztek, mikor templomba mentek Gongékkal. „Világosan emlékszem, ahogy Gong elder lecsatolta az óráját, hogy ne zavarja és ne szorítsa őt az idő, miközben az örökkévalóság dolgairól elmélkedik – meséli Witts nőtestvér. – Ez az egyszerű cselekedet segített nekem abban, hogy gondosabban álljak

amink van, és messze többet hoz ki belőle, mint amire magunktól képesek lennénk.”

Gong elder úgy véli, hogy a „kenyér és hal” tantétele a tanulásra is igaz. „Még ha az iskolai oktatás elérhetetlen is valakinek, a tanulás lelkülete az, ami számít, mert a tanulás örökkévaló. A körülményeinktől függetlenül mindannyian törekedhetünk világosságra és igazságra. Amikor így teszünk, az Úr segíteni fog nekünk abban, hogy megtaláljuk.”

Szövetség általi összetartozás

Oxfordi éve alatt egy másik evangéliumi tantételt is tanult, amelyet úgy nevez, hogy „szövetség általi összetartozás”.

Gong elder a boldogságát jelentős részben a szüleinek – Jeannek és Walternek –, valamint a feleségének, Susannek tulajdonítja. Mint mondja, szülei otthonát „betöltötte a mély áhítat a szeretet iránt, amelyet Isten minden egyes gyermeke felé tanúsít”. Amikor Gong elder először találkozott leendő feleségével, máris úgy érezte, mintha mindig is ismerte volna.

a saját templomi istenimádatomhoz.”

Gongék gyakran futnak össze olyan ismerősökkel, akikkel az evangéliumnak köszönhetően találkoztak. „Az emberek odajönnek, hogy »közösén dolgoztunk ezen és ezen, amikor a főtanácsban voltál«, meg hasonlók – mondja Gong elder –, és persze én is szoktam így odamenni emberekhez. Hálás vagyok a cövekelnökhöz és az egyházközségi tanácsért, akik fiatal püspökként segítettek nekem. Mindannyian adósai vagyunk azoknak a szülőknek, rokonoknak, szomszédoknak, misszióelnököknek, nőtestvéreknek és papsági vezetőknek, akik kedvesek hozzánk, kalauzolnak minket, és arra biztatnak, hogy jöjjünk Krisztushoz.”

Családi örökség

Gong elder családtörténete 34 nemzedékyire – Kr. u. 837-ig –, Gong „Első Sárkány” Lung születéséig vezethető vissza. Gong elder nagyszülei Kínából vándoroltak ki az Amerikai Egyesült Államokba. Az édesanyja, Jean, még tizenévesként csatlakozott az egyházhoz Hawaiin, később pedig a Brigham Young Egyetemre járt a utahi Provóban, ahol a Szépművészeti Tanszék első dékánja, Gerrit de Jong családjánál lakott. „A de Jong család segített megértenem, milyen is egy evangéliumi család” – meséli Jean.

A BYU után Jean a Stanford Egyetemre ment a kaliforniai Palo Alto-ba, ahol megismerkedett Walter A. Gonggal. „Ő már keresztény volt, és gyorsan megértette, hogy mit nyújt a visszaállított evangélium” – idézi fel Jean. Csatlakozott az egyházhoz, egy évvel később pedig összeházasodtak a Salt Lake templomban. Mindketten hivatásos pedagógusok lettek, és összesen több mint 70 éven át tanítottak.

„Apa közben pátriárka is lett – mondja Gong elder –, és köszönhetően annak, hogy az otthonunkban adta át a pátriárkai áldásokat, az otthonunkat betöltötte a mély áhítat a szeretet iránt, amelyet Isten minden egyes gyermeke felé tanúsít.”

1953. december 23-án a kaliforniai Redwood Cityben megszületett Jean és Walter három gyermeke közül a legidősebb. „A Gerrit nevet kapta, ez egy holland keresztnév, Gerrit de Jong tiszteletére – magyarázza az édesanyja. – A középső neve Walter, az apja tiszteletére. A családnevünk pedig kínai, ami az öröksége előtt tiszteleg.”

Édesanyja elmondása szerint Gerrit figyelmes volt a fiatalabb testvéreivel, Briannel és Marguerite-tel. „Szívesen segített nekik – mondja Jean –, még az olyan apró dolgokban is, mint hogy megtanította őket bekötni a cipőjüket.” Arra is emlékszik, amikor egyszer istentiszteletről hazajöve meghallotta, ahogy Gerrit és Brian arról beszélgetnek, milyen unalmasnak találták az úrvacsorai gyűlése

Balról: Marjorie és Gordon B. Hinckley üdvözli Gerritet és Susant a lakodalmukon. Amikor Gong elder Tajvanon szolgált misszionáriusként, tanított egy családot, később pedig már általános felhatalmazottként találkozott össze az egyik lány unokájával. Vietnámban Gong elder és nőtestvér egy falfestménnyel igyekezett örömet okozni nehézséggel küszködő gyermekeknek. A Gong család azok körében, akik közreműködtek a vietnámi falfestésben.

elhangzott beszédek egyikét. „Hát nekik szegeztem a kihívást: »Akkor készüljétek ti egy jobb beszéddel!» Elfogadták a kihívást, és elkezdtek jobban odafigyelni a beszédekre” – mondja Jean.

Tizenévesként Gerrit nagyon szeretett hátizsákos túrákra menni az egyházközség többi fiatal férfitársaival. Gyermekkori barátja, Wally Salbacka, különösen jól emlékszik az egyik ilyen túrára. „Gerrit és az öccse, Brian volt velem, és egy olyan barátunk, aki nem a mi egyházunk tagja volt. Valamilyen oknál fogva himnuszokat kezdtünk énekelni. Gerrit énekelte a dallamot, Brian énekelte a tenort,

és én énekeltem a basszust. Azt hiszem elénekeltünk vagy 10-20 himnuszt, csak mert élveztük. Jó élmény volt. A nem egyháztag barátunk le volt nyűgözve.”

Salbacka testvér arra is emlékszik, amikor a középis-

kolában Gerrit megkérte a pompomosokat, hogy támogassák a sakkcsapatot néma szurkolással. „Meggyőzte őket, hogy az erkölcsi támogatás mindenkinek a javára válik – meséli –, ők pedig tényleg eljöttek az egyik mérkőzésre!”

A középiskolát követően Gong elder a Brigham Young Egyetemre járt. 1973 és 1975 között a Tajvan Taipei Misszióban szolgált, majd visszatért a BYU-ra, ahol 1977-ben szerzett ázsiai tanulmányok és egyetemi tanulmányok alapidiplomát.

Randevúzás és házasság

A missziója után Gong elder elvállalta, hogy önkéntesként vasárnapi esti beszélgetéseket tartson a provói Misszionáriusképző Központban. Ezek az esti beszélgetések segítettek a Tajvanra induló misszionáriusoknak megismerni az ottani embereket, szokásokat és kultúrát. Az egyik ilyen misszionárius Susan Lindsay nővér, Richard P. Lindsay és Marian B. Lindsay lánya volt a utah-i Taylorsville-ből. Lindsay testvér a Hetvenek Második Kvórumának tagja volt. „Úgy éreztem, mintha mindig is ismertem volna Susant” – állítja Gong elder.

Két évvel később, néhány hónappal azután, hogy Susan visszatért a missziójáról a BYU-ra, Gerrit hazament Provóba a családjához. Édesapja az egyetemen tanított, Gerrit pedig úgy tervezte, hogy két hétig náluk lesz. A két hétből négy lett, és Gerrit mindennap randevúzott Susan-nel. Aztán Gerrit elutazott gyakorlatra Hawaiira, utána pedig visszatért Oxfordba.

„Két különböző félteke között zajlott az udvarlásunk – idézi fel Gong elder. – Miközben Angliában igyekeztem

tanulni, az Atlanti-óceán túlsópartjáról róla is meg akartam tudni mindent, amit csak lehet.”

„Telefonon keresztül jegyeztük el egymást – mondja Gong nőtestvér. – Hálaadáskor jött megint haza, és az új évben, a templom első nyitvatartási napján házasodtunk össze.” Két héttel később Angliába utaztak, hogy ott kezdjék el közös életüket.

„Amikor az emberek összeházasodnak, azt szokták emlegetni, hogy két családból egy lesz – mondja Gong elder. – És velem tényleg ez történt. Éppen annyira a Lindsay család tagjának is érzem magam, mint a Gong családnak.”

Magasra ívelő pályafutás

Miután egy rövid ideig Oxfordban dolgozott az egyetemen, Gerrit pályafutása Washingtonban, a politika területén folytatódott. 1984-ben a Reagan-Bush újráválasztásáért folytatott kampány stábjának tagja volt, ahol egy légtérben dolgozott a későbbi utah-i kormányzóval, Mike Leavitt-tel. „Gerritnek jó meglátásai voltak, és megfontolt volt – meséli Leavitt testvér –, de leginkább a kitartó kedvességgel tűnt ki.”

1985-ben Gerrit a Külügyminisztérium egyik államtitkára mellett szolgált különleges tanácsadóként. 1987-ben Kínába küldték, a pekingi amerikai nagykövet különleges tanácsosának. 1989 és 2001 között különböző tisztségeket töltött be a Stratégiai és Nemzetközi Tanulmányok Központjában, Washington D. C.-ben, majd visszatért az egyetemi életbe, és a Brigham Young Egyetem elnökének stratégiai tervezési tanácsadója lett. Kilenc éven át töltötte be ezt a szerepet.

A szomszéd irodában dolgozott Carri Jenkins, a BYU elnökének egyetemi kommunikációs tanácsadója. Jól emlékszik rá, hogy Gerrit Gong milyen jól tudta buzdítani a környezetében lévőket. „Ha te nem is bíztál abban, hogy képes vagy felvállalni egy nehéz feladatot, ő helyetted is

bízott benned – meséli. – Minden tőle telhetőt megtett, hogy tanácsot adjon, reményt adjon, és engedje, hogy menj és bizonyíts.”

Thomas B. Griffith szövetségi bíró, aki Washingtonban és a BYU-n is ismerte Gong eldert, ekképpen jellemezte a vele való érintkezéseit: „Egy-egy beszélgetés végén mindig rájössz, hogy te voltál a figyelem középpontjában. Nagyszerű hallgatóság. És olyan kérdéseket tesz fel, amelyeken muszáj elgondolkodnod.”

Cecil O. Samuelson, nyugalmazott általános felhatalmazott hetvenes, a BYU egykori elnöke szerint Gong elder „általában csendben van, de azok a kerekék mindig forognak”.

Családi élet

Gerrit és Susan Gong négy gyermek – Abraham, Samuel, Christopher és Matthew – szüleivé váltak, akik sokféle környezetben nevelkedtek.

„Amikor Pekingben voltunk, a gyermekeinknek abban az áldásban volt részük, hogy egymás legjobb barátaivá váltak” – mondja Gong elder.

„Egyfelől mindig megvolt a lehetőségük, hogy széles kitékintésük nyíljon a világra – teszi hozzá Gong nőtestvér –, másfelől pedig hozzájárult ahhoz, hogy összetartó családdá váljunk. A fiaink ma is azt mondják, hogy szülőkként az volt a legjobb lépésünk, hogy testvérekkel ajándékoztuk meg őket.”

„Egyszer beváltottuk a törzsutaspontjainkat – meséli Gong elder. – Mindenki kiválaszthatott egy célpontot. Washingtonból indultunk, ahol akkor laktunk, aztán jött Anglia, Csehország, Görögország, Törökország, India, Kína és Japán.”

„Egyetlen határozott szabály volt az úton – teszi hozzá Susan. – Bárhova mentünk, azt ettük, amit a helyiek.” Végül

az út utolsó állomásán, Japánban, Gong elder közölte a fiaival, hogy elviszi őket egy olyan étterembe, amely világszerte híres a marhahúsáról. Így aztán a négy éhes fiú és a két szülő 17 hamburgert fogyasztott el a McDonald's-ban!

„Anyu és Apu is fontos értéknek tartják a tapasztalatok általi tanulást – mondja Abraham. – Apu mélyrehatóan el szokott töprengeni azon, ahogy a tapasztalatok alakítják az embereket, akár egész társadalmakat is.” Abraham azt is megjegyzi, hogy az édesapja „körültekintően szokott fogalmazni, mert azt akarja, hogy amit mond, az teljességgel megfeleljen annak, amit mondani akar, és amiben maradtalanul hisz”.

Sam azt idézi fel, hogy „bármilyen elfoglalt is volt a Külügyminisztériumban, Apu minden este szakított időt arra, hogy gyakoroljon velem és felkészítsen a Challenge 24 elnevezésű harmadikos matekversenyre, amelyen részt akartam venni. Azt mondta, hogy ha megnyerem, akkor bulizni fogunk: fagyikelyhet eszünk 24-féle feltéttel.” Sam bejutott az országos döntőbe, de nem nyert. Azért a Gong család így is fagyizott. Viszont nem volt könnyű 24-féle feltétet találni – az egyik végül a szárított marhahús lett.

Christopher és Matthew arról beszélnek, mennyire „értékeljük azt a bizalmat, szeretet és odaadást, amelyben édesapánk és édesanyánk osztozik”. Olyan szeretet ez, amelyet

Gong elder és nőtestvér egymással, valamint minden egyes fiukkal és a távolabbi rokonaikkal is megosztanak.

„Amellett, hogy odaadó apa, Gerrit egyúttal odaadó fiú és testvér is – mondja Susan. – Ezek a szerepek fontosak számára. Segít nekünk megérteni, hogy a családi kapcsolatok a legfontosabbak.”

Egyházi tapasztalat

Bár lefoglalta a hivatása és a családja, Gong elder továbbra is készségesen szolgált az egyházban, többek között főtanácstagként, főpapok csoportjának vezetőjeként, cöveki Vasárnapi Iskola elnökeként, ifjúsági hitoktatóként, püspökként, cöveki misszióelnökként, cövekelnökként és területi hetvenesként.

Balról: Gong elder Thaiföldön találkozik Öminenciája Kriengszak Frenszisz Szévié Kovitvanit bíborossal, Bangkok katolikus érsekével. Gong elder örömmel utazgat külön-külön is a fiaival – itt például Kanadában tartózkodik a fiával, Sammel. Gong elder ifjúsági és felsőfokú hitoktatókkal osztja meg az Élet Kenyerével kapcsolatos gondolatait 2017-ben. Gong nőtestvér és egy kambodzsai egyháztag üdvözlik egymást az egyháztag otthonában.

Bármire is hívják el – de így van ez a családi életében is –, bizonyos jellemvonásai következetesen megnyilvánulnak. „Mindenkire Mennyei Atya fiaként vagy leányaként tekint – mondja róla Gong nőtestvér –, de mindennefelett: szereti az Urat. Valóban arra vágyik teljes szívvel, hogy építse a királyságot, és megáldja Mennyei Atya gyermekeit.”

És csodálja a feleségét. „Bárminek a megtételére kérnek – mondja –, Susan ott van mellettem. Mindenkivel jól kijön, és rájuk hangozódik. Mindig készen állt elutazni új helyekre és kipróbálni új dolgokat, amiért hálás vagyok.”

Szolgálat a Hetvenekkel

Gerrit W. Gong eldert 2010. április 3-án támogatták általános felhatalmazott hetvenesként, és a hongkongi székhelyű Ázsia Területi Elnökségbe nevezték ki. Később ő lett az Ázsia Terület területi elnöke. 2015. október 6-án Gong eldert a Hetvenek Elnöksége tagjaként támogatták, ahol további nemzetközi tapasztalatokra tett szert, többek között a világ különböző részein – például Afrikában és Közép-Amerikában – végzett területi vizsgálatok során.

„Az ember megismeri és megszereti a szenteket mindezen a helyeken – jelenti ki Gong elder. – Áldottnak érzed magad, hogy vannak olyanok, akik a hitükről beszélnek neked, mert azok az élményeik, amelyek arról szólnak, hogy miként munkálkodik Isten az életükben, részévé válnak annak, ahogy fel fogod, hogy ki Isten, és hogy mennyire szeret mindegyikünket.”

„Bármilyen körülmények közé küldjük is Gong eldert, a résztvevők úgy érzik, barát-ra leltek – mondja Russell M. Nelson elnök. – Nagyfokú tudással rendelkezik, mégis alázatos. Minden szinten kapcsolatot teremt az emberekkel, valamint mindig jól felkészült és meggyőző.”

Apostoli elhívás

Amikor Nelson elnök átadta Gong eldernek az elhívást, hogy a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjaként szolgáljon, a próféta „szeretetteljesen megfogta a kezemet, és drága Susanemmel az oldalamon átadta ezt a szent elhívást az Úrtól, melytől még a lélegzetem is elállt” (Krisztusunk ma feltámadt. *Liahóna*, 2018. máj. 97.). Alázattal telve, ugyanakkor az Úr iránti szeretetének és bizalmának biztos tudatában Gong elder elfogadta az elhívást. 2018. március 31-én támogatták. Az Úr gondosan felkészítette őt, hogy mostantól úgy végezen szolgálattételt, mint „Krisztus nev[ének] különleges tanú[ja] az egész világon” (T&S 107:23). ■

Írta: Neil L.
Andersen elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

ULISSES SOARES ELDER: Hamisság nélküli férfi

Jézus szolgálattételének korai napjaiban, amikor az apostolait választotta ki, meglátta Nátánael közeledni. Azonnal felismerte Nátánael jóságát, és kijelentette: „Ímé egy igazán Izráelita, a kiből hamisság nincsen.”¹

Jézus tudta, hogy Nátánael tiszta szívű, becsületes szándékú férfi, aki mentes a képmutatástól és megtévesztéstől. Az Úr szereti az ilyen igazlelkűen feddhetetlen tulajdonságúakat, és el is hívta Nátánaelt apostolnak.²

Ulisses Soares hasonló az ősi Nátánaelhez, és a Szabadító őt is elhívta.

„Szüleim világossága”

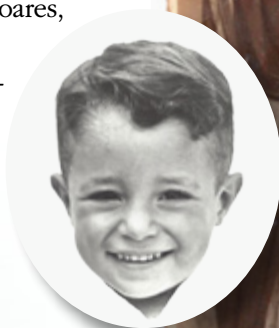
Ulisses a braziliai São Paulóban született 1958. október 2-án, három bátyja van. Szerény körülmények közül indult, ám a szülei, Aparecido és Mercedes Carecho Soares, tiszteletre méltó, keményen dolgozó emberek voltak, akik őszintén meghallgatták a misszionáriusokat. 1965-ben csatlakoztak az egyházhoz, amikor Ulisses hatéves volt.

„Nem emlékszem olyanra, hogy Aparecido testvér valaha is kihagyott volna egy gyűlést – mondja Osiris Cabral, aki Ulisses fiatalkorában cövekelőként szolgált. – Mercedes is nagyon hithű volt. Ulisses a szülei elhivatottságát örökölte.”

Ulisses természetből fogva jó szíve kivirágzott, ahogy az Úr útjairól tanult. „Szüleim világosságát követve nőttem fel az egyházban” – mondja Soares elder. Miközben követte azt a világosságot, az ellenállás dacára is erősödött a bizonyossága.

„Én voltam az egyház egyetlen tagja az iskolában, a többi srác pedig mindig azon volt, hogy visszahúzzon, és helytelen dolgok megtételére noszogasson – meséli. – Meg kellett tanulnom megvédenem magam az ilyen kihívásokkal szemben, de mindig teljes szívemből bíztam az Úrban, hogy segíteni fog, és sikerrel járok. Már fiatal férfiként megtanultam, hogy ha az ember megteszi a részét, akkor az Úr is meg fogja tenni a sajátját. Azonban erősen kell kapaszkodnunk a kezébe és az evangéliumába.”

Amikor Ulisses 15 éves lett, a püspöke felkérte, hogy tanítson egy fiataloknak szóló vasárnapi iskolai osztályt. Az egyik lecke, amelyet tanított nekik, az evangéliumról való

többet tesz, akkor az Úr bőkezűen megáldja. Az egyik ilyen tanulságot akkor vonta le, amikor misszióba készült. A vele tartott interjúk során a püspöke kihangsúlyozta, mennyire fontos betartani a parancsolatokat, és érdemesen élni. Kihangsúlyozta a pénzügyi felkészülést is.

Manapság minden Brazíliából induló misszionárius hozzájárul a missziója költségeihez, számos család pedig a teljes költséget maga állja. Ahogy Ulisses egyre közelebb került a misszionáriusi korhatár betöltéséhez, eltökélte, hogy a missziójához szükséges összes pénzt maga fogja megkeresni. Az apja kisvállalkozásában elsa-

bizonyosság megszerzéséről szólt. Ulisses addigra már tanulmányozta a Mormon könyvét; mindig is érezte, hogy az egyház igaz, és hitt a Szabadító Jézus Krisztusban.

Amikor a leckére készült, azt szerette volna, ha erőteljes bizonyosságot tehet az osztálynak az evangélium igaz voltáról. „Buzgón tanulmányoztam és imádkoztam – idézi fel Soares elder. – Miután letérdeltem, nagyon édes érzés töltötte el a szívemet, egy halk hang, mely megerősítette nekem, hogy a helyes ösvényen vagyok. Olyan erős volt, hogy utána már nem mondhattam, hogy nem tudom.”

Ahogy Ulisses egyre érettebbé vált, rájött arra is, hogy ha a kértől vagy az elvárttól

Ulisses Soares a szülei, Aparecido és Mercedes Soares (balra) „világosságát követve” nőtt fel az egyházban. Amikor Ulisses az ellenállás dacára is bízott az úrban, már kisfiúként megtanulta, hogy a Szabadítóhoz és az Ő evangéliumához ragaszkodjon.

kölcsre támaszkodva, valamint kihasználva azt, hogy gyorsan tudott gépelni, Ulisses teljes idejű állást talált egy cégnél, ahol a bérszámfejtésnél segédkezett.

Közben teljesített egy nehéz felvételit, és elkezdett könyvelést tanulni egy szakközépiskola esti tagozatán. Minden hónapban, miután befizette a tizedet, félretett a missziójára. Egy évvel később áthelyezték a cég könyvelési osztályára.

„Így tettem félre annyit, hogy ki tudjam fizetni a missziómat – mondja Soares elder. – És az indulásom előtti három évben minden hónapban vettem valamit, amire majd szükségem lesz: inget, nadrágot, egy pár zoknit,

nyakkendő, bőrröndöt.” Szüksége volt még erős szeretetre és támogatásra is, amelyet meg is kapott a szüleitől és a helyi vezetőkől.

Ulissest a Brazília Rio de Janeiro Misszióba hívták el. A missziója első felét Helio da Rocha Camargo elnök alatt szolgálta végig, aki később az első Brazíliából elhívott általános felhatalmazott lett. Ulisses 1978 elején kezdte a misszióját. Az első dél-amerikai templomot még abban az évben szentelte fel Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) São Paulóban.

1980 januárjában Ulisses és a társa – aki szintén nem részesült még a felruházásában – buszra szállt Rio de Janeiróban, hogy megtegyék a nyolcórás utat a Brazíliai São Paulo templomig. Ulisses szülei és testvérei ott vártak rá, majd pedig a Soares családot egymáshoz pecsételték az időre és az örökkévalóságra. Ulisses soha nem fejtette el azt a São Paulo templomban együtt töltött öt órát. Aztán a társával még aznap visszatértek a missziós területre.

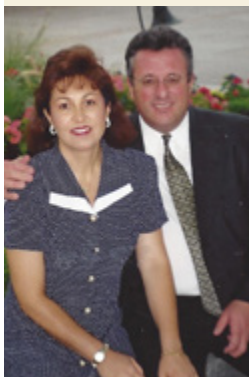
Istent tenni az első helyre

Ulisses sikeres missziót zárt, ami tovább erősítette a bizonyosságát. Miután hazatért, talált egy állást, illetve az egyik helyi egyetemen elkezdett könyvelést és közgazdaságtant tanulni.

Körülbelül hét hónapja volt otthon, amikor összefutott „Morgado nőtestvérrel” egy többcövekes táncrendezvényen. A missziója alatt Ulisses egy ideig a zónavezetője volt, így aznap este elbeszélgettek az azóta eltelt időről, és missziós történeteket meséltek egymásnak. Három héttel később randevúzni kezdtek.

Rosana Fernandes Morgado nyolcéves volt, amikor a nővére, Margareth, elkezdte magával hordani istentiszteletre. A két hithű ifjú érdeklődő idővel engedélyt kapott az édesapjától a keresztkedésre, de mindketten ki kellett, hogy várják, amíg Rosana betölti a 17. életévét.

Soares elder szerint a feleségének, Rosanának köszönhető „minden jó dolog az életemben”. A házaspár 1982-ben kötötte össze az életét (jobb szélén), két évvel azután, hogy a Brazília Rio de Janeiro Misszióban végzett szolgálatukat követően ismét összeházaszták.

Soares elder és Rosana 2000-ben (fent); családjá körében (jobbra lent); és teljes idejű misszionáriusként 1979-ben (jobbra fent), az újonnan megkeresztelt Eliezer Wagner de Souza Santos és jegyese (mostanra felesége), Regina társaságában. Santos testvér jelenleg a Vila Velha Brazília Cövek elnökeként szolgál Espírito Santo államban. A háttérben Soares elder társa, Kim Pickett látható.

Rosana kilenc éven át járt az egyházba, mielőtt engedélyt kapott a keresztkedésre.

Ulisses São Paulo északi részén, Rosana pedig a szüleivel a város déli körzetében lakott. Busszal és metróval két-három órán át tartott átkelni a kiterjedt városon. Szerencsére Margareth és a férje, Claudio, a lányok szüleinek közelében laktak.

„Amikor Ulisses hétvégenként eljött randevúzni Rosanával, este már nehezen jutott haza olyan messzire” – idézi fel a majdani sógorával kapcsolatban Claudio R. M. Costa elder, általános felhatalmazott hetvenes. Így hát Margarethtel

együtt meghívták Ulissest, hogy töltsé náluk az éjszakát a randevújuk után. „Egy időre örökbe fogadtuk” – teszi hozzá Costa elder.

„A nappalinkban aludt a kanapén – meséli Costa nőtestvér. – Friss házások voltunk, úgy-hogy még tartalék takarónk sem volt, így ő egy régi függönnyel takarózott be, amit ott talált. De boldog volt, mert másnap megint találkozhatott Rosanával. Jól bánt a húgommal, és a szüleim nagyon kedvelték.”

Ulisses és Rosana 1982. október 30-án kötött házasságot a Brazíliai São Paulo templomban.

Aki eltölt néhány percet Soares elder és nőtestvér társaságában, annak hamar nyilvánvalóvá válik az egymás iránti szeretetük, csodálatuk és tiszteletük. Soares elder elmondása szerint Rosana „mindig is a jóság, a szeretet és

az Úr iránti teljes odaadás példája volt számomra és a családom számára”³. Soares nőtestvér számára pedig Ulisses „jutalom a mennyből”.

És még hozzáteszi: „Mindig is rendkívül felelősségteljes és igazlelkű volt, mindig is jó gondját viselte a családnak, és mindig is nagyon jól bánt velem. Az összes egyházi elhívását a tőle telhető legjobban teljesítette. Megy és megteszi. Mindig Isten dolgait teszi az első helyre az életében. Újra és újra beleszeretek, mert tudom, hogy ha Isten dolgait teszi az első helyre, engem is az első helyre tesz.”

Soares elder így fogalmaz a feleségével kapcsolatban: „Ő a családnak igazi hőse és ihlete. Mindenkiel

szeretetteljes, kedves és türelmes. Egyesíti a családnkat, és mindenben látja a jót. Óriási része van abban, ami az életemben végbement. Viccesen azt mondtam neki a Tizenkét Apostol Kvórumába történt elhívásomról, hogy »ez a te hibád, mert ilyen nagyon felmagasztaltad az evangélium erejét az én életemben«.

Egy nagy szívű ember

Soaresék legidősebb fia, Gustavo, arra a gyerekkori estére emlékszik vissza, amikor a szülei tiltása ellenére kiszökött, hogy megnézzék a Festa Junina elnevezésű ünnepséget, amelyet São Paulónak azon a környékén minden évben megrendeznek.

„Egy nagy tömeg közepén álltam, jól éreztem magam, aztán meghallottam, hogy egy hangosbemondón előrehív-nak – meséli Gustavo. – És megláttam apukámat.”

A szülei ugyan betegre aggódták magukat, de Ulisses, ahelyett, hogy leszidta volna Gustavót, inkább szorosán magához ölelte.

„A szüleim szigorúan elbeszélgettek velem az eltűnésemről, de tisztelettel bántak velem – idézi fel Gustavo. – Éreztem, hogy óvnak, és tudtam, hogy szeretnek.”

Ulisses a családjának szenteli magát. Bár az évek során sok idejét vette el a munka és az utazás, mindig szakított időt a gyermekeivel való kapcsolata ápolására is.

Amikor Soares eldöntötte 2018. március 31-én támogatni a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjaként, a legmeglepettebb talán Gustavo és a két nővére, Lethicia Caravello és Nathalia Soares Avila volt. Azt mondják azonban, hogy ha a szeretet, a kemény munka, az együttérzés és az alázatosság tesz valakit alkalmassá arra, hogy apostol legyen, akkor értik, hogy miért hívta el az Úr az édesapjukat.

„Amikor Jézus elhívta az apostolait, nem a leg tudósabb farizeusokat választotta, hanem halászokat választott – mondja Lethicia. – Édesapám és édesanyám is ilyen. Maradéktalanul bíznak az Úrban, Ő pedig a munkája elvégzésére használja őket, mert tudja, hogy önzetlenek, készek keményen dolgozni, és elég alázatosak a helyreigazítás elfogadásához.”

Édesapjuk „nagy szíve” segíteni fogja őt, amint a Szabadító különleges tanúinak egyikeként halad előre, teszi hozzá Nathalia. „Van hozzá szíve – mondja. – Érzem a

menny hatását, és mindenkit szeret, és azt szeretné tenni, ami helyes.”

„Minden megoldódik majd”

Amikor Soares elder 2000 és 2003 között a Portugália Porto Misszió elnökeként szolgált, gyakran használt egy bizonyos portugál kifejezést: „Tudo vai dar certo”, vagyis minden megoldódik majd.

„Megtanította ezt nekünk – eleveníti fel Ty Bennett, aki az egyik misszionáriusa volt. – Hittel és derűlátással éli az életét, és ha megtesszük, amit az Úr szeretne tőlünk, akkor minden megoldódik majd.”

Azt is tanította a misszionáriusoknak, hogy ne használják a *nehéz* vagy a *lehetetlen* szavakat, mondja Richard Shields, aki szintén ott szolgált misszionáriusként. „Kihívásokként hivatkoztunk ezekre. Ez a tanács az életem alakításában is segített, azzal, hogy leküzdeni való kihívásoknak, nem pedig nehéznek vagy lehetetlennek láttam a dolgokat.”

Az ilyen hit és derűlátás nem egy könnyű életből fakad. Soares elder és nőtestvér nagyon is jól ismerik a nélkülözés csalódásait, a munkával és tanulással telt hosszú, kimerítő napokat, a rossz egészségi állapottal járó kihívásokat, valamint a vetélés, halva szülés, a testvérek és szülők elvesztésének szívfájdalmait.

Ők azonban az életük utazása során Soares elder kedvenc szentírásába vetették a hitüket: „Legyél alázas; és az Úr, a te Istened kezdednél fogva vezet majd téged, és választ ad néked az imáidra.”⁴

„A kihívások a fejlődésünk részei – emeli ki Soares elder. – Amikor azonban türelmesek vagyunk a szenvedésben, amikor megtanuljuk túlélni az élet kihívásait, amikor hit-hűek maradunk, akkor az Úr nagyra becsül bennünket, és megáld az Őáltala megígért áldásokkal.”

Amikor pedig szorosan megragadjuk a vasrudat, az Úr nem fog magunkra hagyni minket.

„A parancsolatokhoz, az evangéliumhoz, a szentírásokhoz és az Úr Jézus Krisztushoz való ragaszkodásban tanúsított következetesség segít nekünk felülkerekedni az élet kihívásain – tanúsítja Soares elder. – Amikor letérdelünk imádkozni, Ő ott lesz velünk, és kalauzolni fog bennünket. Ő sugalmazás által tudatja majd velünk, hogy merre menjünk és mit tegyünk. Amikor engedelmesek vagyunk és megalázkodunk, az Úr megválaszolja az imáinkat.”

Odaadó tanítvány

Ulisses Soares jó képességeihez felkészültség is társul. Képzettsége – beleértve a megszerzett MBA fokozatot is – felkészítette arra, hogy multinacionális cégek könyvelőjeként és könyvvizsgálójaként dolgozzon Brazíliában. Ez a tapasztalat aztán arra készítette fel, hogy az egyház pénzügyi osztályán dolgozzon, ami pedig arra készítette fel, hogy 31 évesen az egyház egyik legfiatalabb világi ügyek igazgatója legyen. Ez a felkészülés később jó szolgálatot tett neki misszióelnökként, és azután is, hogy 2005. április 2-án elhívták általános felhatalmazott hetvenesnek.

Mielőtt 2013. január 6-án elhívták volna a Hetvenek

Elnökségébe, Soares elder tanácsosként, majd elnökként szolgált a Brazília Területi Elnökségben, továbbá tanácsosként az Afrika Délkeleti Területen. Ez utóbbi helyen

Dale G. Renlund elder tanácsosaként szolgált, aki akkor általános felhatalmazott hetvenes volt. Renlund elder, aki ma a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, kedvtelve gondol vissza az együtt töltött időre.

„Soares elder Jézus Krisztus lendületes, elkötelezett, odaadó tanítványa – mondja Renlund elder. – Nem ismerek senkit, aki nála világosabban érezné, hogy az Úr megbízásában jár el. Ha megkérlik, hogy tegyen meg valamit, azt teljes erejéből teszi.”

Elmondta még, hogy Soares elder hamar „beleszeretett” az afrikai szentekbe. Első

Legyen akár a perui szentek (balra), akár a ghánai szentek (lent), akár más nemzetek szentjeinek körében, bárhova vezérelje is Soares eldert a szolgálata és a szolgálattételle, „nem esik nehezére szeretni az embereket”, mondja Claudio R. M. Costa elder.

megbízásai közé tartozott a területen, hogy egy cövekkonferencián elnököljön Kanangában, a Kongói Demokratikus Köztársaságban. „Visszatérése után egyre csak az ott megismert emberek jószágáról és odaadásáról áradozott” – meséli Renlund elder.

L. Whitney Clayton elder, aki öt és fél évig szolgált Soares elderrel a Hetvenek Elnökségében, közös álláspontra törekvőként jellemzi Soares eldert. „Meghallgat, és mérlegeli az elképzeléseit. Nagyon körültekintően viselkedik az értekezleteken, hogy a hangunk egy kórus hangja, ne pedig egymással vetélkedő szólistáké legyen.”

Bár az évek során sok idejét vette el a munka és az utazás, Soares elder mindig első helyre tette az életében a feleségét, a gyermekeit és az unokáit (balra lent). Még arra is szakított időt a feleségével, hogy sikeres szakács legyen (bal szélen).

Soares elder szerény a portugál, angol, spanyol és francia nyelvtudását illetően. Azonban ez az állandó gondozást igénylő ajándék Clayton elder szerint igenis áldást jelent az egyháznak. Soares elder az egyháztagok túlnyomó többségével a saját nyelvükön tud beszélgetni.

„Ulisses már kicsi kora óta vezéregyéniség – jegyzi meg a sógora, Claudio Costa elder. – Nagyon értelmes és nagyon jó képességű, ráadásul mindig felelősségének érzi, hogy a tőle telhető legjobbat nyújtsa. Nem esik nehezére szeretni a körülötte lévőket. Szíve a Szabadító igaz tanítványának szíve, és biztos tanúsága van arról, hogy Jézus a Krisztus. Szeretem őt, és hálás vagyok, hogy az Úr apostolaként támogathatom.”

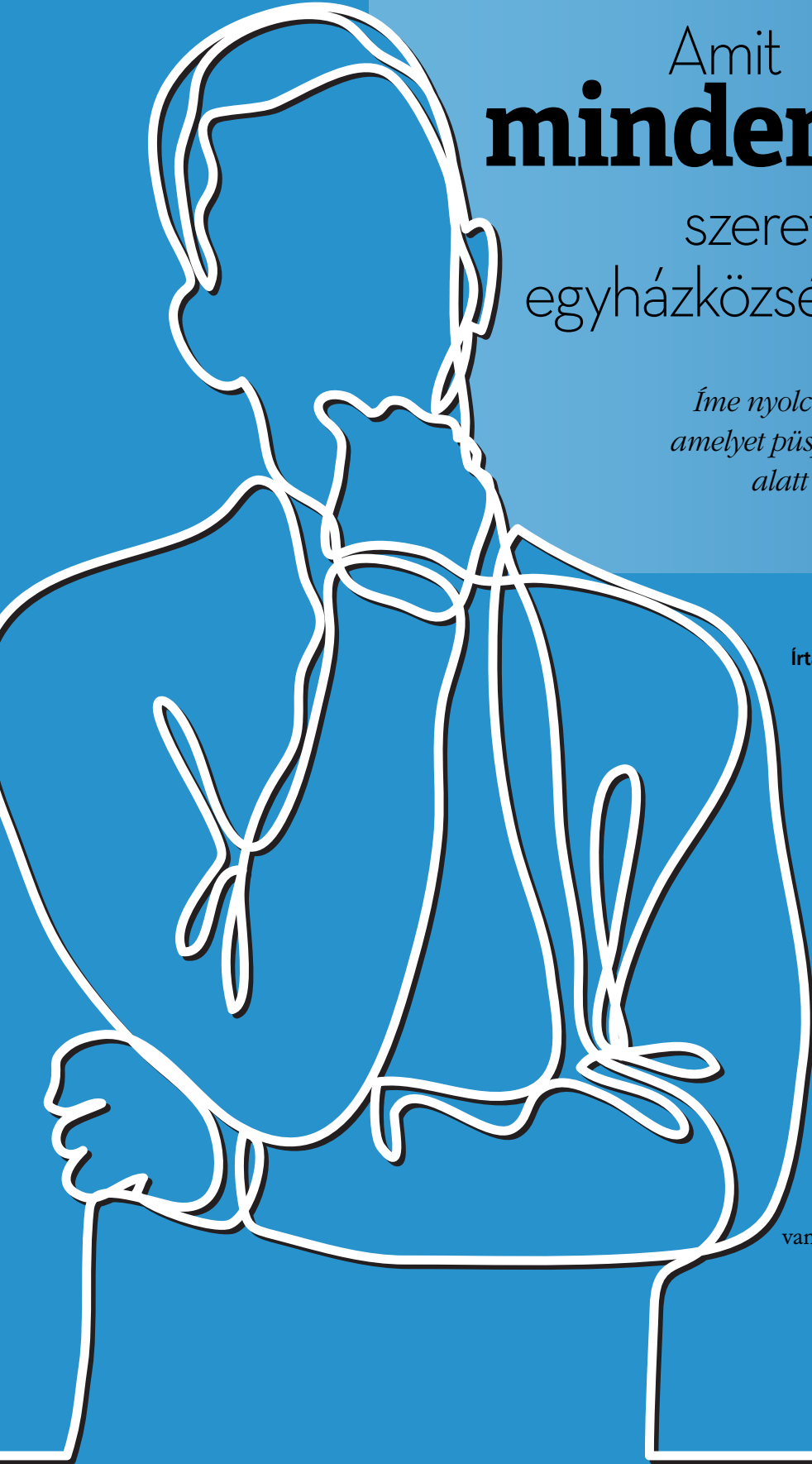
David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumának nevében szólva hozzátette: „Soares elder a Szabadító tiszta, hamisság nélküli, ártatlan tanítványa. Arcának ragyogása, melengető mosolya és szívélyes viselkedése által számtalan egyén és család lett, van és lesz arra ihletve, hogy jobban vágyjon a Szabadító követésére és az evangéliuma előírásai szerinti életre.”

Az Úr azt mondta Edward Partridge-ről a mi adományozási korszakunkban, hogy „szíve tiszta énelőttem, mert olyan ő, akár az ősi Nátanael, akiben nincs álnokság”⁵. Hyrum Smithről pedig azt mondta az Úr, hogy „én, az Úr szeretem őt, szívének feddhetetlensége miatt, és mert szereti azt, ami helyes énelőttem, mondja az Úr”⁶.

Az Úr ugyanezt mondaná Ulisses Soaresról is. ■

JEGYZETEK

1. János 1:47.
2. Lásd James E. Talmage: *Jézus a Krisztus* (2007). 209–210., Gergely Noémi és Gégény Tímea fordítása.
3. Vö. A próféták a Szentlélek hatalma által szólnak. *Liahóna*, 2018. máj. 98.
4. Tan és szövetségek 112:10.
5. Tan és szövetségek 41:11.
6. Tan és szövetségek 124:15.

Amit minden püspök szeretne, hogy az egyházközsége tagjai tudjanak

*Íme nyolc olyan igazság,
amelyet püspöki szolgálatom
alatt tanultam.*

Írta: Michael Meyers

Csodálatos lehetőség volt, hogy püspökként szolgálhattam. Azokban az években annyi leckét tanultam, hogy össze sem tudom számolni. Tanultam azonban nyolc olyan igazságot, amelyek a meggyőződésem szerint egyetemesek. Ez a felsorolás ugyan nem tartalmaz mindent, de igyekeztem olyan dolgokat belefoglalni, amelyekről minden püspök azt reméli, hogy az egyházközsége tagjai tisztában vannak azokkal.

1. A püspök az egyházközsége minden tagját nagyon is valóságosan szereti.

A püspök szeretete az egyházközsége iránt ahhoz a szeretethez kapcsolódik, amellyel Mennyei Atya és Jézus Krisztus viseltet mindegyikünk iránt. Amikor egy püspök az úrvacsorai gyűlés alatt körbepillant az egyháztagekon, olyan könyörület és együttérzés tölti el, amelyhez foghatót soha nem tapasztalt. Amikor egy püspök feláll és elmondja, mennyire szereti az egyházközsége tagjait, az érzései szívből jövőek és valóságosak. Tudnod kell, hogy a püspököd szeret téged; érdekli, hogy mi van veled; és nem is tudod, hogy milyen nagyon törődik veled.

2. A püspököt fizikailag, érzelmileg és lelkileg is az egyháztagek hite és imája tartja fenn.

Egy püspök számtalan órát tölt szolgálattal. Vasárnaponként gyakran a gyülekezeti házban tölt sok-sok órát, további hétköznapi esteiken pedig, munka után, az egyházközsége tagjaival találkozik, interjút tart velük és gondjukat viseli.

A püspök az egyháztagek hitének és imájának köszönhetően képes ezt hétről hétre megtenni. Újonnan elhívott püspökként akaratlanul is kicsordult a könnyem minden alkalommal, amikor egy-egy egyháztage imájában az „áldd meg a püspököt” szavakat hallottam. A hittel mondott imáid valóban válasza lelnek: a püspök valóban elnyeri ezen imák fenntartó hatalmát, és meg is érzi azt. Az egyház püspökeinek fejére száll az Úr válasza, amelyet azokra a hittel teljes imákra ad.

3. A püspök gyakran hihetetlenül kevésnek érzi magát az elhíváshoz (még akár három-négy év elteltével is).

Nagyon kevés olyan püspököt ismertem, aki úgy érezte, hogy valóban „felkészült” az elhívásra. Azt azonban tudom, hogy „akit az Úr elhív, azt alkalmassá is teszi”¹. Miközben a püspök tisztában van vele, hogy egyre alkalmasabbá válik, ezalatt egy olyasféle érzé-

ssel is küszködik, hogy soha nem fogja jól végezni az elhívását. A tőle telhető legjobbat fogja tenni, hogy szükség esetén bölcs tanácsot adjon, hogy ne bántsa meg az embereket, és hogy rá legyen hangelődva a Lélekre, de időnként még így is az fog járni a fejében, hogy vajon elfogadhatóan tölti-e be az elhívását.

4. Isten Lelke akkor tud a püspökön keresztül munkálkodni, amikor ő az egyházközsége tagjaival tanácskozik.

Amikor megkérdezik, hogy mi hiányzik legjobban azóta, hogy nem szolgálok püspökként, azt szoktam felelni, hogy a Léleknek az az erős hatása, amely a püspök palástjával jár együtt. Legyen szó akár a szeretteiket elvesztők vigasztalásáról, a hűtlen házastársaik miatt küszködőkkel való beszélgetésekről, vagy az emberek bűnbánatra szólításáról, a hithű püspök rendelkezésére álló Lélek Isten Lelke és a kinyilatkoztatás lelke.

Nemrégiben az egyházközségem egyik korábbi tagja kérte a segítségemet néhány személyes kérdésben. Ez a nőtestvér már új egyházközségbe költözött, és nem volt benne biztos, hogy az új püspökhöz akar-e fordulni iránymutatásért. Neki is elmondtam azt, amit már sokszor elmondtam a felmentésem óta: bár én örömmel segítek, már nem birtoklom a püspökök által viselt kulcsokat, miközben éppen ezek a kulcsok bizonyulhatnak döntő fontosságúnak abban, hogy megkapja a szükséges segítséget. Azt javasoltam, hogy beszéljen a püspökével. Két héttel később felkerestem, és elmondta, hogy találkozott a püspökével, aki mintha már tudta volna, hogy neki milyen gondjai vannak, és mi lehetne számára a legjobb segítség. Bár természetesen a püspökök is esendőek, de az Úr sugalmazza és vezeti őket, és életeket áld meg a szavaikon keresztül.

5. A püspök is ember: néha hibákat vét és néha helytelenül cselekszik.

A püspökök végül is halandó emberek. Vannak tökéletlenségeik, gyengeségeik, elfogultságaik és személyes gondjaik. A Lélek alkalmassá teszi a püspöki hivatal betöltő férfit, de ettől még a püspök továbbra is ugyanolyan gondoknak és gyengeségeknek kitett ember, mint bármelyikünk.

Ez a felismerés azonban ne csökkentse a tiszteletet, amelyet az elhívása iránt tanúsítunk, sem pedig azt, hogy mennyire fogadjuk meg a tanácsát! A püspök nagyon is tisztában van a saját gyengeségeivel, és azon van, hogy felülkerekedjen azokon, vagy legalább a püspöki szolgálatán kívülre rekesse azokat. Azonban bármennyire is próbálkozik, mindig tökéletlen marad.

6. A püspök úgy érzi, hogy soha nem tud eleget találkozni az egyházközség tagjaival, vagy nem tud elegendő jót tenni.

A püspöknek mindennap az jár a fejében, hogy kinek segíthetett volna – vagy kellett volna még segítenie – aznap. Én nagyon szívesen találkoztam volna rendszeresen minden egyházzal, de volt egy teljes idejű állásom, ott volt a családom, a fiatalok programja, és az egyházközség néhány különösképpen szükségelt szenvedő tagja. Egész egyszerűen nem állt rendelkezésre elég idő arra, hogy minden egyházzal rendszeresen találkozzak.

Püspökként mindazonáltal a Lélek időnként kimondottan arra készítetett, hogy látogassak meg egy-egy küszködő egyháztagot. Ezek a látogatások sokszor kezdődtek úgy, hogy ezt mondták: „Tudtam, hogy el fogsz jönni!” Gyakran éreztük túláradóan a Lelket, amikor mindketten rájöttünk, hogy a látogatás újabb bizonyítéka annak, hogy Isten megválaszolja az imákat.

Mindig örömmel töltött el az a fogadtatás is, amelyben a tevékeny, „nem küszködő” egyháztagok részesítettek, amikor ajtót nyitottak. Ezek a jóra való emberek minden héten eljárnak istentiszteletre, hithűen szolgálnak elhívásokban, nincsenek óriási, szembeszökő kihívásai, és általánosságban véve nem szokták őket rendszeresen látogatni a papsági vezetők. Ők hálásak voltak a püspökkel töltött személyes időért. Hadd mondjam mindegyiküknek: „Köszönöm! Csak így tovább! Tudnod kell, hogy a püspök szeret téged, és gyakrabban keresne fel, ha lenne rá lehetősége.”

7. A püspököknek valóban, igazán, őszintén szüksége van arra, hogy szolgálattételt nyújtsatok egymásnak.

Amikor csak püspökként azt mondták nekem, hogy az egyházközség valamelyik tagja küszködik, mindig az volt az első kérdésem: „Kik a házi- és látogatótanítói?” Ez volt az egyik módja annak, hogy felmérjük, hogy az adott egyháztág szükségletei rövid és hosszú távon is el lesznek látva. Ha a püspök az egyházközség és a cövek többi tagjának segítség nélkül cselekszik, korlátozottak az erőforrásai. Mindenképpen elmehet – és el is fog menni –, hogy felkeressen válságban lévő embereket. Azonban a rendelkezésére álló papsági és segítőegyleti erőforrásokkal messzebbre érhet a karja.

Erről szól a szolgálattétel. Vannak időszakok, amikor néhányan elfelejtjük, miért is nyújtunk szolgálattételt egymásnak: az Úr megparancsolta nekünk, hogy „egymást szeressétek” (János 13:34). Tudnod kell, hogy a püspökök a szolgálattételt sugalmazott módként alkalmazza abból a célból, hogy jobban jelen legyen az egyházközség tagjainak életében.

8. A püspök azt kívánja, hogy bárcsak mindent megtehetne a nyájáért.

Legyen az bármikor, nappal vagy éjszaka; legyen szó papsági áldásról, egy tévelygő gyermeknek nyújtott tanácsról, vagy arról, hogy egy baleset helyszínére siet, ő meg szeretne tenni mindent, amire csak szüksége van az egyházközség tagjainak. Nem tud mindig mindent megtenni, és nem is biztos, hogy minden helyzetben ő a megfelelő személy, de ne félj segítséget kérni tőle, amikor szükséged van rá! Tudnod kell, hogy a püspök azért van, hogy szolgáljon az ilyen időszakok során, és hogy mindketten gazdag áldásokban részesültek, amiért közösen dolgoztok.

Alázattal tölt el az a szentséges lehetőség, hogy ebben a szent elhívásban szolgálhattam. Szolgálatom során eljutottam a hittől a tudásig. Már nem hiszem, hogy az evangélium igaz: tudom, hogy igaz. Már nem hiszem, hogy Isten ismer engem: tudom, hogy Isten végtelenül tudatában van mindegyikünknek, a mindennapi életünknek és a személyes küszködéseinknek. Ráadásul azt is tudom, hogy Ő a szolgáin keresztül munkálkodik, különösképpen azokon keresztül, akik a papság kulcsait birtokolják. Tudom, hogy nem szolgálhattam volna püspökként, ha Isten nem törődne ezzel a munkával. Az evangélium igaz volta és Istennek a gyermekei iránti szeretete teszi lehetővé minden püspöknek a szolgálatát. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah államban él.

JEGYZETEK

1. Thomas S. Monson, “Duty Calls,” *Ensign*, May 1996, 44.

8. FEJEZET

Krisztus egyházának felemelkedése

Ez a Szentek: Jézus Krisztus egyházának története az utolsó napokban című új, négykötetes egyháztörténeti elbeszélés nyolcadik fejezete. A könyv 14 nyelven érhető el nyomtatásban, továbbá az Evangéliumi könyvtár alkalmazás Egyháztörténet rovatában, valamint a szentek.lds.org oldalon is. Az előző fejezetek a korábbi lapszámokban jelentek meg, és elérhetőek 47 nyelven az Evangéliumi könyvtár alkalmazásban, valamint a szentek.lds.org oldalon.

1828 júliusának elején Josephnél már ott volt a Mormon könyve kézírata, és tudta, hogy az Úr elvárja tőle a könyv megjelentetését, valamint hogy közel s távol hirdesse annak üzenetét. A könyvkiadás azonban ismeretlen terület volt Joseph és családja számára. Meg kellett óvnia a kéziratot, nyomdászt kellett találnia, és valamiképpen el kellett juttatnia a könyvet olyan emberek kezébe, akik hajlandók voltak fontolóra venni egy új szentírás lehetőségét.

Ráadásul egy Mormon könyve terjedelmű könyv kiadása nem ígérkezett olcsónak. Joseph pénzügyi helyzete nem javult azóta, hogy belekezdett a fordításba, és az összes megkeresett pénze arra ment el, hogy gondoskodjon a családjáról. Ugyan ez állt a szüleinek is, akik továbbra is szegényparaszti sorban, más földjét művelve éltek. Josephnek egyetlen olyan barátja volt, aki képes lehetett fedezni a kiadás költségeit, mégpedig Martin Harris.

Joseph sürgősen munkához látott. Már a fordítás befejezése előtt kérvényezte a könyv szerzői jogi védelemét, hogy megóvja a szöveget azoktól, akik ellophatták vagy plagizálhatták volna.¹ Martin segítségével Joseph olyan nyomdász után nézett, akivel megállapodhatott a könyv megjelentetéséről.

Először Egbert Grandinhez, egy Josephfel egykorú palmyrai nyomdászhoz fordultak. Grandin rögvest visszautasította a felkérést, mivel meg volt róla győződve, hogy a könyv szélhámosság. Joseph és Martin tántoríthatatlanul tovább kutatott, és találtak is egy nyomdászt az egyik közeli településen. Mielőtt azonban elfogadták volna az ajánlatát, visszatértek Palmyrába, és még egyszer megkérdezték Grandint, hogy vállalná-e a könyv megjelentetését.²

Ezúttal úgy tűnt, hogy Grandin hajlandóbb elfogadni ezt a munkát, és vállalta is ötezer példány kinyomtatását és bekötését, de a 3000 dolláros ár kifizetését előre kérte. Martin korábban már ígéretet tett arra, hogy segít a nyomdai költségek

kifizetésében, azonban rá kellett jönnie, hogy ekkora összeg előteremtéséhez valószínűleg el kell zálogosítania a gazdaságát. Ez óriási tehertétel volt Martin számára, de tisztában volt vele, hogy Joseph többi barátja közül senki sem lenne képes ennyi pénzzel segíteni.

Martin nyugtalan lett és elkezdett kételkedni abban, hogy bölcs döntés lenne a Mormon könyve anyagi támogatása. Az övé volt a környék egyik legjobb gazdasága. Ha elzálogosítja a földjét, azzal annak elvesztését kockáztatja. Egy életen át gyűjtögetett vagyona pillanatok alatt semmivé válhat, ha a Mormon könyve nem lesz kelendő.

Martin megosztotta aggodalmait Josephfel, és azt kérte tőle, hogy próbáljon meg egy rá vonatkozó kinyilatkoztatást kapni. Válaszul a Szabadító a saját áldozatáról szólt, melyet az Atya akaratának megtétele

érdekében hozott, nem törődve azzal, hogy mi lesz az ára. Vázolta saját legfőbb szenvedését, melyet akkor élt át, amikor megfizette a bűn árát, hogy mindenki bűnbánatot tarthasson és bocsánatot nyerhessen. Majd pedig arra utasította Martint, hogy áldozza fel saját érdekeit Isten tervének megvalósításáért.

„[N]e légy irigy saját tulajdonoddal – mondta az Úr –, hanem nagylelkűen adj abból a Mormon könyve nyomtatására...” Az Úr biztosította Martint arról, hogy a könyv Isten igaz igéjét tartalmazza, és segítségére lesz másoknak abban, hogy higgyenek az evangéliumban.³

Habár a szomszédai nem értették a döntését, Martin engedelmeskedett az Úrnak, és elzálogosította a gazdaságát, hogy biztosítani tudja a fedezetet.⁴

Grandin aláírta a szerződést, és nekiállt megszervezni a hatalmas vállalkozás kivitelezését.⁵ Joseph három hónap alatt, egyszerre mindössze egy-egy írnokot igénybe véve fordította le a Mormon könyvének szövegét. Grandinnak és egy tucat emberének hét hónapba telt az 590 oldalas munka első példányainak kinyomtatása és bekötése.⁶

Miután leszerződött a kiadóval, Joseph 1829 októberében visszatért Harmonyba, hogy a saját birtokán dolgozzon, és Emmával legyen. Mindeközben Oliver, Martin és Hyrum a nyomtatást felügyelte, és rendszeresen küldött Josephnek tájékoztatást arról, hogy halad Grandin.⁷

Joseph jól emlékezett arra az elkeseredettségre, melyet a fordítása első oldalainak elvesztése után érzett, ezért megkérte Olivert, hogy oldalanként másolja le a Mormon könyve kéziratát, az így elkészült másolatot pedig vigye el a nyomdásnak, hogy ellássák a szükséges központoszással, és elvégezzék a szedést.⁸

Oliver örömmel másolta le a könyvet, és az akkoriban írt leveleit átíttatta annak nyelvezete. A Mormon könyve-beli Nefi, Jákób és Amulek szavait visszhangozva, Oliver azon hálájáról írt Josephnek, melyet Krisztus végtelen engeszteléséért érzett.

„Mikor Isten irgalmasságairól kezdek írni – közölte Josephfel –, nem tudom, mikor álljak meg, ám hibádzik az idő s a papiros.”⁹

„Ne légy irigy saját
tulajdonoddal – mondta
az Úr Martin Harrisnek –,
hanem nagylelkűen adj abból
a Mormon könyve
nyomtatására.”

Ugyanezen lelkiség vonzott másokat is a Mormon könyvéhez annak nyomtatása közben. Thomas Marsh, az egykori nyomdászinas, megpróbálta megtalálni a helyét más egyházakban, de úgy tűnt, hogy egyik sem azt az evangéliumot prédikálja, amelyre ő a Bibliában rátalált. Hitt abban, hogy hamarosan támad majd egy új egyház, amely visszaállított igazságot fog tanítani.

Azon a nyáron Thomas úgy érezte, a Lélek arra készíti, hogy induljon el bostoni otthonából New York állam

nyugati részébe, egy több száz mérföldes utazásra. Három hónapig időzött a környéken, mielőtt hazafelé vette volna az irányt, miközben továbbra sem tudta, hogy miért is utazott ilyen messzire. A visszaút egyik állomásán azonban a szállásadója megkérdezte, hogy hallott-e már Joseph Smith „aranykönyvéről”. Thomas azt felelte neki, hogy még nem, de határozottan úgy érzi, hogy többet szeretne megtudni róla.

Az asszony Palmyrába küldte, hogy beszéljen Martin Harrisszel. Thomas azonnal odautazott, és meg is találta Martint a Grandin-féle nyomdában. A nyomdász átadott neki tizenhat oldalt a Mormon könyvéből, Thomas pedig lelkesen magával vitte azokat Bostonba, hogy a felesége, Elizabeth is ízelítőt kaphasson ebből az új hitből.

Elizabeth elolvasta az oldalakat, és ő is meggyőződéssel hitte, hogy az mind Isten munkája.¹⁰

Azon az őszön, miközben a nyomdászok szépen haladtak a Mormon könyvével, egy bizonyos Abner Cole, aki korábban bíró volt, saját újságot kezdett nyomtatni Grandin nyomdagépén. Abner éjszakánként dolgozott a műhelyben, miután Grandin emberei hazamentek, és eközben hozzájutott a Mormon könyve kinyomtatott, de még bekötetlen, árusításra nem előkészített oldalaihoz.

Abner hamarosan elkezdett az újságjában élcelődni az „Aranybiblián”, télen pedig gúnyos megjegyzésekkel kísért részleteket közölt a könyvből.¹¹

Amikor Hyrum és Oliver megtudta ezt, szembesítették Abnert azzal, amit tett. „Milyen jogon nyomtatja ki a Mormon könyvét ily módon? – tudakolta Hyrum. – Nem tudja talán, hogy mi már megkaptuk a nyomtatás jogát?”

„Ehhez maguknak semmi köze – mondta Abner. – Kibéreltem a nyomdagépet, azt nyomtatok, amit kedvem tartja.”

„Megtiltom, hogy az újságjában többet nyomtasson abból a könyvből!” – jelentette ki Hyrum.

„Nem érdekel” – közölte Abner.

Bizonytalanok lévén a további teendőket illetően, Hyrum és Oliver üzentek Josephnek Harmonyba, ő pedig azonnal visszatért Palmyrába. Abnert a nyomdahelyiségben találta, amint éppen a saját újságját olvasgatta.

„Úgy látom, keményen dolgozik” – mondta Joseph.

„Jó napot, Smith úr” – felelte Abner hűvösen.

„Cole úr – mondta Joseph –, a Mormon könyve és a nyomtatásának joga hozzám tartozik, és megtiltom önnek, hogy belekontárkodjék!”

Abner ledobta a kabátját, és feltúrta az ingujját. „Meg kíván verekedni, uram? – csattant fel, összeütve ökleit. – Jöjjön csak, ha verekedni kíván!”

Joseph elmosolyodott. „Jobban tenné, ha magán tartaná a kabátját – mondta. – Hideg van, én pedig nem fogok önnel megverekedni.” Majd higgadtan így folytatta: „A könyvem nyomtatásával azonban fel kell hagynia.”

„Ha úgy véli, hogy maga a legjobb – mondta Abner –, akkor csak vesse le a kabátját, és tegyen próbát.”

„Létezik törvény – felelte Joseph –, s ön majd rájön erre, ha eddig nem tudta volna. Én azonban nem fogok megverekedni önnel, mert abból semmi jó nem származik.”

Abner tudta, hogy a törvény nem az ő oldalán áll. Lehiggadt, és beszüntette a Mormon könyve részleteinek közlését az újságjában.¹²

Solomon Chamberlin, egy Kanada felé átutazóban lévő prédikátor egy Palmyra közelében lakó családtól hallott először az „Aranybibliáról”, amikor megszállt náluk. Ahogy Thomas Marsh, úgy ő is egyházzal egyházra vándorolt egész életében, de elégedetlen volt a látottakkal. Voltak ugyan egyházak, amelyek evangéliumi tantételeket prédikáltak, és hittek a lelki ajándékokban, de ezekben sem voltak jelen Isten prófétái, sem pedig az Ő papsága. Solomon úgy érezte, hogy közeleg az idő, amikor az Úr előhozza majd az Ő egyházát.

Miközben Solomon hallgatta, ahogy a család Joseph Smithről és az aranylemezekről beszél, kellemes bizsergés járta át az egész testét, és eltökélte, hogy felkeresi Smithéket, hogy többet tudjon meg a könyvről.

El is ment a Smith családhoz, és az ajtó előtt összetalálkozott Hyrummal. „Békesség e házra!” – köszönt Solomon.

„Remélem, hogy valóban békesség lesz rajta” – felelte Hyrum.

„Van-e itt bárki – kérdezte Solomon –, aki hisz a látomásokban vagy a kinyilatkoztatásokban?”

„Igen – felelte Hyrum –, látnoki háznép vagyunk.”

Solomon ekkor beszámolt Hyrumnak egy látomásról, melyet évekkal azelőtt látott. Annak során egy angyal kijelentette, hogy Istennek nincs egyháza a földön, de hamarosan támaszt egyet, amely olyan hatalommal fog rendelkezni, mint az apostolok ősi egyháza. Hyrum – ahogy a háziak közül mindenki más is – megértette Solomon mondandóját, és közölték vele, hogy osztoznak a meggyőződésében.

„Bárcsak tudatnák velem némely felfedezéseiket! – mondta Solomon. Úgy vélem, elbírnám azokat.”

Hyrum meghívta Solomont, hogy szálljon meg a Smith család birtokán, és megmutatta neki a Mormon könyve kéziratát. Solomon két napig tanulmányozta a kéziratot, majd elment Hyrummal Grandin nyomdájába, ahol 64 kinyomtatott oldalt kapott az egyik nyomdásztól. A még bekötetlen lapok birtokában Solomon tovább utazott Kanadába, mindarról prédikálva útközben, amit az új hitről tudott.¹³

1830. március 26-ától Grandin nyomdájának föld-szintjén megvásárolhatóak lettek a Mormon könyve első bekötött példányai. Borjúbőrből készült egész bőrkötés feszült rajtuk, következésképpen bőr-, ragasztó-, papír- és

nyomdafestékillatuk volt. Gerincükön aranyozott betűkkel díszelgett a *Mormon könyve* felirat.¹⁴

Lucy Smith kincsként őrizte az új szentírást, és annak jelét látta benne, hogy Isten hamarosan egybegyűjti az Ő gyermekeit, és visszaállítja ősi szövetségét. A címlap kijelentette, miszerint a könyv célja megmutatni azokat a nagyszerű dolgokat, melyeket a múltban tett Isten az Ő népéért; ugyanezen áldásokat napjainkban is kiterjeszteni az Ő népére; valamint meggyőzni a világot arról, hogy Jézus Krisztus a világ Szabadítója.¹⁵

A könyv hátuljában a három tanú és a nyolc tanú bizonyosága szerepelt, amelyekben tudatták a világgal, hogy látták a lemezeket, és tudják, hogy a fordítás igaz.¹⁶

Lucy tisztában volt vele, hogy egyesek a bizonyosságok ellenére is koholmánynak vélik a köny-

vet. Szomszédaik közül sokan hittek abban, hogy a Biblia elégséges szentírás számukra, és nem értették meg, hogy Isten egynél több nemzetet is megáldott az igéjével. Azzal is tisztában volt, hogy némelyek azért utasították el a könyv mondanivalóját, mert meggyőződésük szerint Isten egyszer már szólt a világhoz, és nem fog újra szólni.

Ezen és egyéb okok miatt a legtöbb palmyrai nem vette meg a könyvet.¹⁷

Voltak azonban, akik tanulmányozták annak oldalait, érezték tanításainak erejét, és térdre ereszkedtek, hogy megkérdezzék az Urat, igaz-e. Lucy maga is tudta, hogy a Mormon könyve Isten ígéje, és meg akarta osztani másokkal.¹⁸

A Mormon könyve megjelenése után Joseph és Oliver szinte azonnal elkezdte Jézus Krisztus egyháza megszervezésének előkészületeit. Néhány hónappal korábban megjelent előttük Péter, Jakab és János – az Úr ősi apostolai –, és kettejükre ruházta a melkisédeki papságot, ahogy azt Keresztelő János megígérte. Ez az újabb felhatalmazás lehetővé tette Joseph és Oliver számára, hogy a Szentlélek ajándékát adományozhassák azoknak, akiket megkeresztelnek. Péter, Jakab és János elrendelte őket Jézus Krisztus apostolaivá is.¹⁹

Nagyjából ebben az időben történt, hogy Joseph és Oliver további tudásért imádkozott ezzel a felhatalmazással

kapcsolatosan, amikor a Whitmer család otthonában tartózkodtak. Válaszul az Úr hangja megparancsolta nekik, hogy rendeljék el egymást az egyház eldereivé [„véneivé”], de csak azután, hogy a hívek beleegyeznek, hogy követni fogják őket mint vezetőket a Szabadító egyházában. Azt is utasításba kapták, hogy rendeljenek el további egyházi tisztségviselőket, és adományozzák a Szentlélek ajándékát azoknak, akik korábban már megkeresztelkedtek.²⁰

1830. április 6-án Joseph és Oliver a Whitmer-házban találkozott, hogy az Úr parancsát követve megszervezzék az Ő egyházát. Hogy eleget tegyenek a törvényi feltételeknek, kiválasztottak hat embert az új egyház első tagjai gyanánt. Nagyjából még negyven férfi és nő tolongott a kis házban és azon kívül, hogy tanúi lehessenek a történeteknek.²¹

Az Úr korábbi utasításainak megfelelően Joseph és Oliver arra kérte a gyülekezetet, hogy támogassák őket vezetőkként az Úr királyságában, és jelezzék, ha úgy hiszik, hogy helyes lenne egyházként megszerveződniük. A gyülekezet minden tagja egyetértett ezzel, Joseph pedig Oliver fejére helyezte a kezét, és elrendelte őt az egyház elderévé. Majd helyet cseréltek, és Oliver rendelte el Josephet.

Ezt követően úrvacsorai kenyérrel és borral szolgáltak, Krisztus engesztelésére emlékezve. Végül a már megkereszteltre helyezték kezeiket, az egyház tagjaivá konfirmálva őket, megadva nekik a Szentlélek ajándékát.²² Az Úr lelke kiáradt a gyűlésen jelen lévőkre: a gyülekezetből néhányan prófétálni kezdtek, mások az Urat dicsérték, és mindannyian együtt örvendeztek.

Joseph pedig az első olyan kinyilatkoztatásban részesült, amely testületileg az egész új egyháznak volt címezve: „Íme, vezessetek magatok között feljegyzést” – parancsolta az Úr, arra emlékeztetve a népét, hogy fel kell jegyezniük szent történelmüket, megőrizve cselekedeteik beszámolóját, és tanúságot téve Joseph prófétaként, látnokként és kinyilatkoztatóként betöltött szerepéről.

„Őt ihlettem arra, hogy erős hatalommal jó irányba vigye Sion ügyét – jelentette ki az Úr. – [A]z ő szavát úgy fogadjátok, mintha az én számból eredne, teljes türelemmel és

hittel! Mert megtéve e dolgokat a pokol kapui nem fognak diadalmaskodni felettetek”.²³

Joseph később egy patak partján állva végignézhette, ahogy az apja és az anyja megkeresztelkedik az egyházba. Miután éveken át eltérő ösvényeken haladtak az igazság utáni kutatásukban, végre egyesültek a hitben. Amikor az édesapja kilépett a vízből, Joseph kézen fogta, felsegítette a partra és átölelte.

„Én Istenem! – zokogott fel Joseph, apja kebelébe temetve arcát. – Megérhettem, hogy láttam az apámat megkeresztelkedni Jézus Krisztus igaz egyházába!”²⁴

Aznap este Joseph csendben elvonult egy közeli erdőcskébe, miközben szívét majd szétfeszítették az érzelmek. Egyedül akart lenni, ahol nem láthatják a barátai és a családja. Az első látomás óta eltelt tíz évben látta megnyílni a mennyeket, érezte Isten Lelkét, és angyaloktól kapott tanítást. Vétkezett is, és elvesztette a kapott tehetségét, hogy aztán bűnbánatot tartva Isten irgalmában részesüljön, és lefordítsa a Mormon könyvét az Ő hatalma és kegyelme által.

Most pedig Jézus Krisztus visszaállította az Ő egyházát, és felhatalmazta Josephet ugyanazon papsággal, melyet az apostolok birtokoltak az ősi időkben, amikor elvitték a világnak az evangéliumot.²⁵ Joseph nem volt képes magában tartani az efelett érzett boldogságát, és még akkor is sírt, amikor Joseph Knight és Oliver az est folyamán később rátaláltak.

Öröme teljes volt. A munka elkezdődött.²⁶ ■

Az idézett művek részletes felsorolása a saints.lds.org oldalon tekinthető meg angol nyelven.

Ahol a jegyzetekben a *Téma* megjelölés szerepel, ott további tudnivalók olvashatók a [szentek.lds.org](https://saints.lds.org) oldalon.

JEGYZETEK

1. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, in *JSP*, D1:76–81.
2. “Prospect of Peace with Utah,” *Albany Evening Journal*, May 19, 1858, [2]; “From the Troy Times,” *Albany Evening Journal*, May 21, 1858, [2]; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fénymásolat, Egyháztörténeti Könyvtár.
3. Tan és a szövetségek 19 (1829 nyara körül kapott kinyilatkoztatás, elérhető a josephsmithpapers.org oldalon); lásd még Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], in *JSP*, D1:85–89; valamint Knight, *Reminiscences*, 6–7.
4. McBride, “Contributions of Martin Harris,” 1–9; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 34, in *JSP*, H1:352 (draft 2).
5. John H. Gilbert, Statement, Oct. 23, 1887, Egyháztörténeti Könyvtár; Indenture, Martin Harris to Egbert B. Grandin, Wayne County, NY,

- Aug. 25, 1829, Wayne County, NY, Mortgage Records, volume 3, 325–26, microfilm 479,556, U.S. and Canada Record Collection, Family History Library [Egyháztörténeti Könyvtár]; Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], in *JSP*, D1:85–89.
6. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, in *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fénymásolat, Egyháztörténeti Könyvtár; Porter, “The Book of Mormon,” 53–54.
  7. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fénymásolat, Egyháztörténeti Könyvtár; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [8]; Joseph Smith to Oliver Cowdery, Oct. 22, 1829, in *JSP*, D1:94–97.
  8. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fénymásolat, Egyháztörténeti Könyvtár; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [2]; “Printer’s Manuscript of the Book of Mormon,” in *JSP*, R3, Part 1:xxvi. **Téma:** A Mormon könyve nyomtatása és kiadása
  9. Oliver Cowdery to Joseph Smith, Nov. 6, 1829, in *JSP*, D1:100–101; Móziás 3:18–19 és 5:5–7; 4 Nefi 1:17; lásd még Oliver Cowdery to Joseph Smith, Dec. 28, 1829, in *JSP*, D1:101–4.
  10. Thomas B. Marsh, “History of Thomas Baldwin Marsh,” *LDS Millennial Star*, June 4, 1864, 26:359–60; June 11, 1864, 26:375–76.
  11. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [9]. A Mormon könyvének Abner Cole által kinyomtatott részleteiért lásd “The Book of Mormon,” *Reflector*, Sept. 16, 1829, 10; “Selected Items,” *Reflector*, Sept. 23, 1829, 14; “The First Book of Nephi,” *Reflector*, Jan. 2, 1830, 1; valamint “The First Book of Nephi,” *Reflector*, Jan. 13, 1830, 1. **Téma:** A Mormon könyve bírálói
  12. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [9]–[12]; Lucy Mack Smith, History, 1845, 166–68.
  13. Chamberlin, *Autobiography*, 4–11.
  14. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, in *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fénymásolat, Egyháztörténeti Könyvtár; “Book of Mormon,” *Wayne Sentinel*, Mar. 26, 1830, [3]. Egyes példányok juhbőr borítót kaptak.
  15. Title Page of Book of Mormon, circa early June 1829, in *JSP*, D1:63–65; lásd még Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, Egyháztörténeti Könyvtár.
  16. Testimony of Three Witnesses, Late June 1829, in *JSP*, D1:378–82; Testimony of Eight Witnesses, Late June 1829, in *JSP*, D1:385–87.
  17. Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, 60–61.
  18. Lásd Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, Egyháztörténeti Könyvtár.
  19. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, in *JSP*, H1:10; Tan és a szövetségek 27:12–13 (1830 augusztusa körül kapott kinyilatkoztatás; Tan és a szövetségek 50:3 az 1835-ös kiadás szerint; elérhető a josephsmithpapers.org oldalon); Oliver Cowdery to Phineas Young, Mar. 23, 1846, Egyháztörténeti Könyvtár; “Joseph Smith Documents Dating through June 1831,” in *JSP*, D1:xxxvii–xxxix; lásd még Cannon and others, “Priesthood Restoration Documents,” 163–207. **Téma:** A melkisédeki papság visszaállítása
  20. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 27, in *JSP*, H1:326–28 (draft 2).
  21. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 37, in *JSP*, H1:364 (draft 2); Stevenson, Journal, Dec. 22, 1877; Jan. 2, 1887; An Act to Provide for the Incorporation of Religious Societies (Apr. 5, 1813), *Laws of the State of New-York* (1813), 2:212–19. **Téma:** Krisztus egyházának alapító gyűlése
  22. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 37–38, in *JSP*, H1:364–71 (draft 2).
  23. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 37, in *JSP*, H1:366; Tan és a szövetségek 21 (1830 ápr. 6. körül kapott kinyilatkoztatás, elérhető a josephsmithpapers.org oldalon); “History of Joseph Smith,” *Times and Seasons*, Oct. 1, 1842, 3:928–29.
  24. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [12]; Knight, *Reminiscences*, 8; lásd még Bushman, *Rough Stone Rolling*, 110.
  25. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 38, in *JSP*, H1:372 (draft 2); Joseph Smith, “Latter Day Saints,” in Rupp, *He Pasa Ekklesia*, 404–5, in *JSP*, H1:506.
  26. Knight, *Reminiscences*, 7.

Írta: Quentin L.
Cook elder

a Tizenkét Apostol
Kvórumából

Milyen irgalmas volt az Úr!

Az új, többkötetes egyháztörténeti sorozat azáltal lesz segítségünkre a szövetségünk megtartásában, hogy fokozottan emlékeztet minket arra, amit a Szabadító értünk tett.

Majdnem egy évszázad telt el azóta, hogy olyan többkötetes egyháztörténeti mű jelent meg, amely az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvórumának irányítása alatt került kiadásra. A *Szentek: Jézus Krisztus egyházának története az utolsó napokban* címet viselő történelmi elbeszélés olyan hétköznapi emberek igaz történetét meséli el, akik Jézus Krisztus engesztelése által szentekké váltak (lásd Móziás 3:19). Az első kötet – *Az igazság jelzészlaja, 1815–1846* – immár elkészült, és 14 nyelvre lett lefordítva, hogy a világ számos részén terjeszthető legyen.

A *Szentek* annak a története, ahogy Isten – a gyermekei iránti szeretet okán – visszaállította az Ő örök szövetségét. Megmutatja, miként állította vissza az Úr az evangéliumát, hogy reménységet és békességet nyújtson a viharok, próbatételek és szenvedések idején. Azt is megmutatja, hogy miként vezetnek a visszaállított szövetségek felmagasztosuláshoz Jézus Krisztus révén.

Prófétáján keresztül Isten megújította azokat a szövetségeket, amelyek – miközben nem törlik el a gonoszságot, a gyászt, a szenvedést és a halál alkalmával történő elválást – gyógyulást ígérnek a Szabadító engesztelése által, valamint arról biztosítanak minket, hogy a kapcsolatok az örökkévalóságban is megmaradhatnak.

Talán azt várnánk, hogy a történet Joseph Smithtel fog kezdődni, ám a *Szentek* egy indonéziai vulkánkitöréssel indít 1815-ben, amely sokfelé okozott halált, betegségeket és fennakadásokat. A kiindulópont megválasztása az Úr azon kinyilatkoztatásának figyelembe vételével történt, mely szerint Ő olyan szövetségeket állított vissza, amelyek a Szabadítóhoz kötnek minket, és lehetővé teszik számunkra, hogy megküzdjünk az élet összes gondjával:

„[É]n, az Úr, ismerve a csapásokat, melyek a föld lakóit érik, szólítottam ifj. Joseph Smith szolgámat, és szólítottam hozzá a mennyből, és parancsokat adtam neki...”

Hogy meg lehessen alapozni az én örök szövetségemet” (T&Sz 1:17, 22).

Kezdve a nyitójelenettől egészen a könyv világméretű terjesztéséig, a *Szentek* azt üzeni Isten összes gyermekének, bárhol legyenek is, hogy ez a történet az ő szövetségük története, amely szövetség köztük és egy olyan Isten között kötött, aki tisztában van a nehézségeikkel. Prófétáján keresztül Isten megújította azokat a szövetségeket, amelyek – miközben nem törlik el a gonoszságot, a gyászt, a szenvedést és a halál alkalmával történő elválást – gyógyulást ígérnek a Szabadító

engesztelése által, megszentelik és mindent felülmúló jelentéssel ruházzák fel az életünket, valamint arról biztosítanak minket, hogy azok a kapcsolatok, amelyek becsesek számunkra itt a földön, az örökkévalóságban is megmaradhatnak, ahol „örök dicsőséggel párosulnak” (lásd T&Sz 130:2).

Az *igazság jelzása* kötet első nyolc fejezete már megjelent e folyóirat idei lapszámaiban. Az ehavi számmal befejeződik a *Szentek* fejezeteinek közzététele ezeken az oldalakon, de a történet folytatódik a **szentek.lds.org** honlapon, az Evangéliumi könyvtár alkalmazásban, és nyomtatásban (megrendelhető a **store.lds.org** honlapon).

Kérlek benneteket, hogy továbbra is olvassátok majd ezen csatornák valamelyikén.

Isteni minta és terv

A *Szentek* egy olyan isteni mintát követ, ahol is a próféták, a szolgálattételük részeként, a múlt felidézésével segítenek nekünk rájönni, hogy kik vagyunk, és meglátni Isten céljait az életünkben. A szentírásokban sok próféta kezdi a tanítását olyan történetek elmesélésével, amelyek az Úrnak az atyáik iránti irgalmáról szólnak.¹ Moróni így intette a Mormon könyve olvasóit: „emlékezzetek rá, milyen irgalmas volt az Úr” mindvégig a történelem során, és „gondolkozzatok el ezen a szívetekben” (Moróni 10:3). Az Isten jóságáról való elgondolkodás felkészít minket a Lélek tanúságának elnyerésére; ez tanít minket „a dolgokról, ahogy azok valójában vannak, és a dolgokról, ahogy azok valójában lesznek” (Jákób 4:13; lásd még Moróni 10:4–5).

Ha tisztában vagyunk vele, hogy Mennyei Szüleink a mi végső boldogságunkra és felmagasztosulásunkra tekintettel terveztek, az megfelelő szemléletmódot nyújt számunkra, isteni szülők szeretett gyermekeiként meghatározza az azonosságtudatunkat, és növeli az Úrba vetett bizalmunkat még a csapások idején is. Az Úr jóságára való emlékezés a kevélységtől és a jólét veszélyeitől is megóvhat minket. Mormon említett egy olyan időszakot, amikor a nefiták „kezdték rendkívül meggazdagodni”. Azonban ellentétben a Mormon könyve-beli más időszakokkal, amikor az emberek hagyták, hogy a kevélység és a gazdagság a vesztüket okozza, ezúttal más utat követtek: „De vagyonuk, vagy erejük vagy boldogulásuk ellenére sem emelkedtek fel szemük kevélységében; és abban sem voltak lassúak, hogy az Úrra, Istenükre emlékezzenek; hanem rendkívül megalázkodtak őelőtte.” Megtartották a szövetségeiket, és igazlelkűek maradtak, mert „emlékeztek rá, hogy mily nagy dolgokat tett értük az Úr” (lásd Alma 62:48–50).

A *Szentek* ilyen és még sok más leckét tanít. Segíteni fog nektek észrevenni az Úr kezét az életekben, amint az Urat szerető és az Ő szeretetét érző tökéletlen emberek bőrébe bújva átélitek az ő hitbéli próbatételeiket, a szívfájdalmaikat és örömeiket, a kinyilatkoztatásaikat és az eltökéltségüket.

Miközben olvastok, a már korábban hallott történetek is új megvilágításba kerülnek és új

értelmet nyernek számotokra. Nincs az egyháztörténetnek ismertebb jelene Joseph Smith első látomásánál, de a *Szentek* segít nekünk jobban megérteni, miként küszködött Joseph azzal, hogy összhangba hozza azt, amit a szívében érzett, azzal amit az elméjében gondolt.

Josephnek korábban nem teljesült az a szívből jövő vágya, hogy érezhesse a Szabadító megbocsátását, mivel feltűnt neki, hogy a létező egyházak egyike sem tanítja „Jézus Krisztus evangéliumát, amint az az Újszövetségben lejegyzésre került”.² Az elméjében Joseph azt latolgatta, hogy vajon melyik egyháznak lehet igaza, vagy éppenséggel mind tévednek-e. A szívében kétségbeesetten reménykedett abban, hogy valamelyiküknek igaza van, és így ő meglelheti azt a békességet, amelyet keres. Ahogy az elméje és a szíve szembekerültek egymással, Joseph felfedezte, hogy megkérdézheti Istent. Elvonult az erdőbe imádkozni.

A Szentek bemutatja, hogy az Úr cselekedeteinek ismerete örökkévaló szemléletmódot ad nekünk, segít a maguk tényleges jelenlegi és jövőbeni valójában látnunk a dolgokat, és segít hitet gyakorolnunk abban, hogy az Úr át fog segíteni bennünket a nehéz időszakokon.

Látta ott az Atyát és a Fiút, akik megbocsátottak neki, és oly módon zárták le a vívódását, ami soha fel se merült benne.³

Joseph, a családja és sokan mások, akik befogadták az Úr visszaállított szövetségét, szeretnék volna érezni Isten irántuk való szeretetét, megtudni, hogy miként kerülhetnek közelebb Őhozzá, és begyógyítani a szeretteikkel való kapcsolatukat. A *Szentek* az ő történeteiket meséli el.

Bízni az Úrban a próbatételek során

A *Szentek* 1. kötetében olvasható Amanda Barnes Smith és családja szívszorító története, akik engedelmeskedtek az Úr parancsolatainak, és az Ő akaratát cselekedték.⁴ Amanda férjét és az egyik fiát 15 másik utolsó napi szenttel együtt kegyetlenül meggyilkolták, amikor a Missouri állambeli Shoal-patak mentén, egy kis falu mellett táboroztak. E szörnyűségek alatt az Úr mindvégig támasza volt Amandának, megválaszolta az imáit, bátorságot öntött beléje, és képessé tette arra, hogy meggyógyítsa a másik, súlyosan sebesült fiát.⁵

A *Szentek* bemutatja, hogy miként tanult meg Amanda a szélsőséges csapások során is bízni az Úrban. Elmeséli továbbá, hogy mit tanult Joseph Smith Istennek még a szenvedések idején is megmutatkozó jóságáról. Bemutatja, hogy az Úr cselekedeteinek ismerete örökkévaló szemléletmódot ad nekünk, segít a maguk tényleges jelenlegi és jövőbeni valójában látnunk a dolgokat, és segít hitet gyakorolnunk abban, hogy az Úr át fog segíteni bennünket a nehéz időszakokon.

Amikor Joseph próféta megtudta, hogy mi történt Amanda családjával és másokkal a Shoal-patak mentén, azt érezte, hogy szívesebben vonulna börtönbe vagy fogadná el, hogy megöljék, semmint hogy engedje a szentek lemeszárlását. Másnap megpróbált békés megoldásra jutni a missouri-i milíciával, akik arra készültek, hogy megtámadják a szentek központi települését, Far Westet. Ehelyett Josephet elfogták és rabságban tartották.

Mintegy öt hónappal később Josephet még mindig őrizetben tartották a Missouri állambeli Liberty egyik hideg és zsúfolt földalatti zárkájában. Azon tűnődött, hogy hol

rejtőzhet Isten, és hogy meddig tűrheti még az özvegyek és árvák kiáltásait. Így imádkozott: „Ő Urunk, meddig szenvedjék el ezeket a sérelmeket és ezt a törvénytelen elnyomást, mielőtt szíved megenyhül irányukban, és bensődet megindítja irántuk a könyörület?” (T&Sz 121:3).

A *Szentek* azt tanítja nekünk, hogy a csapások nem az Úr nemtetszésének bizonyítékai, ahogy az Ő áldásainak visszavonását sem jelentik. Az ellenállás része Isten azon tervének, hogy finomítson bennünket, és felkészítsen minket egy örökkévaló celestialis létre (lásd 2 Nefi 2:11). Joseph megtanulta, hogy a Szabadító végtelen szenvedése lehetővé teszi, hogy Ő megsegítsen minket a szenvedésünk idején, és hogy végül felmagasztaljon bennünket (lásd Alma 7:11–13). Joseph gyötrelmes fohászára válaszul az Úr felsorolt mindenféle kihívást, majd e szavakkal fejezte be:

„...ha magának a pokolnak az állkapcsa tárja is ki nagyra a száját utánad, tudjad, fiam, hogy mindezen dolgok tapasztalatot adnak neked, és a javadra válnak majd.

Az Ember Fia mindezek alá ereszkedett. Te talán nagyobb vagy őnála?” (T&Sz 122:7–8).

Amikor *mindezt* magunk is megtapasztaljuk, az krisztusi együttérzéssel ruházhat fel bennünket az elesettek iránt. „[S]zívem mindig gyengédebb lesz ezután, mint valaha volt” – ismerte fel Joseph a fogházban. Azt kívánta, bárcsak a szentekkel lehetne, hogy vigasztalja és gyámolítsa őket. „[S]oha nem érezhettem volna úgy, mint most érzek – jelentette ki –, ha el nem szenvedem mindazon méltatlanságokat, melyeket elszenvedtem.”⁶

Az egyik ok, amiért az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma megbízást adott a *Szentekre* és jóváhagyta azt, az volt, hogy segítségünkre lehet abban, hogy mások történeteink keresztül *mindezt* mi is megtapasztalhassuk. Megtanulhatjuk Amanda történetéből, hogy Isten akkor is szeret minket és törődik velünk, amikor végtelen bölcsességében úgy látja megfelelőnek, hogy ne akadályozza meg a gonoszsgot vagy a szenvedést. Hallja az imáinkat, és irgalmas és kedves.

Visszaállított templomi áldások

Sehol sem mutatkozik meg jobban ez az irgalom és kedvesség, mint a templomban. A *Szentek* alapvetően a visszaállított templomi áldások története. Az első kötet azzal ér véget, hogy 1846-ban utolsó napi szentek ezrei részesülnek szent szertartásokban a Nauvoo templomban. A második kötet betetőzése a Salt Lake templom 1893-as felszentelése és az, hogy a szentek megkezdték a szertartások elnyerését a falain belül. A harmadik kötet azzal fog zárulni, hogy az

európai szentek 1955-ben elkezdenek egybegyűlni a svájci templomban. A negyedik kötet napjainkig viszi tovább a történetet, amikor templomok hálózák be a földet, és a szentek szerte a világon részesülnek a felmagasztosulás szertartásaiban, amint azt a proféták valamikor előre látták.

Az Úr házában szövetségeket kötünk, és felruháznak minket azzal a hatalommal, hogy felülkerekedhessünk a bukás következményein, beleértve az ebben a világban jelen lévő gonoszsgot és szenvedést is. Védelemben, végső soron pedig abban a hatalomban részesülünk, hogy előjöjjünk a feltámadáskor, örökre a szereteteinkhez pecsételve.

A *Szentek* azáltal lesz segítségünk a szövetségünk megtartásában, hogy szentséges módokon tágítja ki az emlékeztetőnk. Segíteni fog mindig emlékeznünk arra, amit a Szabadító értünk tett. Ha nem lennének feljegyezve Isten múltbéli cselekedetei, nem tudnánk emlékezni arra, hogy „milyen irgalmas volt az Úr az emberek gyermekeihez” (Moróni 10:3). Ezen okok miatt adósai vagyunk az Úrnak, valamint a szenteknek, akik feljegyezték az irántuk való szeretetével kapcsolatos élményeiket. Az Úr megparancsolta Joseph Smithnek, hogy jegyezze fel az élményeit (lásd T&Sz 21:1). Megparancsolta egy Joseph irányítása alatt működő egyházi történetírónak, hogy „folyamatosan vezesse az egyházi feljegyzést és történetet” (T&Sz 47:3). Megparancsolta, hogy a történet tartalmazzon „minden olyan dolgot, ami az egyház, valamint a felnövekvő nemzedékek javára válik” (T&Sz 69:8).

Az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma szeme előtt ezek a kinyilatkoztatások, valamint a Szabadítóra való mindenkori emlékezés szövetségben fogadott ígérete lebegett, amikor 10 évvel ezelőtt belefogtak a *Szentek* előkészítésébe. Most pedig arra biztatunk benneteket, hogy olvassátok el, bízva abban, hogy segítségetekre lesz Isten tervének megértésében; annak meglátásában, hogy mindig is milyen irgalmas az Úr; abban, hogy hithűen kitartsatok, úgy a jó, mint rossz időszakok során; abban, hogy krisztusi együttérzésre tegyetek szert mások iránt; és a felmagasztosuláshoz vezető szövetségitek megtartásában. ■

JEGYZETEK

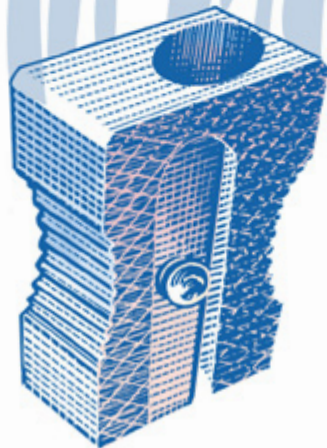
1. Ilyet találunk például Nefinél (1 Nefi 17:23–43), Benjámin királynál (Móziás 1), Limhinél (Móziás 7), az Úr Almához küldött egyik angyalánál (Móziás 27), Almánál (Alma 9:10), Mormonnál (Mormon 3:17–22), és Mózesnél (2 Mózes 13:3).
2. Joseph Smith, in “History, circa Summer 1832,” 2, josephsmithpapers.org.
3. Lásd “History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834],” 3, josephsmithpapers.org.
4. Lásd “Revelation, 12 January 1838–C,” [1], josephsmithpapers.org.
5. Lásd *Szentek*, 1. kötet, 30. fejezet: Harcoljatok, mint az angyalok!
6. “Letter to Presendia Huntington Buell, 15 March 1839,” [1], josephsmithpapers.org; lásd még *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 488.

TOJÁSOK, BIZTOSÍTÉKOK ÉS HIT

Családként az volt az egyik célunk, hogy elég pénzt takarítsunk meg egy saját otthonhoz szükséges önerőhöz. E nélkül a cél nélkül talán tévézésre pazaroltam volna a hétvégeimet, arra várva, hogy majd házhoz jönnek a pénzügyi lehetőségek.

Egy bányavállalat sofőre vagyok Észak-Chilében, ami azzal jár, hogy négy napot a családomtól távol, a bányánál dolgozom, utána pedig szombattól hétfőig van három szabadnapom. Elhatároztuk, hogy keresetkiegészítés és a házra való gyűjtés céljából tojást fogunk árulni. Megterveztük, hogy felvesszük a rendelést az ismerőseinktől, a szomszédainktól és az egyháztagsoktól; hetente megveszünk mintegy 1000 tojást a nagykereskedőtől; végül pedig elhozzuk tőle a tojásokat, aztán szombaton és hétfőn kiszállítjuk.

A feleségem, Laura, és én úgy döntöttünk, hogy a kiszállítás idejére a két gyermekünket is magunkkal vesszük, és élvezzük majd az együtt töltött időt. Amikor azonban úton voltunk az első tojásdag megvásárlására, beütött a katasztrófa. Az egyik gyermekünk egy apró fém ceruzahegyezővel játszadozott, és ahogy eldobta a hegyezőt, az pont az üres szivargyújtó aljzatba esett. Szikrák repkedtek, a furgonunk pedig gyújtás nélkül maradván rögtön meg is állt

Amikor egy apró fém ceruzahegyező esett a szivargyújtó üres aljzatába, a furgonunk hirtelen megállt. Elszállt egy biztosíték.

az autópálya közepén. Elszállt egy biztosíték.

Ahogy ott ültünk, feltartva a forgalmat és azon tanakodva, hogy mitévők legyünk, olyan idegesek lettünk, hogy sírhatnánkunk támadt. Abban a pillanatban azonban eszembe jutott, hogy az Úr megígérte, hogy felemel minket és segít nekünk, ha Őbelé helyezzük a bizalmunkat. Nyugalom

szállt meg. Rájöttem, hogy nem ülhetek ott panaszkodva. Volt egy gondunk, és Isten segítségével meg fogjuk oldani.

Laurával egymásra néztünk, és azt mondtuk: „Hitet kell tanúsítanunk.” Elmondtunk egy imát, és felszárítottuk a könnyeinket. Aztán, miközben Laura átült a kormány mögé, kiszálltam megtolni a kocsit. Többen is kiugrottak az autójukból, és segítettek nekem.

Úgy 200 méteren át toltuk a kocsit, mire le tudtunk menni az autópályáról, hogy biztonságosan leparkolhassunk. Ahogy az autó begurult a parkolóba, észrevettem, hogy pont egy autóhifi üzlet előtt állunk.

Megkerestem a kiégett biztosítékot, bementem az üzletbe, és megkérdeztem: „Tartanak ilyet?”

„Természetesen” – felelte az eladó.

Megvettem a biztosítékot, benyomtam a helyére, az autó azonnal elindult, és már mentünk is. A tojás-nagykereskedő éppen zárt volna, amikor megérkeztünk. Megvettük a tojásokat, és ki is szállítottuk őket.

Amikor kihívásaink vannak, emlékeznünk kell arra, hogy segítséget kérjünk Mennyei Atyától. Tudom, hogy válaszolni fog nekünk, amikor előre megyünk és megmutatjuk az Őbelé vetett hitünket. ■

Alvaro Alcaino, Chile, Antofagasta

ÉDESANYÁM KÉZÍRÁSÁVAL KAPOTT ÁLDÁS

Az egyik este éppen azon gondolkodtam, hogy milyen üzenetet mondjak el egy közelgő egyházközségi konferencián. Egész héten tanulmányoztam a szentírásokat, és bár kiváló tanításban és meglátásokban volt részem, még mindig nem rendelkeztem világos útmutatással arra vonatkozóan, hogy mit szeretne az Úr, cövekelniüként mit osszak meg az egyházközség tagjaival.

Szívből jövő imában iránymutatást kértem a Lélektől, hogy az vezérelje a gondolataimat. Aztán kinyitottam a szentírásokat, és ismét nekiálltam olvasni. A gondolataim azonnal az egyházközség célkitűzései felé fordultak, amelyekről nem sokkal azelőtt beszélgettem a püspökkel. Az egyik ilyen cél az volt, hogy amikor megosztják az evangéliumot a barátaikkal és az ismerőseikkel, akkor a *Prédikáljátok evangéliumot!* könyvre is támaszkodjanak.

Késztetést éreztem, hogy a saját aznap esti tanulmányozásomnak is részévé tegyem a *Prédikáljátok evangéliumot!* könyvet. Előhúztam egy példányt, és véletlenszerűen belelaptopoltam. Két kézírásos szentírásutalást találtam azon az oldalon, ahol kinyitottam: az 1 Nefi 8:8–11-et és az 1 Nefi 11:21–22-t. Közelebbről megvizsgálva rájöttem, hogy az utalások édesanyám kézírásával állnak ott. Drága édesanyám már évekkal azelőtt, két hónappal a 80.

születésnapja után elhunyt. A bátorság és önzetlenség példaképe volt, aki mindig a jót látta az emberekben. És nagyon szerette a szentírásokat.

Kinyitottam a szentírásokat ezeknél a verseknél, hogy megnézzem, mi készítette őt a lejegyzésükre. Ahogy olvastam, az elmém azonnal befogadta az üzenetet, amelyet át kellett adnom. Egyszerű üzenet volt, és úgy szólt, hogy az egyház azon tagjai, akik már megízlelték az evangélium édes gyümölcsét, néha talán elfelejtik, hogy sokan mások is keresik ugyanezt a gyümölcsöt. Feljűk kell fordulnunk, és el kell mondanunk nekik, hogy hol találják.

Drága édesanyámra gondoltam, miközben a *Prédikáljátok evangéliumot!* többi oldalát is átnéztem.

Sehol egy név, sem egyéb jegyzet, sem pedig bármi más, amiből arra lehetett volna következtetni, hogy a könyv valaha is az övé volt. Megilletődve ültem ott, ahogy visszagondoltam a lelki késztetések azon láncolatára, amely elvezetett ehhez a pillanathoz. A Lélek megerősítette számomra, hogy a gondolataim valóban vezérelve voltak, pont ahogy az imámban kértem. Édesanyámnak fogalma sem volt arról, amikor – ki tudja, hány évvel ezelőtt – papírra vetette azokat az utalásokat, hogy a fia alázatos imáját az Úr majd velük fogja megválaszolni. ■

Douglas Hedger, USA, Nevada

Egyházközségi konferenciára készülve egy olyan oldalnál nyitottam ki a *Prédikáljátok evangéliumot!* egyik példányát, ahol édesanyám kézírásával lejegyzett szentírásutalások voltak.

CSODA AZ ÚR HÁZÁBAN KIJEVBEN

A családommal nagyon izgatottak voltunk, hogy Romániából Kijevbe, Ukrajna fővárosába fogunk autózni, a templom 2010. augusztusi felszentelésére. Tudva, hogy ez a Románia/Moldova Misszió szentjei számára épült templom lesz, mintegy 14 órát utaztunk, hogy ott lehessünk. Megérkezésünkkel találkoztunk egy másik csoporttal, akik szintén Romániából utaztak oda. Mind boldogok voltunk, hogy Kijevben lehetünk ezen a szent eseményen.

A felszentelés napján a mi romániai csoportunkat a templom egyik földszinti helyiségébe osztották be, hogy onnan nézzük a felszentelés közvetítését. Egyesek csalódottságuknak adtak hangot. Azt remélték, hogy a prófétaval együtt, a celesztialis teremben vehetnek majd részt a felszentelésen. Egyesek azt mondták, hogy ennyi erővel otthon is maradhattak volna, hogy a kápolnájukban nézzék a közvetítést.

A szívemben elkezdtem imádkozni: „Mennyei Atyám! Hogyan

segíthetnének ezeknek a romániai szenteknek, hogy feledhetetlen élményben legyen részük a Te házában?”

A felszentelési ülés anélkül kezdődött el, hogy választ kaptam volna. Hamarosan megtudtuk, hogy a próféta, Thomas S. Monson elnök (1927–2018) fog lejönni, hogy behelyezze a szegletkövet. Ez lehet talán a mi válaszuk! Azért imádkoztam, hogy a próféta valamilyen módon odajöheszen üdvözölni a romániai szenteket.

„Nem magam miatt kérem, hanem a testvéreimért” – imádkoztam.

A szegletkönnepséget követően, útban a celesztialis terem felé, Monson elnök elsétált a mi helyiségünk mellé. Hirtelen azt éreztem a szívemben, hogy fel kell állnom és be kell hívnom magunkhoz.

Felálltam és így szóltam: „Prófétánk! Gyere be, és találkozz velünk. Romániából jöttünk.”

Úgy tűnt, hogy nem hallotta. Aztán egy pillanattal később visszajött. „Románia!” – mondta, és bejött.

Mindannyiunkat üdvözölt, és elmondta, hogy nagyon szeret bennünket. A szívem csordultig volt, ahogy a drága tagjaink örvendő arcát néztem. Így imádkoztam: „Köszönöm, drága Atyám, ezt a csodát a Te házádban.”

A szívemben így imádkoztam: „Mennyei Atyám! Hogyan segíthetnének ezeknek a romániai szenteknek, hogy feledhetetlen élményben legyen részük a Te házádban?”

Amikor a próféta távozott, már senki nem volt szomorú. Úgy éreztem, hogy a templom legáldottabb helyiségében vagyunk. Olyan élmény volt ez, amelyet soha nem fogok elfelejteni. ■
Doru Vasile, Románia, Bukarest

AZ ELFOGADÁS MOSOLYA

Az egyik este az egyházközségünk tartott egy olyan tevékenységet, amelyre hosszú órákon át készültünk. A tevékenység után az egyik ifjú érdeklődő elkészönt, majd pár perccel később visszajött és megkérdezte: „Püspök, mikor kell visszajönnöm?” Mondtam neki, hogy vasárnap, de a fiú gyorsan visszakérdezett: „Nem. Úgy értem, nem lesz más tevékenység?” Annyira jól érezte magát az egyházközségünk fiataljaival, hogy vissza kívánt jönni.

Beszélgettem egy vendégként jelenlévő házaspárral is, akik részt vettek a tevékenységben, és kikértem a véleményüket. A férj ezt mondta: „Amióta idejöttünk, békességet és nyugalmat érzünk.” A felesége is megerősítette ezt egy bólintással. Ez azért lepett meg, mert amikor megérkeztek, még éppen sokan beszélgettek és zajongtak. Ő azonban folytatta, és rám nézve megkérdezte: „Ez a Szentlélek, igaz?” Meglepődtem, és nem is felelhettem mást, mint hogy igen.

A tevékenység előkészületei sok tennivalóval jártak, úgyhogy azon az estén, amikor az egész befejeződött, már csak arra vágytam, hogy

hazamenjek és ágyba bújjak. Mivel annyira fáradt voltam, nem is tudtam jobban átgondolni az érdeklődőkkel folytatott beszélgetéseket. Amikor hazaértem, imádkoztam és lefeküdtem – de nem tudtam elaludni: gondolataimban a mosolygó Urat láttam. Az elfogadás mosolya volt ez. Abban a pillanatban elkezdettem eszembe jutni, hogy milyen csodálatos dolgok történtek a tevékenységen.

Megértettem, hogy az egyházközség tagjainak szorgalma és szeretete tette lehetővé, hogy megérintse valami e három érdeklődő szívét. Megértettem, hogy az elfogadás mosolya annak szólt, amit csináltunk. Nem tudtam megállni, hogy ne könnyezzek, és nagy hálát éreztem azért az ajándékért, amelyet az Úr adott nekünk. Az elfogadás mosolyát adta nekünk. Bizonyosságot teszem, hogy az Úr szavai igazak; hogy amikor akár csak egyetlen lelket is hozunk hozzá, nagy lesz az örömünk az Atya királyságában (lásd T&S 18:15). ■

Franklin Romero, Ecuador, Manabí

OSZD MEG A TE TÖRTÉNETEDET!

Az Utolsó napi szentek történetei bármilyen evangéliumi témával kapcsolatosan jelentet meg igaz történeteket, de különösképpen kíváncsiak vagyunk a másokért végzett szolgálattétellel, illetve az evangéliumi élet terén tanúsított bátorsággal kapcsolatos történetekre. Az írásodat az interneten, a **liahona.lds.org** (angol) oldalon küldheted be (kattints a Submit an Article or Feedback feliratra).

MI ösztönöz BENNÜNKET AZ evangéliumi életre?

Írta: Mindy Selu

Egyházi folyóiratok

Mindig lesz „kemény beszéd”. Viszont mindig meglesz az a lehetőségünk, hogy a hitet válasszuk bármiféle kétkedés vagy bizonytalanság helyett.

A tanítványság ösvénye tele van áldásokkal – „látható és láthatatlan”¹ áldásokkal egyaránt. Vannak azonban időszakok, amikor ez az ösvény a vele járó áldások ellenére sem könnyű vagy kényelmes. Jézus Krisztus tanítványává válni munkát és áldozatot igényel, néha pedig nehéz megtalálni az ösztönzést a parancsolatok szerinti élethez és az áldozatok meghozatalához.

Fiatal felnőttként valószínűleg téged is lefoglal az az igyekezet, hogy új feladatok közt egyensúlyozz, az egész életre kiható döntéseket hozz, és megpróbálj rájönni, hogy is fog kinézni a te tanítványságod ösvénye az életed hátralevő részében. Lehetnek ezen felül olyan dolgok az egyház előírásaiban vagy történetében vagy az evangéliumi tanban, amelyeket nem teljesen értesz; olyan kísértések, amelyekkel küszködsz; valamint olyan áldások, amelyekre egyre csak vársz, illetve kérdéseid Isten rád vonatkozó tervével kapcsolatban.

Néhányan közülünk időnként talán azon tűnődnek, hogy a számunkra megígért áldások megérik-e az evangélium szerint élt életet. Felhozhatjuk, hogy mi nem illünk ebbe bele, hogy túl sok erőfeszítéssel jár, vagy hogy látszólag több a kérdés, mint a válasz. Igazából azonban minden a késztetésen múlik. Miért teszed, amit teszel, és élsz úgy, ahogy élsz? Miért tartod be egyre a parancsolatokat még akkor is, amikor senki nincs ott, hogy lássa?

Bárki légy is, az életed bármely szakaszában vagy is, rajtad áll a döntés, hogy a Szabadítóba és az Ő evangéliumába vetett hited ápolása által megtalálod-e azt, ami rád ösztönzően hat.

Kihez mehetnénk?

Az evangéliumi életre készítő belső ösztönzés megtalálása és megtartása egyáltalán nem csak a mi napjainkban jelentkező kihívás. Még amikor a Szabadító a földön járt, az embereknek akkor is nehezebbre esett megérteni – egyúttal pedig követni – az általa tanított tantételeket. A tanítványai közül többen is hallgatták Őt, amikor egy olyan fogalmat fejtett ki – az élet kenyereként betöltött saját szerepét (lásd János 6:35–58) –, amely úgy tűnt, hogy megbotránkoztatja őket. Kétkedve reagáltak, és ezt mondták: „Kemény beszéd ez; ki hallgathatja [ezt]?” (János 6:60).

Látva, hogy nehezükre esik elhinni és elfogadni ezt a tant, Krisztus megkérdezte: „Titeket ez megbotránkoztat?” (János 6:61). Ahelyett, hogy a hitüket a kétségeik elé helyezték volna, „sokan visszavonulának az ő tanítványai közül és nem járnak vala többé ő vele” (János 6:66).

Amikor azonban Krisztus megkérdezte a többi tanítványától, hogy ők is el akarnak-e menni, Péter az egyetlen ténylegesen lehetséges válasszal felelt: „...kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad” (János 6:67–68).

Készítésünk forrása

Péter tisztában volt azzal, hogy miből fakad a belső ösztönzése. Abban gyökerezik, hogy
miért tesszük, amit teszünk az evangéliumban,

ez pedig a Jézus Krisztusról való bizonyosságunk és az Őbelé vetett hitünk. „És mi elhittük és megismer-tük – jelentette ki Péter –, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia” (János 6:69; kiemelés hozzáadva). Ha mi is szert teszünk erre az erős meggyőződésre Jézus Krisztusról, az Ő isteni mivoltáról és a munkájáról, akkor mi is rálehetünk arra a belső készítésre, amely az evangéliumi életre ösztönöz bennünket – még akkor is, amikor ez nehéznek tűnik; még akkor is, amikor senki más nem veszi észre; és még akkor is, amikor mi sem vagyunk biztosak abban, hogy ezt akarjuk.

Mindig lesz „kemény beszéd”. Viszont mindig meglesz az a lehetőségünk, hogy a hitet válasszuk bármiféle kétkedés vagy bizonytalanság helyett. Amint azt L. Whitney Clayton elder a Hetvenek elnökségéből kijelentette: „Az, hogy hiszünk, a valaha meghozott legfontosabb döntésünk lesz.”²

Mit tegyél hát, ha egy-egy ilyen „kemény beszéd” túloldalán találsz magadat?

1. Kövesd Péter és a többi tanítvány példáját, akik hithűek maradtak még akkor is, amikor könnyebb lett volna odébbállni. Hallgass a próféták, apostolok és más vezetők tanácsaira:

„A félelem, a kétely, a zűrzavar idején tartsátok meg a már meghódított területet...! [K]apaszkodjatok erősen abba, amit már tudtok, és álljatok szilárdan, míg további tudást nem kaptok!”³

„[Tegyetek] egyetlen egyszerű kis lépést – aztán meg a következő. [...] Koncentrál[jatok] azokra az igazságokra, amelyekben hisz[tek],

és hagyhatj[átok], hogy ezek az igazságok eltöltsék az elmé[teket] és a szív[eteke]t.

[A]z alapvető evangéliumi igazságokkal kezd[jétek].”⁴

2. Maradj közel a szentírásokhoz, és kövesd a tanításaikat:

„[I]mádságos lélekkel tanulmányozzuk a Mormon könyvét minden nap és elmélkedjünk róla!”⁵

„Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajjon Istentől van-e, vagy én magamtól szólok” (János 7:17).

„Az ígének pedig megtartói legyenek és ne csak hallgatói” (Jakab 1:22).

3. Továbbra is tartsd be a parancsolatokat.

„[Ő]szinte kérdéseinkre akkor kapunk válaszokat, amikor buzgón kutatunk, és amikor a parancsolatok szerint élünk. [...] [H]itünk képes átívelni a jelen értelem korlátain.”⁶

„[H]a kitartotok az engedelmes-ségben..., akkor meg fogjátok kapni a keresett tudást és megértést.”⁷

A végén a belső készítésünk egészen egyszerűen arra vezethető vissza, amit Péter mondott. Hisszük-e, hogy Jézus a Krisztus; hogy Ő irányítja az egyházát, és nála van az „örök életnek beszéde”? Előbbre helyezzük-e az Őbe-lé vetett hitünket az olyan „kemény beszédek-nél”, amelyeket az adott pillanatban esetleg nem értünk?

Az evangéliumi élet jutalmai

Amikor úgy döntünk, hogy szeretjük és követjük Istent és Jézus Krisztust, és hogy még akkor is betartjuk a parancsolatokat, amikor nem teljesen értjük azokat, akkor a jutalmak mérhetetlenül nagyok lesznek. A természetes ember ezt kérdezi: „Mit nyerek én ezen?” Az evangélium tanításai ezeket a választásokat adják: „...békességet ebben a világban és örök életet az eljövendő világban”; egy számodra elkészített helyet Isten palotáiban; mindazt, amivel Mennyei Atya rendelkezik; „a boldogság egy soha véget nem

erő állapotá[t]” (lásd T&Sz 59:23; Ether 12:34; T&Sz 84:38; Móziás 2:41); és ahogy Dieter F. Uchtdorf elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja mondta: „[Itt, az egyházban] rátaláltok arra, ami felbecsülhetetlen értékkel bír. ...itt megtaláljátok az örök élet szavait, az áldott megváltás ígértét, valamint a békességhez és boldogsághoz vezető ösvényt.”⁸ És ez csak néhány a sok közül.

Amikor Krisztus követésének és a parancsolatai betartásának szenteljük magunkat, megkapjuk mindezeknek és sok egyébnek is az ígértét. Ez nem jelenti azt, hogy az ösvény mindig könnyű és egyszerűen érthető lesz, de a számunkra megígért áldások – melyeknek az a feltétele, hogy erősek maradjunk – sorra kibontakoznak majd az életünk során és azon túl is.

De akármilyen hihetetlenek is ezek az áldások, ne elsősorban ezek ösztönözzenek minket az evangéliumi életre! Bármilyen kérdésed legyen is, bármelyik tan legyen is az, amelyet nem értesz, nálad is – pont úgy, ahogy Péter és mások esetében is történt – a Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett hited lesz a kulcs ahhoz a belső ösztönzéshez, hogy az Ő evangéliuma szerint élj.

„Végző soron a késztetéseink és a gondolataink befolyásolják a cselekedeteinket – mondta Uchtdorf elder. – A Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának igaz voltáról való bizonyosság a leghatalmasabb késztető erő az életünkben. Jézus újra meg újra kihangsúlyozta a jó gondolatok és a helyes késztetések erejét: »Min-den gondolatban reám tekintsetek; ne kételkedjete, ne féljete« (T&Sz 6:36).

A Jézus Krisztusról való bizonyosságunk, valamint a visszaállított evangélium segíteni fog az életünkben, hogy megtudjuk, mi Isten konkrét terve számunkra, és miként kell a szerint cselekednünk. Bizonyosságot ad Isten valóságáról, igaz voltáról és jóságáról, Jézus Krisztus tanításairól és engeszteléséről, valamint az utolsó napi próféták isteni elhívásáról.”⁹

Ami engem illet, én folyamatosan meg fogom próbálni, még akkor is, amikor nehéznek érzem. Továbbra is mondani fogom az imáimat, és tanulmányozni fogom a szentírásaimat. Naponta fogok erőfeszítést tenni azért, hogy megerősítsem a Szabadítóról való bizonyosságomat. És igyekezni fogok úgy élni, ahogy Ő szeretné, hogy éljek; és az Ő szavaira, valamint az élő prófétákra és apostolokra fogok támaszkodni abban, hogy megtanítsák nekem, miként tegyem ezt. Eközben arra a belső késztetésre fogok támaszkodni, amely nemcsak az Őbelé vetett hitemből és az Őiránta való szeretetemből fakad, hanem az Ő örök engeszteléséből és az irántam való szeretetéből is. ■

JEGYZETEK

1. Dieter F. Uchtdorf: A tanítványok útja. *Liahóna*, 2009. máj. 76.
2. Lásd L. Whitney Clayton: Válaszd a hitet! *Liahóna*, 2015. máj. 38.
3. Jeffrey R. Holland: „Hiszek Uram!” *Liahóna*, 2013. máj. 93–94.; kiemelés az eredetiben.
4. Rosemary M. Wixom: Visszatérés a hithez. *Liahóna*, 2015. máj. 94.
5. Thomas S. Monson: A Mormon könyve hatalma. *Liahóna*, 2017. máj. 87.
6. Rosemary M. Wixom: Visszatérés a hithez, 95.
7. Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 95–96.
8. Dieter F. Uchtdorf: Jöjj, tarts velünk! *Liahóna*, 2013. nov. 24.
9. Vö. Dieter F. Uchtdorf: A személyes bizonyosság hatalma. *Liahóna*, 2006. nov. 37.

KÉT VÁLASZTÁS

„Az Úr útja nem nehéz. Az élet nehéz, nem az evangélium. [...] Az élet mindannyiunknak nehéz, de ugyanakkor nagyon egyszerű is. Csak két választásunk van. Ha követjük az Urat és felruháztatunk az Ő hatalmával, akkor békét, világosságot, erőt, tudást, bizalmat, szeretetet és örömet találunk. Ha valami más úton megyünk, bármely más úton, akármilyen más úton, akkor magunkra maradunk, és az Ő támogatása, hatalma és útmutatása nélkül kell járnunk a sötétségben és zűrzavarban, kétségek közt, bánattól gyötört szívvel a kétségbeesés homályában. Azt kérdelem tőletek, melyik út könnyebb?”

Lawrence E. Corbridge elder a Hetvenektől: Az út. *Liahóna*, 2008. nov. 36.

**Úgy éreztem,
mintha sötétség
ereszkedne az
életemre. Aztán
felismertem,
hogy beszél-
nem kell a
püspökömmel.**

Az első lépés a bűnbánat felé

Írta: Aurilas Peterson

Emlékszem, amikor a misszi-
onáriusokkal kitűztük a
keresztelkedésem időpontját.
Megkérdezték, hogy készen állok-e
megkötni ezt a szövetséget Mennyei
Atyánkkal. Gondolkodás nélkül,
örömtől repeső szívvel vágtam rá:
„Igen!” El akartam fogadni azt a
különleges ajándékot, melyet a sze-
rető Atyám adott nekem, és tudtam,
hogy nem lennék ilyen boldog, ha
nem lenne jelen az életemben a
Szabadító. Abban viszont nem vol-
tam teljesen biztos, hogy mit tartogat
számomra a jövő.

Végül eljött az a nagy nap. Felejtethet-
etlen volt, én pedig nagyon boldog.

Sötét napok

A keresztelkedésem és konfirmá-
lásom után hirtelen borús napok
következtek. Családi gondokkal bir-
kóztam, és küszködést jelentett Isten
összes törvényét betartani. Nem
tudtam, mit tegyek, és mindent fel
akartam adni. Úgy tűnt, hogy senki
nem ért meg.

Korábban mindig szerettem olvas-
ni a Mormon könyvét, de abban az

időszakban félretettem. Egy nap, ami-
kor egyedül voltam otthon, éreztem,
amint a Lélek szelíden arra késztet,
hogy olvassam a Mormon könyvét.
Előtte elmondtam egy imát, mert
olyan választ szerettem volna talál-
ni, amely enyhíti a szenvedésemet.
Rögtön Alma 5. fejezeténél nyitottam
ki. A 27. vers így szól: „Úgy jártatok-e,
hogy makulátlanul tartottátok maga-
tokat Isten előtt? Mondhatnátok-e
magatokban, ha most elszólítanának,
hogy meghajlatok, hogy elég alázato-
sak voltatok? Hogy ruhátok meg lett
tisztítva és fehérre tétetett Krisztus
vére által, aki el fog jönni, hogy népét
bűneitől megváltsa?”

Ezek a szavak végre megérintettek.
Tudtam, hogy bűnbánatot kell tartá-
nom, ezért megbeszéltem egy találko-
zót a püspökömmel. Tagadhatatlanul
rémült voltam, de erőt vettem maga-
mon, és felkerestem.

Megérteni Isten ígérését

Amikor odaértem a püspök iro-
dájához, akkora büntudatom volt,
hogy egyszerűen sarkon akartam
fordulni. De aztán imádkoztam, hogy
elég bátorságom legyen elmondani

mindent, amit kell. A püspök beinvitált az irodájába, majd elmondott egy imát azért, hogy Isten a segítségére legyen. Úgy beszélgetett velem, mint ha a fia lennék, és a szavai az irántam való szeretetét sugározták. Tanácsot adott, és megkért, hogy tegyek meg bizonyos dolgokat Isten megbocsátásának elnyeréséért, majd pedig térjek vissza egy újabb találkozásra.

Nagyon megörültem a kapott lehetőségnek. Követtem a tanácsát, és idővel megértettem Isten megbocsátásra vonatkozó ígértét, amelyet Almának adott: „[H]a bűneit bevallja

előttem és előtted, és őszinte szívvel bűnbánatot tart, annak bocsáss meg, és én is meg fogok neki bocsátani” (Móziás 26:29). Miután őszinte bűnbánatot tartottam, tudtam, hogy Isten megbocsátott nekem. Végre érezhettem Mennyei Atya szeretetét a szívemben, a sötétség pedig eloszlott. Büszke voltam magamra és boldog.

A püspök azért van, hogy segítsen

A püspök az Úr képviselője az egyházközség felé. Tudnod kell, hogy ő azért van ott, hogy segítsen

megtalálnod azt a boldogságot, amelyet Isten számodra tartogat. Bízz benne. Ha gondjaid vannak, vagy bűnbánatot kell tartanod, menj és keresd fel. Ő majd segít neked.

Tudom, néha nem könnyű felkeresni őt. Azonban Lorenzo Snow elnök (1814–1901) így részletezte Mennyei Atyánk örökkévaló tervét: „Merem állítani, hogy a [halandóság előtti] lélekvilágban, amikor elhangzott a javaslat, hogy... haladjunk át e mostani tapasztalaton, az nem volt teljességgel kellemes és örömteli... Mégis kétségtelen, hogy láttuk és világosan megértettük ott, hogy felmagasztosulásunk és dicsőségünk elnyerése érdekében mindez szükséges tapasztalat...” Majd hozzátette: „...készen álltunk eleget tenni Isten akaratának, aminek következtében most itt vagyunk” (Az egyház elnökeinek tanításai: Lorenzo Snow [2012], 114–115.).

A bűnbánat része annak, ahogy eleget teszünk Isten akaratának. Ahelyett tehát, hogy félsz a püspöködtől, inkább barátkozz össze vele. Isten választotta őt, és a Jézus Krisztushoz jövetel révén segíthet neked bűnbánatot tartani és meggyógyítani a lelkedet. Az Úr segíteni akar nekünk, de nekünk meg kell tennünk azt az első lépést a bűnbánat felé. Akkor pedig láthatjuk az Ésaías 1:18 ígértének beteljesedését, miszerint „ha bűneitek skárlátpirosak, hófehérek lesznek”. A püspök azért van, hogy ebben segítsen.

Bizonyágomat teszem arról, hogy Isten él, és hogy Jézus Krisztus a Szabadítónk. Mindketten nagyon szeretnek bennünket! ■

A szerző Haitin, Ouest megyében él.

AZ ÚR MÓDJÁN VALÓ TANULÁS

Írta:
David A. Bednar
elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

Az Úr meggyorsította a munkáját, ez pedig megköveteli tőlünk, hogy folyamatosan tanuljunk, változzunk, és a Szabadítóba vetett hittel törekedjünk előre.

Minta minden dologban

Egy 1831 júniusában Joseph Smith prófétán keresztül adott kinyilatkoztatásban az Úr kijelentette: „...adok nektek egy mintát minden dologban, hogy ne tévesszenek meg titeket; mert a Sátán szerte jár a földön, megtevésztve a nemzeteket” (T&Sz 52:14).

Érdekes módon az Úr nem „a mintát”, hanem „egy mintát” adott nekünk minden dologhoz. Nem hiszem, hogy az Úr azt sugallja az „egy mintát minden dologban” szóhasználatlaltal, hogy kizárólag egyetlen, minden helyzetre alkalmazandó mintával

rendelkezik. Az Úr módja ehelyett inkább különféle mintákat tartalmaz, amelyek különböző lelki célok elérésére használhatók.

Bármilyen tanulási vagy tanítási helyzetről legyen is szó, az legyen a legfőbb célunk, hogy meghatározzuk és alkalmazzuk azt a mintát vagy mintákat, amelyek a leginkább megfelelnek a szükségleteinknek, és amelyek elvezetnek a kívánt tanulási eredményekhez.

A Szentlélek a tanító

A Szentlélek az Istenség harmadik tagja, aki emellett Kinyilatkoztató, Tanító, Vigasztaló, Megszentelő, és aki minden dolgot az eszünkbe juttat (lásd János 14:16–17, 26; 3 Nefi 27:20). James E. Talmage elder (1862–1933) a Tizenkét Apostol Kvórumából kifejtette: „Szentírásban van leírva, hogy mi a Szentlélek tisztsége az emberek között

Az Úr minden tanulásra vonatkozó mintájának egyik fő célja a Szentlélek meghívása, hogy Ő legyen a tanító.

A HIT ÁLTALI TANULÁS EGYARÁNT MEGKÖVETELI A SZÍVET ÉS A KÉSZSÉGES ELMÉT.

végzett szolgálattétele során. Ő egy, az Atyától küldött tanító; azoknak pedig, akik jogosultak tanítást kapni Tőle, ki fog nyilatkoztatni minden dolgot, ami a Lélek előmeneteléhez szükséges.”¹ Az Úr minden tanulásra és tanításra vonatkozó mintájának egyik fő célja a Szentlélek meghívása, hogy Ő legyen a tanító.

Az a tanuló, aki a helyes tantételek szerint gyakorolja erkölcsi önrendelkezését és azok szerint is cselekszik, megnyitja szívét a Szentlélek előtt – ezáltal pedig meghívja annak tanítását, bizonyoságtevő hatalmát és megerősítő tanúságtételét. A hittel és hit által történő tanulás lelki, szellemi és fizikai erőfeszítést kíván, nem pedig csupán tétlen befogadást. Hit által sugalmazott tetteink őszinteségével és következetességével mutatjuk ki Mennyei Atyánknak és Fiának, Jézus Krisztusnak, hogy hajlandóak vagyunk tanulni és utasításokat kapni a Szentlélektől.

Gondolatok bele, miképpen segítenek a misszionáriusok az érdeklődőknek hit által tanulni. Az olyan lelki elköteleződések felvállalása és betartása, mint például a Mormon könyve tanulmányozása és az arról való

imádkozás, a parancsolatok betartása, valamint az egyházi gyűléseken való részvétel azt követelik meg az érdeklődőtől, hogy gyakoroljon hitet, és hogy cselekedjen. E tantétel az összes egyháztagra is vonatkozik, beleértve a szülőket, a tanítókat és a vezetőket.

A tanítás, az intés és a kifejtés – ami egyébként igen fontos – soha nem képes közvetíteni a visszaállított evangélium igaz voltának tanúságát egy érdeklődő, egy gyermek, egy tanuló vagy egy egyháztag felé. A Szentlélek kizárólag akkor tud megerősítő tanúságokkal szolgálni, amikor a hitük cselekedetre indítja őket és megnyitja a szívükhöz vezető ösvényt. A misszionáriusoknak, a szülőknak és a vezetőknek értelemszerűen meg kell tanulni a Lélek hatalma által tanítani. Ugyanilyen fontos azonban az a felelősségük is, hogy segítsenek másoknak a hit által önállóan tanulni.

Az általam vázolt tanulás messze túlmegegy a pusztán ismeretalapú megértésen, valamint a tudás felhalmozásán és felidézésén. Az a fajta tanulás, amelyről beszélek, azt eredményezi, hogy ráésszünk Istenre (lásd Alma 5:7), levetkőzzük a természetes embert

(lásd Móziás 3:19), megváltoztatjuk a szívünket (lásd Móziás 5:2), valamint az Úrhoz térünk, és soha nem távolodunk el (lásd Alma 23:6). A hit általi tanulás egyaránt megköveteli a szívet és a készséges elmét (lásd T&S 64:34), és annak eredménye, hogy a Szentlélek eljuttatja Isten szavának hatalmát a szívhez és a szívbe is. A hit általi tanulást nem lehet egy előadáson, egy szemléltetésen vagy egy gyakorlófeladaton keresztül átvinni az oktatóról a tanulóra, a misszionáriusról az érdeklődőre; ehelyett a tanulóknak hitet kell gyakorolniuk és cselekedniük kell ahhoz, hogy saját tudást szerezzenek.

Tanulási és tanítási minta

1. Készülj fel a tanulásra! Ha beülsz a vasárnapi iskolai órára, és meghallgatsz, amint a tanítód előad egy témát, az jó dolog. Ha azonban dolgoztál és felkészültél, és ha az jár a fejedben, amit a tanítód kérésére az órát megelőzően elolvastál, amiről elméltél és imádkoztál, akkor lehetségessé válik a Lélek erőteljes kiáradása, és a Szentlélek válik a tanítóddá. A felkészülés elősegíti a kinyilatkoztatást.

2. Működj közre mások és a saját épülésedre! Szeretném felhívni a figyelmedet a következő versre. „Jelöljete ki magatok között egy tanítót, és ne legyen mindenki egyszerre szóvivő, inkább egyszerre egy valaki beszéljen, és mindenki hallgassa a beszédét, hogy miután mindannyian szóltak, mindenki épülhessen mindenki által, és hogy minden embernek egyenlően lehessen kiváltsága” (T&Sz 88:122).

Egyike ez az Úr tanulásra és tanításra vonatkozó erőteljes mintáinak. Hadd javasoljak egy másik olvasatot ehhez a vershez: „Jelöljete ki magatok között egy tanítót”. Ki a tanító? A Szentlélek. Vajon azt jelentheti ez, hogy ha a Szentlelket szeretnénk tanítónak, akkor „ne [beszéljen] mindenki egyszerre..., inkább egyszerre egy valaki beszéljen, és mindenki hallgassa a beszédét, hogy miután mindannyian szóltak, mindenki épülhessen mindenki által”? A Szentlélek az egyetlen, aki képes efféle épülést elérni.

Az épületes közreműködés meghívja a kinyilatkoztatást. Az egyházban jelenleg a lelki fogékonyabb, tüzetesebb és igényesebb tanulási és tanítási minták elsajátítására és alkalmazására törekszünk. Vajon továbbra is azt fogjuk tenni, mint mindig, ugyanazzal az eredménnyel, mint mindig, vagy pedig bűnbánatot tartunk és okulunk és változunk és egyre inkább az Úr módján tanítunk?

3. Ösztönözz cselekvésre! Egyetlen egyszerű kérdés is segít e cél elérésében. Mit fogsz megtenni annak kapcsán, amit ma tanultál? A kinyilatkoztatás nyomán való cselekvés további kinyilatkoztatást hív meg.

Azért imádkozom, hogy lépést tudjunk tartani az Úr meggyorsított munkájával, és hogy ne egyszerűen csak azt tegyük, amit mindig is tettünk, ahogy mindig is tettük.

Kijelentem tanúságomat az Úr Jézus Krisztus élő valóságáról. Tanúságomat teszem, hogy Ő él. Ő feltámadt. Ő ezen egyház élén áll, és igazgatja annak ügyeit. Ő azzal a kéréssel

folyamodik hozzánk, hogy tartsunk lépést az Ő meggyorsított munkájával, és kövessük azokat a mintákat, amelyeket Ő a mi növekedésünk és tanulásunk céljára fektetett le. ■

Részlet egy 2014. június 25-én tartott beszédből, mely egy új misszióelnökök számára tartott képzésen hangzott el.

JEGYZETEK

1. James E. Talmage, *Articles of Faith*, 12th ed. (1924), 162.

A FELKÉSZÜLÉS ELŐSEGÍTI A KINYILATKOZTATÁST.

5

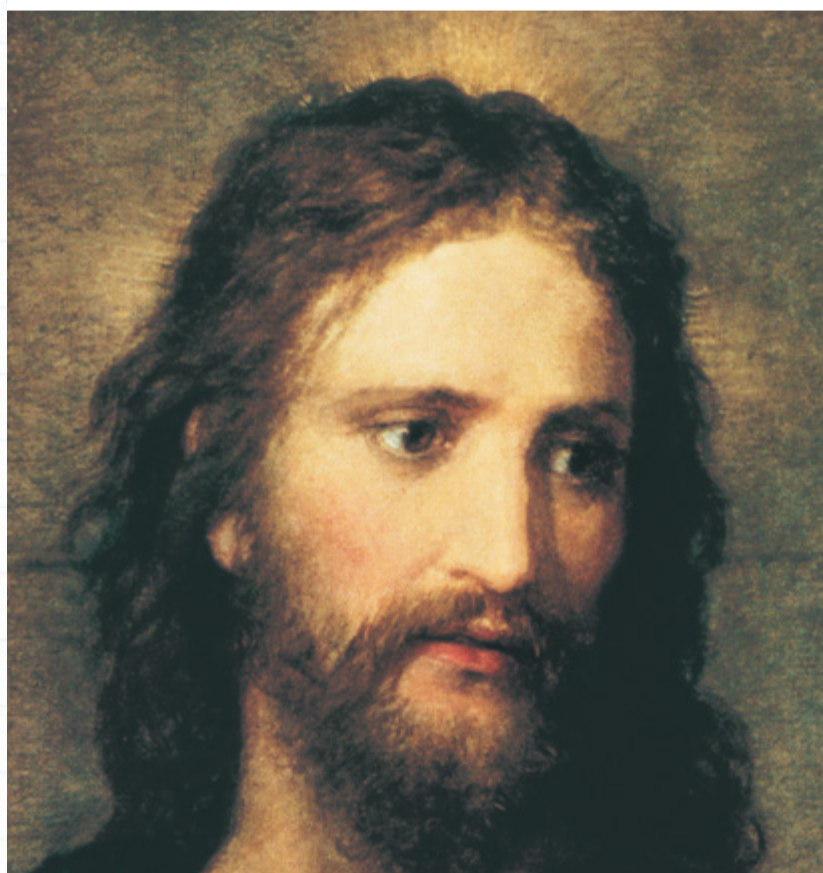
MÓD ARRA, AHOGY AZ ÁLTALÁNOS KONFERENCIÁBÓL TANULHATUNK

AZ ÁLTALÁNOS KONFERENCIA BÁMULATOS LEHETŐSÉG ARRA, hogy az egyház világszerte élő tagjaival közösen hallgassuk az egyházi vezetőket, és útmutatást kapjunk az Úrtól. Az általános konferenciái üzenetek megtekintése, meghallgatása és tanulmányozása elhozza a Lelket az életedbe, és segít építeni a bizonyosságodat. Ez egy lehetőség számodra arra, hogy személyes kinyilatkoztatást kapj, és a szerint cselekedj.

Íme öt olyan mód, amelyek által tanulhatsz az általános konferenciából.

1 ÍRD LE A KÉRDÉSEIDET MÉG AZ ÁLTALÁNOS KONFERENCIA KEZDETE ELŐTT

Szakíts időt arra, hogy leírd a kérdéseidet, mielőtt még elkezdődne a konferencia, majd pedig figyelj oda a konferencia alatt kapott válaszokra. Az imáid és a kérdéseid válasza találkozhatnak, miközben részt veszel a konferencián, és odafigyelsz a Lélekre.

2 TÖREKEDJ KRISZTUSRÓL TANULNI

A próféták a Szabadítóról tanítanak és tesznek bizonyosságot (lásd Apostolok cselekedetei 10:43). Miközben a konferenciái üzeneteket hallgatod, elgondolkodhatsz azon, amit a beszélők Jézus Krisztusról tanítanak neked. Akár még felsorolást is készíthetsz a jegyzeteid között.

KRISZTUS ÉS A GAZDAG IFJÚ KÉSZÍTETTE: HEINRICH HOFMANN, RÉSZLET

*Ti rendelkeztek...
azzal a képességgel,
hogy kinyilatkoztatásban részesül-
jetek és elszántan
eszerint cselekedjetek.*

Henry B. Eyring: Az Úr vezeti az egyházát. 2017. októberi általános konferencia.

3

FIGYELJ A VEZÉRGONDOLATOKRA

Amikor egy ideje már figyeled az általános konferenciát, észreveheted, hogy bizonyos témák vagy gondolatok többször is említésre kerülnek. Az általad megfigyelt ismétlődés lehet az egyik módja annak, ahogy a Lélek segít felismerned valamit, amit meg kell tanulnod.

4

JEGYZETELD A MORMON KÖNYVE EMLÍTÉSEIT

Sokat tanulhatsz abból, ha odafigyelsz az egyházi vezetők által hivatkozott szentírásokra, különösképpen pedig a Mormon könyvére, amely „vallásunk záróköve” (Bevezetés a Mormon könyvéhez). Próbáld ki, hogy sikerül-e lejegyezned minden alkalmat, amikor megemlítik az általános konferencia során. El fogsz ámulni a tanultakon!

5

LEGYEN BENNED KÉSZTETÉS ÉS LELKESEDÉS A CSELEKVÉSRE

Írd le azokat az üzeneteket és idézeteket, amelyek cselekvésre ihletnek vagy hívnak téged. Ez segíthet neked alkalmazni a tanultakat – később pedig, amikor emlékeztetőre lesz szükséged, segít majd emlékezned arra, hogy milyen gondolataid támadtak! ■

A hittel és hit által történő tanulás lelki, szellemi és fizikai erőfeszítést kíván, nem pedig csupán tétlen befogadást.

David A. Bednar elder: Az Úr módján való tanulás. (E lapszám 50. oldalán.)

A SZENTLÉLEK TANÍT

Ezek a fiatalok felkészültek az általános konferencia előtt arra, hogy a Lélek taníthassa őket. Íme egy korábbi konferencián szerzett tapasztalataik, és amit ennek köszönhetően ma már másképpen csinálnak.

Sugalmazott útmutatás

Én sugalmazást kaptam az általános konferencián. Miközben a vezetőink útmutatását hallgattam arról, hogy szolgáljunk másokat, bízunk Krisztusban, és kapaszkodjunk erősen a vasrúdba, éreztem, ahogy a Szentlélek biznyságot tesz nekem, hogy ez az evangélium igaz, és hogy elnyerhetjük az örök életet, ha betartjuk a parancsolatokat, és követjük Isten szavát. Kitűztem magam elé néhány olyan célt, hogy több szolgálatot végezzek a helyi közösségemben, illetve hogy napi ima és szentírás-tanulmányozás által erősítem a biznyságomat. Tudom, hogy Mennyei Atya lánya vagyok. Ő él, és szeret engem örökké és mindig.

Madelyn B., 16 éves, USA, Delaware

Adatlap: Két fiatalabb testvére van; terepfutó; szívesen olvas és énekel; szereti a spanyol nyelvet, és szeretne angolt tanítani idegen nyelvként

Megválaszolt kérdések

Az általános konferencia előtt két kérdésem volt: 1.) Hogyan őrizhetem meg a jó hozzáállásomat és segíthetek a barátaimnak, amikor rossz döntéseket hoznak? 2.) Hogyan tehetek biznyságot az egyházzal anélkül, hogy ők kigúnyolnának? A konferencia alatt a Lélek biznyságot tett nekem, hogy nem vagyok egyedül. Most már tudom, hogy ha teljes szívvel tanulmányozom a szentírást, válaszokat fogok kapni a barátaimmal kapcsolatos kérdéseimre. Tudom, hogy az Atyám meghallgatja az imáimat, én pedig igyekszem napról napra jobbra válni.

Isaak R., 13 éves, Ecuador, Pichincha

Adatlap: Egyetlen gyerek; szeret zongorázni, korcsolyázni, futballozni, cselgáncsozni, úszni, énekelni és cukorkát készíteni; orvos szeretne lenni; a zöld a kedvenc színe

Felkérés fejlődésre

Az általános konferencia megerősítette bennem a vágyat, hogy Jézus Krisztus evangéliumi ösvényét kövessem. Segített megtudnom és megértenem, hogy ez az igaz egyház, amely világosságot és boldogságot hoz nekünk. Éreztem, ahogy a Lélek mindennap arra hívott engem, hogy fejlődjek és olvassam a Mormon könyvét, hogy erős bizonyosságra tegyek szert az evangéliumról. Hiszem, hogy Mennyei Atyám azt akarta, hogy odafigyeljek ezekre a sugalmazott üzenetekre.

Vicente A., 16 éves, Chile, Santiago nagyvárosi régió

Adatlap: Három fiatalabb testvére van; szeret számítógépes játékokkal játszani, zenét hallgatni és futballozni; színjátszókori tag; szeretne majd missziót szolgálni

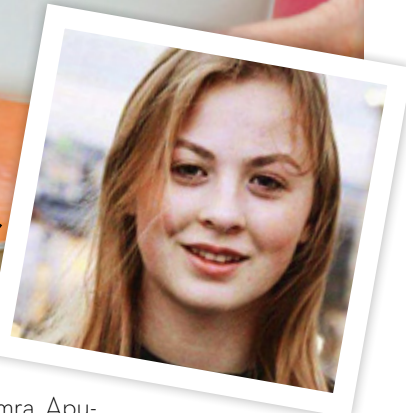

Tanulásra készen

Annyira erősen éreztem a Lelket az általános konferencián! Amióta elkezdtem kérdésekkel készülni, és magamat is felkészíteni lelkileg a konferenciára, az egész teljesen új értelmet nyert az életemben, és sokkal többet tudtam tanulni minden egyes beszédből. Annyira hálás vagyok a prófétáért és az apostolokért, és tudom, hogy Mennyei Atya küldte őket, hogy vezessenek bennünket, és irányt mutassanak az életünkben!

Ben H., 17 éves, USA, Kentucky

Adatlap: Szeret sportolni; az iskolában kosarazik és teniszezik; szívesen siel, hódeszkázik, utazik és túrázik

Világosságot keresve

A tavalyelőtti év emberpróbáló volt számomra. Apukám rákkal küzdött, a városomban pedig terrorista támadások voltak. Én magam szorongással küszködtem, és az járt a fejemben, hogy miként érezhetnék békességet, miközben a lelki és fizikai biztonságom miatt rettegek. Az általános konferencia azt tanította nekem, hogy békességre lelhetünk, amikor erényesen élünk, hittel töltjük meg a szívünket, és megőrizzük az örökkévaló szemléletmódot. A sugalmazások hatására a nehézségek idején Krisztus felé fordultam ahelyett, hogy a saját értelmemre támaszkodtam volna. Tudom, hogy képes vagyok legyőzni a sötétség befolyását, ha Krisztus világosságának ragyogását keresem.

Olivia H., 17 éves, Belgium

Adatlap: Úszó; szívesen szolgál, többek közt önkéntes egy ingyenkonyhán, egy nevelőotthonban, és az iskolája SNI-programjában

„AZ EGYHÁZ IFJÚ
TAGJAINAK AZT MONDOM:
MEGÍGÉREM,
HOGY HA
FIGYELTEK

[AZ ÁLTALÁNOS KONFERENCIÁRA],

ÉREZNI FOGJÁTOK,
AHOGYAN A LÉLEK
ELTÖLT BENNETEKET.
AZ ÚR MEG FOGJA MONDANI
NEKTEK, MIT VÁR EL
TŐLETEK AZ ÉLETETEK BEN.”

Robert D. Hales elder (1932-2017),
a Tizenkét Apostol Kvórumából: Általános konferencia:
A hit és a bizonyosság erősítése.
2013. októberi általános konferencia

Tények az ÁLTALÁNOS KONFERENCIÁRÓL

A Konferencia-központ
orgonájának

7 667

sípja van – ebből a
közönség csak mintegy
170-et lát

Russell M. Nelson
elnök

84

általános
konferenciái
beszédet mondott
az általános
felhatalmazottként
eltöltött 34 éve alatt

221

országban
és területen
nézik az
általános
konferenciát

A beszédeket

94

nyelvre
fordítják le

A Konferencia-
központ szószéké-
nek faanyaga

**GORDON B.
HINCKLEY
ELNÖK**

(1910–2008) egykori
diófájából származik

Több mint

100 000

ember vesz részt az öt ülésen a utah-i Salt Lake
Cityben lévő Konferencia-központban

A Konferencia-központ
előadótermében elférne egy
BOEING 747-ES REPÜLŐ,
amely több mint 70 méter hosszú

Minden
konferencián
körülbelül

35

beszéd hangzik el

AZ ÁLTALÁNOS KONFERENCIÁKON ELHANGZOTT JELENTŐS BEJELENTÉSEK:

1995. SZEPT.:

A család: Kiáltvány
a világhoz

1998. ÁPR.:

Kisebb templomok
építése

2001. ÁPR.:

Az Állandó
Oktatási Alap
elindítása

2012. OKT.:

A misszionáriusi
korhatár
leszállítása

2018. ÁPR.:

Szolgálatátétel
váltja fel a házi- és
látogatótanítást

„Hogyan hívhatom meg a Lelket az otthonomba, amikor veszekedés vagy vita van?”

LÉGY BÉKETEREMTŐ

„[A]mikor mások viselkedését képtelenek vagyunk megváltoztatni, akkor onnantól az önmagunk megfelelő irányításának feladatával foglalkozunk tovább. [...] A családtagok közötti viták és súrlódás helyett a mi feladatunk egymás építése, az egymásra való odafigyelés és a közös gondolkodás.”

A családtagok közötti viták és súrlódás helyett a mi feladatunk egymás építése, az egymásra való odafigyelés és a közös gondolkodás.”

Marvin J. Ashton elder (1915–1994), a Tizenkét Apostol Kvórumából: No Time for Contention. 1978. áprilisi általános konferencia.

Kérj bocsánatot

Azt vettem észre, hogy ha vitatkozom valakivel, és utána bocsánatot kérek és beismerem, hogy tévedtem – még akkor is, ha azt hiszem vagy biztosan tudom, hogy nekem van igazam –, akkor az segít visszahozni a békességet a helyiségbe. Aztán pedig menj ki, maradj csendben, válts témát vagy találj valamit, amiben egyet tudtok érteni. A Lélek hamarosan vissza fog térni.

Dylan M., 15 éves, USA, Kalifornia

Csak szeress

Azt tapasztaltam, hogy ha tiszta szeretetet tanúsítok a családom iránt, azzal meghívom a Lelket, hogy az otthonunkban lakozzon. A próféta arról beszélt, hogy a szeretet elősegíti a változás bekövetkeztét, és gyógyírt jelent a lélekre. A szeretet lelkiisége biztonságot és békességet hoz az otthonunkba.

Joseph C., 18 éves, USA, Arizona

Beszélg a családdoddal

Ha a családot nem egyháztag, mondd el nekik, milyen rosszul esik, amikor veszekednek, és kérd meg őket, hogy javítsanak ezen. Ha ez nem működik, imádkozz és próbáld meg újra. Ha egyháztagok, akkor emlékeztess őket, hogy ők Isten gyermekei, és hogy kerülniük kellene a vitatkozást.

Carolina S., 19 éves, Brazília, Goiás

Imádkozz a Lélekért

Amikor veszekedtek a családdal, nehéz érezni a Lélek jelenlétét, ez azonban nem jelenti azt, hogy később sem

fogod már érezni, ha érdemes vagy rá. Mondj el egy imát a szívedben azért, hogy az Úr Lelke még nagyobb mértékben legyen jelen, és fokozottan figyelj oda a kapott késztetésekre. Mennyei Atya segíthet abban, hogy békességet érezz, és hogy tudd, miként segíthetsz a leginkább abban, hogy elhozd azt a békességet az otthonodba.

Katie G., 17 éves, USA, Utah

Törekedj a kiegészésre

Beszélgess a családdal egy mindenki számára előnyös megoldás megtalálásáról, vagy ossz meg egy szentírásrészt vagy énekelj el egy himnuszot. Mennyei Atya segítségét is kérheted a gond megoldásához. Ily módon mindenki lehiggad, és képes lesz kiabálás és erőszak nélkül megoldani a gondot. A Szentlélek biztosan el fog tölteni benneteket békességgel, és mindenkinek megadja azt a vágyat, hogy ne akarjon ismét civakodni.

Luis F., 14 éves, Mexikó, Playa del Carmen

A válaszok célja nem az, hogy hivatalos egyházi tanokat jelentsenek ki, hanem hogy segítséget nyújtsanak, és bemutassák mások nézőpontjait.

A bizonyosság csak érzés, vagy több annál?

A bizonyosság az, amiről a Szabadító beszélt, amikor azt mondta Péternek, hogy „nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám” (Máté 16:17). Olyan tudás ez, amelyet Isten nyilatkoztatott ki a Szentlelken keresztül.

A Szentlélek olyan hangon szól, amelyet inkább érzünk, mint hallunk, de egyszerre érezzük „elmédben és szívedben” (T&Sz 8:2; kiemelés hozzáadva) – a gondolatainkban éppúgy, mint az érzéseinkben.

Joseph Smith próféta úgy jellemezte a kinyilatkoztatás lelkét, mint azt az érzést, hogy „tisztá intelligencia árad belétek, [melytől] hirtelen ötleteitek támadhatnak” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith [2007]. 136.).

Amikor az elménket és a szívünket – a gondolatainkat, érzéseinket és vágyainkat – Isten felé fordítjuk, Ő a Szentlélek halk, szelíd hangján szólhat az elménkhez és a szívünkhöz. Amikor Ő kapcsolatba lép a lelkünkkel, olyankor úgy tűnik, hogy bizonyos érzések és gondolatok áramlanak hozzánk. Ilyen az a bizonyosság, amelyet Ő ad nekünk.

Te mit gondolsz?

„Hogyan találhatok magas mércével rendelkező barátokat?”

A válaszodat és – ha szeretnéd – nagy felbontású fényképedet 2018. november 15-ig adhatod le a liahona.lds.org oldalon (kattints a Submit an Article felíratra).

A válaszok átszerkesztésre kerülhetnek terjedelem, illetve érthetőség szempontjából.

Ösvények, amelyek felkészítenek téged a jövődre

Írta: Leah Barton
Egyházi folyóiratok

Nem hiszem, hogy bármelyik 14 éves lány arról álmodna, hogy egy poros lóistállóban rozsdás lapáttal takarítson egy büdös boxot. Mégis ezt csináltam minden nap iskola után, amíg elég idős nem lettem ahhoz, hogy más munkát találjak.

Határozottan nem ez volt a kedvenc munkám a középiskolás éveim alatt, de tisztában voltam vele, hogy ha valaha is olyan munkát akarok végezni, amelyet szeretek – ahol nem kell állatok után takarítani –, akkor tovább kell tanulnom, ahhoz pedig pénzre lesz szükségem. Tudtam, hogy számomra a tanulás jelenti a megfelelő lépést egy (remélhetőleg) elégedettséget hozó szakmai pályafutás felé.

Az a jó az egészben, hogy az általam választott ösvény csak egy a sok közül, amelyek segíthetnek neked megtanulni dolgozni és a saját szükségleteidről gondoskodni. Ezt úgy nevezzük, hogy fizikailag és lelkileg önellátóvá válni. Amikor végiggondolod a saját lehetőségeidet, próbálj olyan ösvényt választani, amelyről úgy érzed, hogy a lehető legjobban felkészít téged.

A következő történetek olyan emberekről szólnak, akik csupán pár éve még annyi idősök voltak, mint te. Ezeknek a fiatal felnőtteknek a példáját követve te is megtalálhatod a sikeres önellátáshoz vezető saját ösvényedet.

GONDOLD ÁT, HOGY MILYEN SZÜKSÉGLETEK VANNAK KÖRÜLÖTTED

Írta: Piszet Udom, Kambodzsza

Annak érdekében, hogy elérjem a céljaimat, mindig azt mondom magamnak, hogy keményen dolgozni nagyon fontos, de okosan dolgozva is kitűnő eredményeket érhetünk el. Az angliai missziómat követően visszatértem Kambodzsába, és szétnéztem a munkaerőpiacon. Megvizsgáltam, hogy milyen hosszú és milyen költséggel járó képzés szükséges egy-egy álláshoz.

Feltűnt, hogy a ruházati merchandising képzés rövid, de nehéz, és nem sokan vágnak bele. Jó lehetőséget láttam benne, és úgy döntöttem, hogy beiratkozom. Mostanra befejeztem a tanfolyamot, és egy ruházati cégnél dolgozom mint merchandiser.

A megfelelő szakmai pályafutás megválasztása nagyon nehéz is lehet, de a Szabadító mellett van, hogy segítsen és felemeljen.

Akár egyetemista vagy, akár álláskereső, akár szakmát tanulsz, olyan tulajdonság kifejlesztésén dolgozol, amely alapvető fontosságú Isten királyságának felépítéséhez.

NYISS MEG AJTÓKAT AZ OKTATÁS SEGÍTSÉGÉVEL!

Írta: Iolanda Teixeira, Afrika, Zöld-foki Köztársaság

Anyukám mindig ezekkel a szavakkal biztatott: „A tanulás a siker kulcsa.” Jobb jövőt akartam magamnak és főleg a családomnak, ennek eléréséhez pedig tovább kellett tanulnom. Mivel akkor nem volt pénzem főiskolára menni, megpályáztam egy ösztöndíjat, hogy beiratkozhassek egy szakképző iskolába, ahol a számítógépes rendszerekről és a karbantartásukról tanulhattam.

A tanulmányaim során különböző nehézségeket kellett megoldanom, de ez nem akadályozott meg abban, hogy egyre csak haladjak előre, miközben a majdani jobb napok lebegtek a szemem előtt. Az ima sokat segített; mindig törekszem az Úr tanácsára. Mindig is elkötelezett voltam a tanulás iránt, ma pedig a munkám iránt vagyok elkötelezett, a tőlem telhető legjobbat nyújtva számítástechnikusként és marketingasszisztensként.

MOST DOLGOZZ MEG A KÍVÁNT JÖVŐÉRT!

Írta: Ann-Sophie Cavin és Lawrence Cavin, Egyesült Királyság, Skócia

Ann-Sophie: Mindig is egyetemen akartam továbbtanulni, de tizenéves koromban sokat változtak az arra vonatkozó terveim, hogy mit tanuljak. A középiskola után egy kórházban önkénteskedtem fél évig. Nagyon megszerettem az ápolónői munkát, ugyanakkor nem hittem, hogy én is képes lennék azt csinálni.

Az egyházközségem önellátási óráján megkértek minket, hogy nevezzünk meg egy olyan munkát, amelyet szívesen végoznénk, ha nem számítana, hogy megvan-e hozzá a képesítésünk. Imádkoztam, hogy mit válasszak, és egyre csak az ápolónői munka ötlött az eszembe. Úgy döntöttem, követem az Úr késztetéseit.

Nem volt könnyű ezt az ösvényt követni. Kezdetnek alaposan átnéztem az ápolónői programot, és hogy mit kell majd tanulnom hozzá. Elbeszélgettem olyanokkal, akik már átmentek egy hasonló

folyamaton. Amikor először jelentkeztem az ápolónői programba, várólistára tettek. De nem adtam fel: megint jelentkeztem, és végül bekerültem. Néha türelmesnek kell lenned, és bíznod kell az Úrban, mert megvan a saját terve a számodra.

Lawrence: Amikor fiatalabb voltam, azt a célt tűztem ki magam elé, hogy a legjobb leszek, bármilyen tantárgyról vagy munkáról legyen is szó. Mindig igyekeztem tanulni és fejlődni, hogy a lehető legnagyobb esélyt biztosítsam magamnak a sikerre.

Jelenleg egy ruházati vállalatban dolgozom vezetőként, de a rendőrségnél szeretnék elhelyezkedni. Skóciában úgy van, hogy három éven át megszakítás nélkül az országban kell élned, mielőtt jelentkezhetnél a rendőrséghez. Mivel a misszióm miatt két évig az országon kívül éltem, várnom kell még pár hónapot a csatlakozással.

Bár ez egy komoly akadályt jelentett az utamon, nem adtam fel. Van egy jó állásom, hogy gondoskodni tudjak a családomról, és keményen dolgoztam, hogy biztosan jó ajánlást kapjak a jövőbeni állásokhoz.

FELTÁRNI A SAJÁT ÖSVÉNYEDET

1.

ISMERD MEG MAGADAT!

Miben vagy jó? Mivel szeretsz foglalkozni? E kérdések megválaszolása segíthet neked beazonosítani egy olyan lehetséges szakmai irányt, amely megfelel azoknak a készségeknek, érdeklődési köröknek és tehetségeknek, amelyekkel már rendelkezel.

TIPP: Érdekes lehet megkérdezni a szüleidet, a tanáraidat és a barátaidat, hogy milyen tehetségeket látnak benned. Talán még téged is meglep majd, amit hallani fogsz!

2.

ISMERD MEG A VILÁGOT MAGAD KÖRÜL!

Milyen hiányszakmák vannak arrafelé, ahol te laksz? Mely cégek keresnek munkaerőt? Bölcs dolog olyan területen választani magadnak hivatást, ahol növekedés tapasztalható, és ahol várhatóan a jövőben is adódnak lehetőségek.

TIPP: A főiskolák, egyetemek vagy szakképző iskolák gyakran képből vannak azt illetően, hogy mely készségekre van kereslet, és mely ágazatok fejlődnek.

3.

LÉGY TISZTÁBAN AZZAL, HOGY MI A KÖVETKEZŐ LÉPÉS!

Milyen felkészülés kell ahhoz a munkához, amelyet kinéztél magadnak? Hol tehetsz szert arra a képzésre és oktatásra, amelyre szükséged lesz? Hogyan fogod kifizetni ezeket? Akkor érhetsz el egy-egy hosszútávú szakmai célt, ha tudod, hogyan juss el oda.

TIPP: Érdekes lehet elbeszélgetni valakivel, aki már azzal foglalkozik, amit te is szeretnél. Kérdezz meg tőle! A legtöbb ember szívesen ad tanácsokat és javaslatokat.

Ezekhez a fiatal felnőttekhez hasonlóan te is rá fogsz jönni, hogy különböző ösvények segíthetnek felkészülnöd arra, hogy gondoskodni tudj magadról és a leendő családról. E célt szem előtt tartva a biztos siker esélyével tervezhetsz. Dieter F.

Uchtdorf elder a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja ezt tanította: „Tegyük meg minden tőlünk telhetőt, és mindenben, amit csak teszünk, mutassuk meg, hogy tökéletességre törekszünk. Testünket és lelkünket hangoljuk rá a munka dicsőséges lehetőségére, melyet minden egyes nap élénk tár” (Két alapelv bármely gazdaság számára. 2009. októberi általános konferencia). Miközben most a tanulásra és a munkára összpontosítasz, olyan szokásokat alakítasz ki, amelyek segítenek magabiztosabbá válnod a jövőt illetően. ■

Szerkesztői megjegyzés: Érdekes lehet megkérni a püspököt, hogy hozzon össze téged a cövekedő önelátási szakértővel, akik segíthetnek neked a jövőbeni tanulmányaiddal és munkáddal kapcsolatos lehetőségek felfedezésében.

Továbbadni Isten szeretetét

Írta: Allie B., 12 éves, USA, Kentucky

Nemrégiben a családommal Kentuckyba költöztünk. Nagyon morcos voltam, mert messzire kerültem az összes barátomtól és a tágabb családomtól. Kentucky nagyban különbözött attól, amit megszoktam. Amikor először mentünk istentiszteletre, láttam, hogy nincsenek olyan sokan. Miután rájöttem, milyen kicsi is a gyülekezetem, úgy döntöttem, hogy ahelyett, hogy rossz gondolataim lennének ezzel kapcsolatban, inkább teszek valamit ellene.

Másnap anyukámmal elmentünk bevásárolni. Mielőtt elindultunk otthonról, fogtam egy adag infokártyát. Amikor odaértünk a boltba, fogtam egy csokit és elmentem kifizetni. A pénztáros beütötte a csokit, aztán a kezembe nyomta. Én meg visszaadtam. Zavartan nézett rám és azt mondta: „De hát kislányom, most fizetted ki.”

„Tudom, de magának ajándékozom” – feleltem. Aztán a csoki mellé tettem egy infokártyát. Ő elmosolyodott és megköszönte. Megfordította a kártyát, és elolvasta, amit a hátuljára írtam: „Mindenki Isten gyermeke.” Boldogan mentem el onnan, tudva, hogy még ha nem is csatlakozik az egyházhoz, akkor is valami jót tettem.

A nap folyamán aztán hirtelen eszembe jutott, hogy otfelejtettem az összes infokártyát a pénztárnál! Amikor legközelebb megint elmentünk a boltba, meg akartam kérdezni, hogy megvannak-e még. De aztán megláttam valamit, amitől a földre gyökerezett a lábam. Vagy öt pénztárnál is ki voltak rakva a kártyák, rajtuk a felirat: „Mindenki Isten gyermeke.” A pénztáros helyezte ki őket! Nagy boldogságot éreztem amiatt, amit tettem. ■

Ima a kanyonban

Írta: Carsten K., 11 éves, USA, Utah

Tavaly túrázni voltunk apuval és az öcsémmel. Messzire bementünk a kanyonba. Hamarosan elindultunk felderíteni egy leágazó ösvényt. Széles barlangokra és nagyszerű kilátóhelyekre akadtunk. Egyre magasabbra és magasabbra másztunk az ingatag sziklák és meredek dombok között.

Egy idő után teljesen eltévedtünk. Nem tudtuk, merre kell lejutni a kanyon aljába. Elakadtunk egy sűrű cserjében, és szem elől tévesztettük a kanyon tetejét és alját is. Egyre feszültebb lettem. Nem tudtam, hogy merre menjünk, és apukám sem tudta!

Kezdtett sötét és hideg lenni, mi pedig távol voltunk

attól, hogy kijussunk a kanyonból. Tudtam, hogy Mennyei Atya tudja, merre kell menni.

Ezt mondtam: „Ha ki akarunk innen jutni, akkor imádkoznunk kell!” Így aztán mindhárman letérdeltünk imádkozni, arra kérve Mennyei Atyát, hogy vezessen ki minket a kanyonból.

Ahogy nekiindultunk, egy érzés azt súgta nekem, hogy amikor meglátok egy sudár fát, ott forduljak balra. Miután elmentünk balra, megláttam a kocsinkat. Tudtam, hogy Mennyei Atya segített kijutnunk a kanyonból. Mennyei Atya megválaszolta az imánkat, mi pedig biztonságban kijutottunk – pont napnyugtakor.

Nagyon hálás vagyok a ima erejéért és Mennyei Atya odafigyeléséért. ■

Ragyogóan fényleni Csehországból

Elemis gyerekek vagyunk
Csehországból. Íme, mi így fénylünk
ragyogóan az országunkban.

Összeállította Sharon Goodrich, Egyházi folyóiratok

Egyszer elveszítettem a kedvenc kesztyűmet. Nagyon szomorú voltam. Anyukámmal imádkoztunk, de nem találtuk meg. Azon igyekeztem, hogy higgyek. Egy héttel később az öcsikém megtalálta a kesztyűmet az utcán! Isten megválaszolja az imáinkat. Szeretem Őt, és tudom hogy Ő él.

Andre W., 9 éves

Több olyan barátom is van az iskolában, aki nem tagja az egyháznak, de ettől még tisztelik a normáimat. Egyszer azt javasoltam, hogy imádkozzunk, ők pedig beleegyeztek! Nagyon boldog voltam.

Ivana A., 11 éves

A barátaimmal lefelé indultunk. Amikor a lifthez értünk, kellemetlen érzésem támadt, és arra kértem őket, hogy ne szálljunk be. Ők ennek ellenére beszálltak. Én a lépcsőn mentem le. Amikor leértem, ők nem voltak

sehol. A lift elakadt! Eltartott egy ideig, mire kijutottak. Örültem, hogy nem történt semmi komoly. Annak is örültem, hogy hallgattam a Szentlélekre.

Amalie N., 10 éves

A strandon voltunk, amikor beborult az ég.
A szél tombolt és óriási hullámokat keltett!
Mennydörgött, villámlott és jégeső is esett.

Mindenki fedett helyre rohant. Semmi
bajunk nem lett a viharban. Hazafelé három
szivárványt láttunk. Tudom, hogy Isten
segített és óvott minket.

Jakub B., 10 éves

Van egy barátnőm az iskolában, akivel
senki más nem akar barátkozni. A többiek
a múltkor undok dolgokat mondtak neki,
amitől csúnyának
érezte magát.
Elmondtam a tanító
néninek, aztán
magammal hívtam a
barátnőmet játszani.
Ennek a barátnőm
nagyon örült!

Ludmila V., 8 éves

Haragudtam anyukámra, mert
nem akartam fürödni és lefeküdni.

Másnap szomorú voltam, amiért
rosszul döntöttem. Anya azt mondta,
hogy imádkozhatunk, és kérhetjük
Mennyei Atyát, hogy bocsásson meg.
Letérdeltünk és imádkoztunk. Jobban
éreztem magam. Megtanultam,
hogy bűnbánatot tarthatunk, és
Jézus Krisztusnak köszönhetően
bocsánatot nyerhetünk.

Samuel H., 5 éves

Megosztottam a
bizonyosságomat
istentiszteleten. Bátorság
kellett hozzá! Azóta is
érezem a Lelket.

Eliska K., 11 éves

Amikor a tengerimalacom beteg
volt, imádkoztam érte. Hálás vagyok
Mennyei Atyának, amiért segít nekünk.

Aneta P., 10 éves

KÜLDJ NEKÜNK EGY CSILLAGOT!

Már majdnem
végeztünk a csillagok
összegyűjtésével!

Ha még nem küldtél nekünk,
akkor siess és küldj nekünk íméiben egy
fényképet a csillagodról a történeteddel, a
fényképeddel és a szüleid beleegyezésével
a liahona@ldschurch.org címre.

„Bizonyágomat teszem Róla, a világ Megváltójáról és mindannyiunk Mesteréről. Ő az élő Isten Egyszülött Fia.”

Írta: Jeffrey R. Holland elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

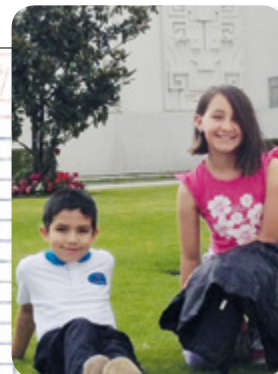
“Miracles of the Restoration,” Ensign, Nov. 1994, 34.

A mi oldalunk

Amikor istentiszteletre megyek, érzem Isten Lelkét és a szeretetet, amit Isten és a Szabadítóm, Jézus Krisztus iránt táplálok. Szeretem a Megváltómat.

Ayana B., 7 éves, Franciaország

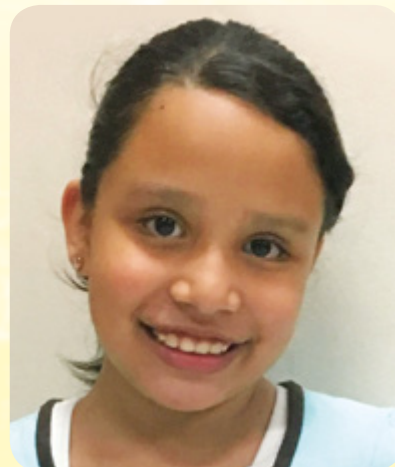

Szeretek a templomban lenni a családommal. Gyönyörű hely, ahova majd bemehetek, amikor 12 éves leszek. Ez az Úr háza.

Aldo C., 10 éves, Mexikó

Monson elnök és a tanácsosai
Omar A., 9 éves, Peru

Örömmel osztom meg az evangéliumot a barátaimmal az iskolában, különösen az egyik fiúval, aki nehezen tud beszélni, írni és olvasni. Az evangélium megosztásának egyik módja, ahogy azt Jézus Krisztus tanította, ha segítünk és szolgálunk másokat. Amikor házi feladatot kapunk a tanító bácsitól, mindig kész vagyok segíteni ennek a fiúnak. Szeretek másokat szolgálni, mert az segít éreznem Mennyei Atyám szeretetét.

Allison M., 10 éves, Salvador

Reménység Hollandiában

Írta: Megan Armknecht

Igaz történet alapján

Hollandiában járunk a második világháború idején, ahol a 15 éves lány, Grace Vlam él. A háború már hosszú ideje zajlik. Az országban az emberek éheznek és abban reménykednek, hogy a háború hamarosan véget ér.

Hollandia számára a 2. világháború utolsó éve volt a legrosszabb. A nácik teljesen elvittek mindent. Grace nem járhatott iskolába.

A házukban nem volt szén, hogy be tudjanak fűteni. Grace és a családja tulipánhagymát volt kénytelen enni, hogy ne haljanak éhen. Szörnyű ízük volt! Az egészben az volt a legrosszabb, hogy Apa még mindig hadifogságban volt.

Mégis érződött már valami remény a levegőben. Az emberek azt mondogatták, hogy a nácik vesztésre állnak. Aztán 1945 májusában a nácik megadták magukat. Hollandia ismét szabad lett! Az emberek az utcákon ünnepeltek. Grace ismét járhatott iskolába. Nem voltak katonák, akiktől félni kellett volna.

Ami pedig a legjobb volt, hogy amikor Grace és a testvérei egy nap hazafelé sétáltak az iskolából, a holland zászlót látták lengeni a házukon. Tudták, hogy ez csak egy valamit jelenthet.

„Apa hazajött!” – kiáltotta Heber.

Grace és az öccsei berohantak a házba. Grace nagy lendülettel átölelte Apát, aki szintén erősen megölelte őt. Annyira csodálatos volt, hogy Apa végre otthon lehetett!

Nem sokra rá élelmiszer-, ruha- és gyógyszeresomagok kezdtek érkezni

Hollandiába. Az egyházi vezetők Salt Lake Cityből sokféle dolgot küldtek a háború után, hogy ezekkel segítsenek az embereknek. Grace még egy új ruhát is kapott! Addigra már öt éve hordta ugyanazt a ruhát, hát örült nagyon, hogy végre újat vehet fel.

Évek óta először végre jól is lakhatott. A misszióelnökség és a holland kormány burgonyatermesztési projektbe

kezdett az élelmiszerhelyzet javítására. Az egyháztagok rengeteg krumplit ültettek a környező földeken. Őszre már ezerszám ehetik a krumplit.

„Nézd!” – mondta Grace Apának az egyik zöldellő burgonyanövényre mutatva. „Soha többé nem maradunk éhen!”

Apa bólintott, de komoly maradt. Azt mondta: „Beszéltem Zappey elnökkel. Elmondta, hogy a németországi utolsó napi szentek még mindig éheznek, ahogy nem olyan régen még mi is. Ők nem kapnak úgy segítséget a kormánytól, ahogy mi.” Apa átkarolta Grace vállát. „Zappey elnök azt kérdezte, hogy odaadnánk-e a krumplinkat a német szenteknek.”

„Adjuk oda a krumplinkat?” – kiáltotta Grace. De hát a nácik is Németországból jöttek! – Apa, még ha utolsó napi szentek is, akkor is csak németek.”

„Tudom, hogy nem könnyű – mondta Apa. – De ők is Isten gyermekei. Őket is szereti. Én megbocsátottam nekik, amiért fogságba hurcoltak. A Úr mindannyiunknak segíthet megbocsátani.”

Grace Apára emelte a tekintetét. Ő volt a legbátrabb ember, akit csak ismert, és Grace nem volt biztos benne, hogy neki magának is lenne bátorsága ugyanígy megbocsátani. Aztán eszébe jutott, amit a háború alatt az egyik tanára mondott az iskolában. Azt mondta, hogy nem minden német náci, és hogy nem az összes náci katona gonosz. Most pedig Németországban ugyanúgy éheztek a fiúk és a lányok, ahogy korábban Grace.

Mély lélegzetet vett. „Megértem – mondta. – Adjuk nekik a krumplinkat.”

Apa átölelte és elmosolyodott. „Nagyon derék lány vagy. Ezt nem könnyű megtenni, de mi Jézus Krisztus tanítványai vagyunk, ahogy a német testvéreink is.”

Grace elmosolyodott. A szívéből elillantak a haragos érzések, és nyugodt melegséget érzett. Meg tudott bocsátani a németeknek. Jézus pedig segíthet neki abban, hogy még szeresse is őket. ■

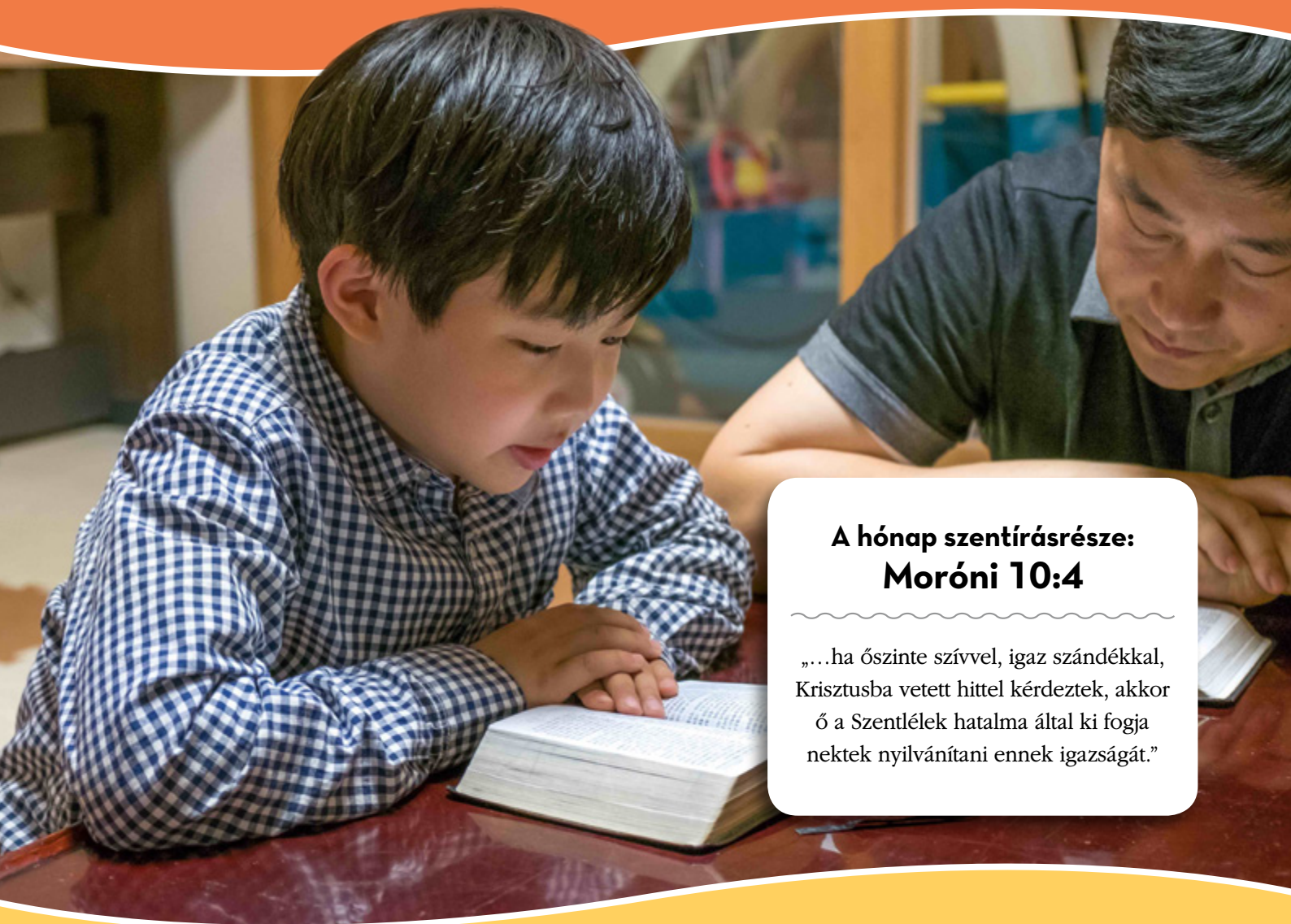
A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, New Jersey államban él.

A holland utolsó napi szentek mintegy 70 tonna burgonyát és 90 tonna heringet küldtek a német utolsó napi szenteknek. 1953-ban, egy óriási árvízet követően a német szentek küldtek készleteket a holland egyháztagoknak.

Mormon Könyve Olvasóklub

CSATLAKOZZ A MORMON KÖNYVE OLVASÁSÁVAL!

Olvashatod magad, olvashatod a családdal vagy egy barátoddal. Küldj egy képet arról, ahogy a Mormon könyvét olvasod, és mesélj nekünk valamit, amit tanultál belőle, vagy írd meg a kedvenc Mormon könyve-beli történetedet. Ezeket a liahona.lds.org (angol) oldalon küldheted be (kattints a Submit an Article felíratra).

A hónap szentírásrésze: **Moróni 10:4**

„...ha őszinte szívvel, igaz szándékkal, Krisztusba vetett hittel kérdeztek, akkor ő a Szentlélek hatalma által ki fogja nektek nyilvánítani ennek igazságát.”

A kedvenc történetem a Mormon könyvből a 3 Nefi 17-ben található, és arról szól, hogy Jézus megáldja a gyerekeket. Azért tetszik a történet, mert elmondja nekünk, hogy milyen nagyon szeret minket Jézus és Mennyei Atya. Bele tudom magam képzelni a gyerekek helyébe, és szinte látom, ahogy én is ott állok.

Barbora J., 11 éves, Csehország

Szeretem a Mormon könyvét, mert igaz könyv. Próféta írták. Segít a jót választanom, és amikor gondjaim vannak, segít nekem. Ebben hiszek.

Jason S., 10 éves, India, Mahárástra

Eszter bátor volt

Eszter Perzsia királynéja volt. A király nem tudta, hogy Eszter zsidó. A királynak volt egy gonosz barátja, aki gyűlölte a zsidókat. Rászedte a királyt, hogy az kijelentse, hogy minden zsidót meg kell ölni az országban. Eszter úgy döntött, hogy a népe megmentését fogja kérni a férjétől. Csakhogy őt is megölhették volna, ha a király trónusa elé járul. Eszter megkérte a zsidókat, hogy böjtöljenek érte. Amikor Eszter a trónhoz lépett, a férje üdvözölte őt. Eszter meghívta vacsorára a királyt és a király barátját. A vacsorán Eszter közölte velük, hogy ő maga is zsidó. A király nem változtathatta meg a törvényt, de megengedte a zsidóknak, hogy megvédjék magukat. Isten segítségével Eszter megmentette a népét!

Eszter királyné. Rebecca C., 8 éves, Venezuela, Aragua

Olvass Eszterről az Eszter 2–8-ban.

**Eszter bátor volt és hitt Istenben.
Én is lehetek bátor, és kiállhatok azért, ami helyes!**

- ☐ Tanuld meg kívülről az Eszter 4:14 utolsó mondatát.
- ☐ Nézd meg az Ószövetségi történetek 45. fejezetét a scripturestories.lds.org oldalon.
- ☐ Ha a szüleid szerint már elég nagy vagy hozzá, akkor böjtölj valakiért, aki fontos neked.
- ☐ Úgy lehetek bátor, ha...

Eszter, a királyné

Írta: Kim Webb Reid

Eszter királyné volt.
Perzsia királyához ment
feleségül.

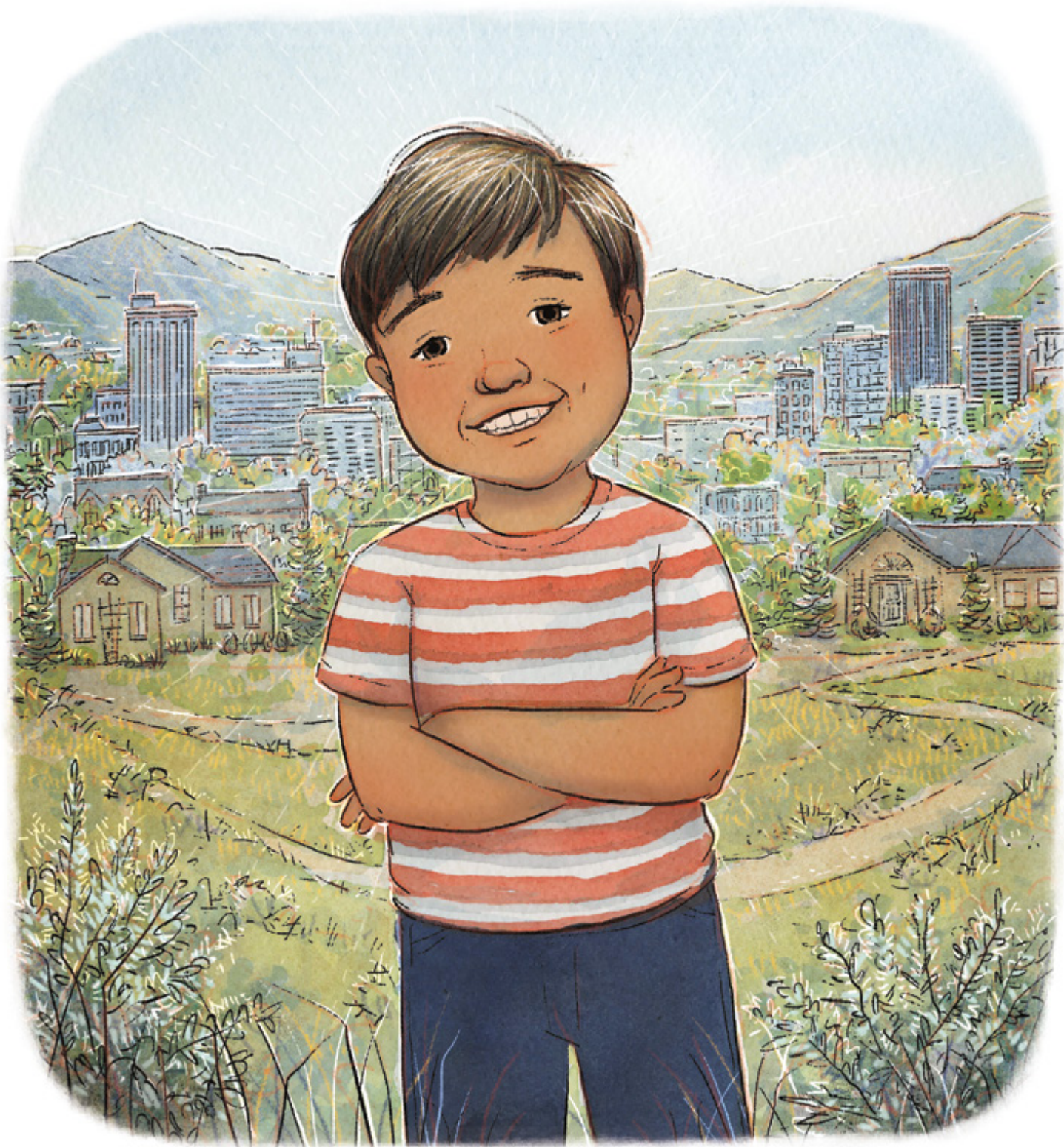

A királynak volt egy barátja, aki rossz ember volt. Rászedte a királyt, hogy hozzon törvényt minden zsidó megöléséről! A király nem tudta, hogy a felesége, Eszter is zsidó.

Eszter úgy döntött, hogy a népe megmentését fogja kérni a férjétől, a királytól. De aggódott amiatt, hogy a király dühös lesz. Eszter megkérte az összes zsidót, hogy böjtöljenek és imádkozzanak érte. Aztán Eszter elment a királyhoz. A király nem volt dühös!

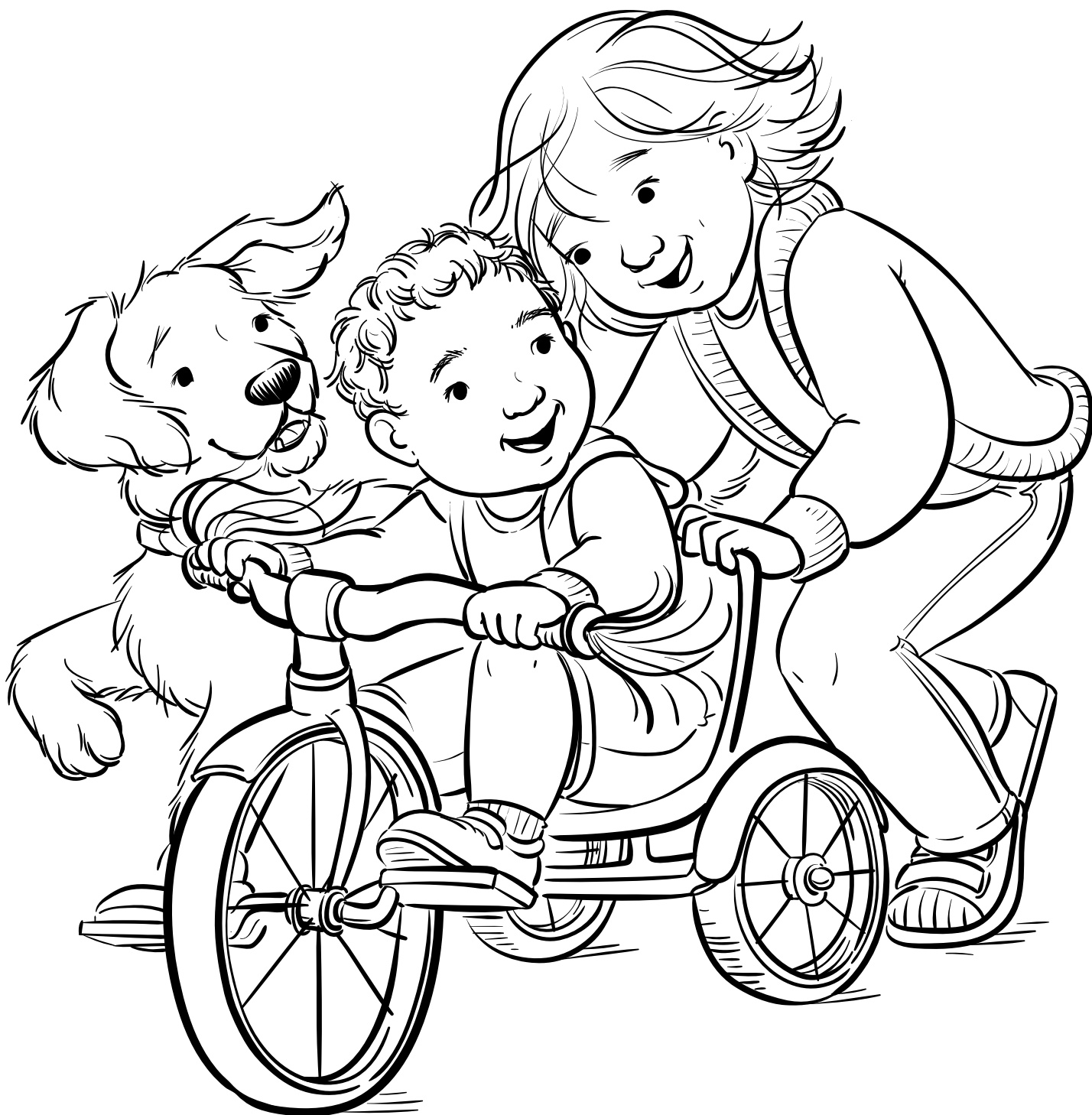
Eszter meghívta vacsorára a királyt és a király barátját. A vacsorán Eszter közölte a királlyal, hogy *ő maga* is zsidó. A király dühös lett, amiért a barátja rászedte. Megüzente a zsidóknak, hogy megvédhetik magukat. Eszter segített megmenteni a népét!

Mi is imádkozhatunk segítségért Mennyei Atyához.
Mi is lehetünk bátrak és merészek, mint Eszter. ■

Az Eszter 2-8 alapján.

Segíthetek, hogy mások szeretve érezzék magukat

Írta:

James E. Faust
(1920–2007)

második tanácsos az
Első Elnökségben

MEGTARTÓ TÁMOGATÁSUNK

*A lelki vezetés nagyban függ attól, hogy
összhangban legyünk a prófétákkal,
látnokokkal és kinyilatkoztatókkal.*

Azon papsági vezetők szent hivatalairól szeretnék beszélni, akik „elhíva és kiválasztva” (T&S 55:1) lettek arra, hogy ma az egyházat irányítsák.

Fivéreim a Tizenkét Apostol Kvórumában kivétel nélkül jóra való, tisztességes és bizalomra méltó emberek. Ismerem a szívüket. Ők az Úr szolgálói. Egyetlen vágyuk az, hogy nagyszerű elhívásaikban munkálkodjanak és Isten földi királyságát építsék. A napjainkban szolgáló Fivéreink avattak, kipróbáltak és igazak. Szívük oly tiszta, olyan nagy tapasztalattal rendelkeznek, elméjük oly éles, lelki bölcsességük pedig olyan mélységes, hogy már az is megnyugvással tölt el, ha a jelenlétükben lehetek.

Miután el lettem híva, azt a tanácsot kaptam, miszerint a legfontosabb teendőm az, hogy mindig legyek összhangban a Fivéreimmal. Ez pedig

úgy hangzott, mint amit teljes szívemből szeretnék tenni.

Arra a következtetésre jutottam, hogy a lelki vezetés nagyban függ attól, hogy összhangban legyünk az egyház elnökével, az Első Elnökséggel és a Tizenkét Apostol Kvórumával, akik prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként lettek támogatva. Nem tudom, hogyan várhatjuk, hogy teljes összhangban legyünk az Úr Lelkével, ha nem vagyunk összhangban az egyház elnökével és a többi prófétával, látnokkal és kinyilatkoztatóval.

Az egyház tagjainak azt tanácsolom,

hogy támogassák az egyház elnökét, az Első Elnökséget, a Tizenkettek Kvórumát és a többi általános felhatalmazottat teljes szívükből és lelkükből. Ha így teszünk, biztonságos kikötőben leszünk.

Támogatólag és megtartólag kell viszonyulnunk a helyi vezetőinkhez is, mert ők is „elhíva és kiválasztva” lettek. Ezen egyház minden tagja kaphat tanácsot a püspökétől vagy gyülekezeti elnökétől, cövek- vagy misszióelnökétől, valamint az egyház elnökétől és az ő társaitól. E fivérek közül senki sem maga kérte az elhívását. Egyikőjük sem tökéletes. Mégis az Úr szolgálói ők, akiket Ő hívott el azok által, akik a sugalmazásra jogosultak. Azok, akiket elhívtak, támogattak és elválasztottak, jogosultak a mi megtartó támogatásunkra. ■

Egy 2005. októberi általános konferenciai beszéd alapján.

EDMUND BLAIR LEIGHTON (1852-1922): A VAK FÉRFI SÍLOÁM TÁVÁNÁL. 1879, OLAJ, VÁSZON, 102 X 128 CM BRIGHAM YOUNG EGYETEM MŰVÉSZETI MŰZEUUM, MEGVÁSÁROLVA A JACK R. WHEATLEY ALTAI BIZTOSÍTOTT PENZALAPRÓL 2014-BEN.

**A VAK FÉRFI
SÍLOÁM TÁVÁNÁL
KÉSZÍTETTE: EDMUND
BLAIR LEIGHTON**

„Felele az és monda: Egy ember, a kit Jézusnak mondanak, sarat készítte és rákené a szemeimre, és monda nékem: Menj el a SÍlóám távára és mosódjál meg; miután pedig elmenék és megmosakodám, megjöve látásom. [...] Ha ez nem Istentől volna, semmit sem cselekedhet[ne]!” (János 9:11, 33).

FIATAL FELNÖTTEKNEK

**VIZSGÁLD MEG
A MIÉRTJEIDET**

*Mi ösztönöz arra, hogy az
evangélium szerint élj?*

44

FIATALOKNAK

**HOGYAN
TANÍTHAT TÉGED
A SZENTLÉLEK?**

50, 56

**MOST DOLGOZZ
MEG A KÍVÁNT
JÖVŐÉRT!**

62

ÁLTALÁNOS
KONFERENCIA

**5 MÓD ARRA,
HOGY A
KONFERENCIÁBÓL
TANULJUNK**

50, 54,
58

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

